

మూడవ సంపుటము.]

[మొదటి భాగము.

గ్రంథాలయ సర్వస్వము.

ఆంధ్రదేశ గ్రంథాలయసంఘ పక్షమున సంవత్సరమునకు ఆరు
భాగములు చొప్పున బ్రకటింపబడు గ్రంథము.

—०००—

- సీ. ఆక్షరామ్యమునకు నిరక్షరామ్యమునకు + విద్యనుబోధమై వెలయవలయు
ధనమున్న లేకున్న తగినగ్రంథముజూడ + నభిలాషగలయప్పు డమరవలయు
పదుగురొక్కడఁజేరి భాషించుకరవాణి + భువనమోహినియశాచుఁ బొదలవలయు
వీనులచేనైన వీక్షణంబులనైన + మంచిచెడ్డలవృష్టి మనుపవలయు
- గీ. దేశమెల్లెడ విజ్ఞానదీపవితతి + వలయునదియెల్ల గనుపింప వెలుగవలయు
భుక్తియునుముక్తియు మహాసురక్తిమెలగఁగ్రంథభాండారములుభువిగాలవలయు.

కార్యస్థానము: బెజవాడ.

బెజవాడ వాణి ముద్రాక్షరశాలయందు

బి. కే. స్వామిచే ముద్రింపబడియె.

౧౯౧౮

వార్షికమూల్యము. రు 3-0-0]

[విడిసంచిక వెల రు 0-౮-0.

THE FIFTH

CT

Andhra Desa Libraries Conference

WILL BE HELD AT

Anakapalli; Vizag Dt.

In the Month of May 1918.

విదవ

ఆంధ్ర దేశ గ్రంథాలయ ప్రతినిధుల మహాసభ

విశాఖపట్నముజిల్లా, అనకాపల్లియందు

౧౯౧౮ సం॥ మే నెలయందు జరుగును. విరివిగ ప్రయత్నములు చేయబడుచున్నవి.

ఆరోగ్యగీతము

అమూల్యములగు ఆరోగ్యనియమములు. గీతరూపముగ మనోహరముగ లఘువ్యాఖ్యతో సకలజనోపయోగముగ, వ్రాయబడినది. బాలురకు బాలికలకు బహుమతిగనియ్యదగిన చక్కని గ్రంథము. వెల ౦-౧-౦

జనపదోధ్వంసనీయము

దేశమందంతటను వ్యాపించి భయంకరములగుచున్న మశూచి మహామారి మొదలగు ఘోరవ్యాధుల యుత్పత్తి నివారణములను గురించి చరకమహర్షిమత మీగ్రంథమున తేట తెల్లముగ వ్రాయబడియున్నది. వెల ౦-౧-౦.

ఈ రెండుగ్రంథములును ఉభయవైద్యసాంప్రదాయ వేత్తలగు డాక్టరు దంటు సుబ్బావధానులుగారిచే రచింపబడినవి. వలయువారిట్లు వ్రాయవలెను:—

గోపరాజు బ్రహ్మనందము, సేవకాసంఘ కార్యస్థానము, బెజవాడ.

ప్రకటన.

మామొద్ద సంస్కృతాంధ్రగ్రంథములు న్యాయమైన ధరలకు దొరికును. కేటలాగు ఉచితము.

ఆంధ్రగ్రంథాలయము, పోస్టుబాక్సు 78 సి. చెన్నపురి.

రాజపోషకులు

- శ్రీ శ్రీ రాజా రావు వేంకట కుమారమహీపతి సూర్యారావు బహద్దరుగారు
- శ్రీ శ్రీ రాజా నాయని వేంకట రంగారావు బహద్దరుగారు
- శ్రీ శ్రీ బెల్లంకొండ గాఢవరావుగారు, అగ్రహారందారు

పోషకులు

- శ్రీ శ్రీ రాజా గోవిందకృష్ణయ్యచేంద్రబహద్దరుగారు
- శ్రీ శ్రీ రాజా కోటగిరి వేంకటకృష్ణారావు బహద్దరుగారు
- శ్రీ శ్రీ మోతే గంగరాజుగారు, జమీందారు, విస్సన్నపేట
చిరుపాటి వేంకటసుబ్బారావుగారు
- బండి వేంకటకృష్ణయ్యగారు
- శ్రీ లక్ష్మీనాథ పుస్తకభాండాగారము, కొప్పెరప్ప
సాళం కృష్ణారావుగారు
- కుప్పా శ్రీ గామశర్మగారు
- పోణకా పట్టాభిరామా రెడ్డిగారు

అభిమానులు

- చెలికాని శ్రీ త్సారావుగారు, జమీందారు, ఎర్నూరు వైరా
- అనుసుమ్మి గోపాలకృష్ణయ్యగారు, ప్రొఫైటరు
- పెద్దిబొట్ల వీరయ్యగారు, బి.ఏ., బి.యల్.,
- అయ్యదేవర కాళేశ్వరరావుగారు, బి.ఏ., బి.యల్.,
- సూరి వేంకటనరసింహాస్త్రిగారు, బి.ఏ.
- సూడూరి లక్ష్మణరావుగారు, బి.ఏ.
- అద్దంకి సత్యనారాయణ శర్మగారు
- బొడ్డపాటి హనుమంతరావుగారు
- చట్టి నరసింహారావుగారు

సహాయులు

- తూట వేంకటరత్నం నాయుడుగారు

విషయ సూచిక

<p>మనుమంజరి (పద్యములు) ౧ వేంకటపార్వతీశ్వర కవులు (</p>	<p>గంజామండల గ్రంథాలయ సంఘము— మొదటి కార్య నిర్వాహక సభ ౨౨ రెండవ కార్య నిర్వాహక సభ 3౧</p>
<p>కీబోయీలు (పద్యములు) ౪ అధికార న్యాయాచార్యులు గారు</p>	<p>మొత్తయుగమునాటి హిందూర్వులు— వారి భూగోళ శాస్త్రజ్ఞానము ౨3 మాడపాటి హనుమంతరావు గారు</p>
<p>కమైనశోకము (పద్యములు) " " రాళ్ళపల్లి అనంతకృష్ణశర్మ గారు</p>	<p>ఇంద్రవర్మ కోణ్డణగూరు శాసనము ౨2 వంగూరి సుబ్బారావు గారు</p>
<p>కథము (పద్యములు) ౬ మంగిపూడి వేంకటశర్మ గారు</p>	<p>కాగితములు లేని పుస్తకములు ౨౯</p>
<p>కవిపాట (పద్యములు) ౭ ఉమర్ అలీషాకవి గారు</p>	<p>గ్రంథవిమర్శనము— ౧ విజయవిజయము 3౨ ౨ ప్రీయదర్శిక " " 3 జ్ఞానాంజనము 33 ౪ జీవకారుణ్యము " " ౫ స్మరణామృతము 3౭ ౬ గోఖలే పరమహంస " "</p>
<p>కాగితము (పద్యములు) ౮ బసవరాజు అప్పారావు గారు</p>	<p>విజ్ఞప్తి. 3౫ శ్రీ సుజనానందనీ గ్రంథాలయము— రాయకుదురు. " " గ్రంథాలయోద్యమవ్యాప్తి ౧౯ గోపరాజు బ్రహ్మానందము గారు</p>
<p>కేంద్ర గ్రంథాలయము— బరోడా ౯ చార గ్రంథాలయములు— బరోడా ౧౨ గ్రంథాలయస్థాపన ౧౪ నూరి వేంకటనరసింహాశాస్త్రి గారు మాదాదేశ గ్రంథ భాండా గారుల సభ ౧౮ గ్రంథాలయములు ౧౯ దండు నారాయణరాజు గారు చార గ్రంథాలయములు— మైసూరు గాజ్యము ౨౦</p>	

చిత్రపటములు

<p>కేంద్ర గ్రంథాలయము - బరోడా. అంశము:- కథలు చెప్పనట్టియు, "సినిమెటా గ్రాఫు" యంత్రమునుండి చిత్రపటములను చూపునట్టియు, సమయము. ౧</p>	<p>కేంద్ర గ్రంథాలయము - బరోడా. ౫ సంచార గ్రంథాలయముల వేర్వేలు ౧౨ ౬ బొంబాయి గవర్నరు గారి సతీతిలకమగు వెల్లింగుటను ప్రభిగారికి బహుమతిగా నియ్యబడిన, సంచార గ్రంథాలయ పేటిక ౧3</p>
<p>బరోడా యందు జరిగిన ప్రదర్శన మునందు గ్రంథాలయ శాఖ:- విధ దేశములయందలి గొప్ప గ్రంథాలయ ముల పటములు ౧౦</p>	<p>౭ మహాభారతానుసారము ప్రపంచ పటము ౨3</p>
<p>విధ గ్రంథములు, చిత్రపట ప్రదర్శన సాధ నములు " "</p>	<p>౮ రామాయణానుసారము ప్రపంచ పటము ౨౪</p>
<p>అంశము " "</p>	

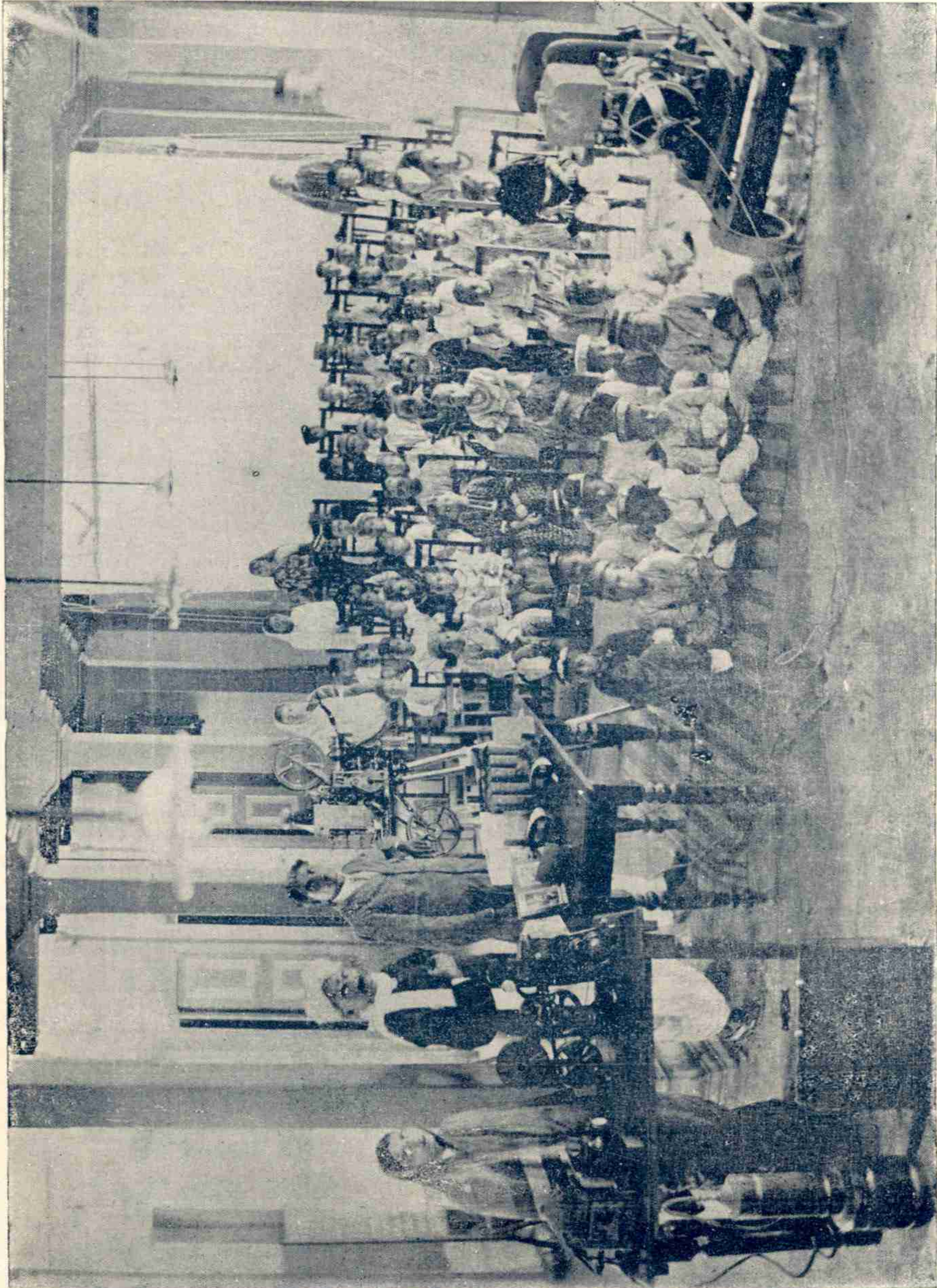
(A)

Handwritten marks and symbols along the left margin, including a vertical line of dots and some illegible characters.

Handwritten marks in the center-right area, possibly a signature or initials.

క్రీంద్ర గ్రంథాలయము — బరోడా.

బాలశాఖ.

(5)

కథలు చెప్పనట్టియు, " సినిమెట్రా గ్రాఫు " యంత్రమునుండి చిత్రపటములను చూపునట్టియు, సమయము.

వ సంతము

[శ్రీ రవీంద్రనాథ ఠాగూరు విరచితము. శ్రీ రాయప్రోలు సుబ్బారావు గారిచే
' గ్రంథాలయ సర్వస్వమునకై ప్రత్యేకముగ వ్రాయబడినది.]

నేనునచ్చానమ్మ ♦ నేనునచ్చానె
ఆలసించురా ♦ యాసుకొందాము.

* * *

నీచాది తొలికాగి ♦ లెదట దాచా - ?
నాపూల పల్లకీ ♦ నేపొంతవిడిచి ?
తేనె వసంతాల ♦ కీర్తములూడి
పసుపుకోకలు పిరుం ♦ దశియాడవాల్చి
నేనునచ్చానమ్మ ♦ నేనునచ్చానె
ఆలసించురా ♦ యాసుకొందాము.

వేకువే విడిసాచు ♦ వేసాలమొల !
ప్రాకృప్రాకృనపూయు ♦ మునినరోజా !
మవ్వముల్ రువ్వే ♦ మధ్యాహ్నముల్ !
అందాలుపిడికే ♦ సందెసంపాగి !
సైరగాలికినవ్వు ♦ పడుచునేదంగి
నేనునచ్చానమ్మ ♦ నేనునచ్చానె
ఆలసించురా ♦ యాసుకొందాము.

* * *

చూచినామోలు కుచ్చులపూలరంగి !
సీమునూపు నెన్నెలకోజ్జకాక్ష !
చిగురుపాగాచెగు ♦ లెగిరి జీరాక్ష !
పడుచుప్రాయమా వి ♦ పగిలిపోనగ
కోపుచీరెలమావి ♦ దాపలిదిశల
విరజాజహంది ♦ నెలపలిసాదల

నిన్నుజూచామోలు ♦ నెఱుణతునక !
నెకు చిక్కామోలు ♦ పోకిప్పుపుట్ట !

* * *

ఎవ్వరే ననుబల్కరించేకు ఇచట
మురళివాయింతుచే ♦ పోపుచుండగను

* * *

మావికొమ్మరు నేను ♦ మన్మథాకార
నిలుపజాలనిరక్తి ♦ నిన్నుపిల్చేను.
నిన్నుజూడకమున్నె ♦ నెదివ్యయూర్తి
సపూతవాసకల్ ♦ రాపాడినన్ను
నాచితమునుగూడ ♦ దోచంగదోలు !
నిన్నెఱుంగకముందె ♦ నిన్నుభావించి
ప్రేమించినానోలు ♦ బేలనై స్వాయి !

మావికొమ్మరు నేను ♦ మన్మథాకార !
నిలుపజాలనిరక్తి ♦ నిన్నుపిల్చేను

* * *

తొలిజాము చల్లగా ♦ తొలగినపిడక,
ఆటపాటలరక్తి ♦ యలసినవెనుక
సిద్ధిలోపల ఘాట ♦ వేడియెత్తంగ,
కడవల నిరాన ♦ కాకులేగంగ,
వేసవి తలసూప ♦ నేసాక్కిసోలి
నిష్క్రమింతావే ♦ నిలుతురే మీరు?

ఎవ్వరే ననుబల్కరించేకు ఇచట
మురళివాయింతుచే ♦ పోపుచుండగను.

నేను వస్తానోయి ♦ నేను వస్తాను
 మొగ్గమల్లెను నేను ♦ మురిపాలమొలక !
 నీయు త్తరీయంపు ♦ సడబట్టికొని
 నీకళ్ళరపుతమ్మ ♦ నిద్రినందికొని
 నీనిల్వూపిలకమ్మ ♦ లోనచిమ్మగిలి
 నీరాగమాలలో ♦ దారమైపెనగి
 నలపుచో కడదాక ♦ నిలచియుంటారు.

* * *

సర్పజాజినీనేను ♦ సరసాలచైత్ర !
 నేనెచిక్కునునేను ♦ తోపారుపుత్ర !
 నీ సిగపూలలో ♦ వాసనెయణగి
 నీ కంఠమాలలో ♦ నేకునెలపి
 పూలునేకులుకూడ ♦ పొలుపారుదాక
 తమ్మిశామనుగూడి ♦ తనినెనుదాక
 నీ వాక్కుకర్ణమై ♦ నే వెల్లుతాను
 నీ చూపుపాపనై ♦ నే పటిస్తారు.

* * *

నీడబాట్టులిగేటి ♦ యొకకాలమున,
 ననునీడక కృశించు ♦ ననరాశియెవ శె?
 నావేణువును కిగు ♦ ణమ్ముగాసాది

అప్పగింతలుపాశు ♦ నార్తికాలమున
 ఎల్లడనాకులు ♦ అల్లంజువేళ
 అంటియుంటావ్వ ♦ రపుకు నాదండ.

* * *

గన్నెరుమ్మోనే ♦ గరువాలగడ్డ !
 నిన్నుమోహించారు ♦ నిన్నరుమ్మో
 నీకు కౌగిటకచ్చు ♦ నిలువనిమ్మో
 నీ శయ్యనచ్చు రాశిపనిమ్మో
 నీ నవ్వుచల్వలో ♦ నాననిమ్మో
 నీ లాలనసుభాన ♦ నాలనిమ్మోయి.

* * *

మందారమనినేను ♦ మావ్వీపిపాసి
 సెనుపచ్చనిరూపు ♦ నేకోణాను
 ఏ కిన్నెరస్వరాన ♦ ఎలుగెత్తిమమ్మ
 పిలిచిందో ఆముద్దు ♦ పిలుపులోపలనె
 కలదా నీదవియోగ ♦ గద్దదస్వరమె.
 నేనెఱుంగుననోయి ♦ నీరహస్యములు
 ఎందుకోఆలస్య ♦ మెందుకోఅలత
 ఎందుకోసందేహ ♦ మెందుకోకొఱత
 అందుకోవోయి ! మో ♦ హాననూత్రధారి
 నాప్రేమపూస లంగపుదండగట్టి.

మూడవ సంపుటము.

గ్రంథాలయ సర్వస్వము.

మొదటి భాగము

కు సు మ మం జ రి

అనునిమేషము విచిత్రా కృశుల్ దాల్చి
యఖిల ప్రపంచ చుహా గాఢ్యమునకు
బట్టంపు రాణియై ♦ పాలించుచున్న
ప్రకృతికి మ్రొక్కులు ♦ పదిహేను నేలు.

పరిదృశ్యమాన ప్రపంచరంగమున
నాకస్మికంబుగా ♦ నన పేక్షితగుర
బంధమోక్షంబులు ♦ బాపపుణ్యములు
గష్టసుఖంబులు ♦ గలుగుచుచుండు
నానందసౌఖ్యం ♦ ననుగాగసుచుము
దుఖగంధంబుల ♦ దొరలించుచుండు
సంతాపవార్ధి నాశా తరంగములు
విమలమాక్తికముల ♦ వెదకల్లుచుండు
శుక్తిమాక్తికపయి ♦ చూపట్టు చిరుకు
కడలిశాఢి యుప్పుగల్గుచుండు
నంచకు వెనలైన ♦ యంబుదాగచుము
నెమ్మికి నానంద ♦ నిలచుమాచండు
రాల్చెన కొమ్మలు ♦ గాల్చుచుండ
జిగిరించుకొమ్మలు ♦ చిగిరించుచుండు
నొకచేత మెఱయుచు ♦ నుండు కాంచనము
వఱియొక్కచేలిలో ♦ మాయమాచుండు
శైలువంపుదొడవున ♦ జిగిరిగ మెఱయు

మణి యొక్కతటి జచ్చు ♦ మందగుచుండు
గడగడసర్వాంగ ♦ కముల దూలించు
చలిగాలి యొకవేళ ♦ జల్లనాచుండు
సురభిశకుసుమంబు ♦ శుష్కకంటకము
నొక్కగులాబియం ♦ దొడగూడినట్లు
గుణమును దోషంబు ♦ గూడి యొక్కడనె
యతినిచిత్రంబుగా ♦ నగపడుచుండ
గర్మపథతిట్టి ♦ కాలంబుబట్టి
మంచిచెడ్డలగుతుల్ ♦ మారుచుండు
నిట్టెచూచుచుండ ♦ నింతటిమాప్పు
లెట్లుకల్పించునో ♦ యెవరెఱుంగుదురు?
కష్టంపుటేటిలో ♦ గొతుకనాక
సంతోషజలధిలో ♦ సంతాపశిఖరి
యేలనిర్మించునో ♦ యెవ్వరికెఱుక?

కొమరారుచెంగల్వ ♦ కొలని తీరమున
గుదురైన సురపొన్న ♦ గున్నకొమ్మలను
నంటియు నంటక ♦ యట్టెతూగూడి
కులికెడు పొగడవు ♦ గొమ్మ మాయమ్మ
మగుమాసయామిని ♦ మాధవుగాంచి
పొడవున మాయమ్మ ♦ పులకించినపుడు
సాంపైన చిగురాకు ♦ బొంపంబొనడుమ

బూసంత మేనితోఁ ♦ బుట్టితి నేను
 మాయుష్కతోఁగూడి ♦ మలయానిలమున
 విలసిల్లు సురపొన్న ♦ విరిగొమ్మకూడ
 నాతల్లితనివార ♦ ననుఁగన్న యపుడె
 యుల్లంబు రంజిల్ల ♦ నొక మొగ్గదొడిగె
 సాంబులొగొని ♦ శ్రమల నందించి
 సంతతి సంతాప ♦ సంతతిఁ గుర్చి
 కలగించుచుండఁ గాఁ ♦ గన్న తల్లులకు
 సంతానమున నింత ♦ సంతోష మేమొ?
 పొన్న యుఁబొగడయు ♦ మున్నున్న కంటె
 గన్నులపండువు ♦ గా నొప్పుచుండె
 సురపొన్న క్రొన్నన ♦ సాంపొందుచోటఁ
 జిగురాకు దువ్వల్య ♦ చిక్కని మెత్త
 నేనుంటి నెండ క ♦ న్నెఱుఁగకయుండఁ
 జందనానిలమిచ్చు ♦ జలశీకరముల
 చలువలవెన్నెల ♦ చలువలదోగి
 యేకవృ మెఱుఁగక ♦ యే మిర్వరమును
 బొదలుచు నుంటిమి ♦ పూటకుఁబూట
 నుల్లంబు పొంగార ♦ నొండొంటినొగని
 కులుకుచుఁగంటిమి ♦ కోరకాకృతులఁ
 బుప్పొడి నెత్తావిఁ ♦ బొరయకమున్న
 తోరంపువిరిజేనె ♦ దొరలకమున్న
 వచ్చియురాని జువ్వనపుఁ గ్రొమ్మిసిమిఁ
 జెలువారు చెలువల ♦ చెలువంబుఁ దెగడి
 మనములఁదనియించు ♦ మారుపుఁజూచి
 సం వ మునవచ్చి ♦ మట్టదగణము
 మామట్టుఁదిరుగుచు ♦ మధురగీతముల
 భావంబుదనియంగఁ ♦ బాడంగఁదొడఁగె
 లలిత వసంత విలాసంబుగాఁగ
 మంచినూర్తంబున ♦ మాకిర్వరకును
 బసితనంబుదొరంగి ♦ పగువంబువచ్చె
 నెలజన్వనంబు రేకత్తంగఁ దొడఁగె
 మలయశుమీర కుమారుఁ డాయెడనె
 మాకమ్మతావుల ♦ మలయించెఁగడలఁ
 దళితళ మెఱయు చిత్రాస్వాతులట్ల
 తనమానసంబును ♦ దనియించుచుమ్ము

బాలచంద్రుఁడుచూచి ♦ పకపకనగియె
 మావికాసంబును ♦ మావిలాసంబు
 మా యసురాగంబు ♦ మాచెల్మిఁజూచి
 మకరందమునకంటె ♦ మఱవన్నె హెచ్చు
 మధుగస్వరంబుతో ♦ మా పేరిమిఁదఁ
 గలకంఠమింఘ గా ♦ గానంబుచేసె
 వేగుననిండార ♦ విరిసినవ మ్ము
 గని వెల్లనగుచు న ♦ శుత్రంబులెల్ల
 మాలోనఁబొంగారు ♦ మకరందమందుఁ
 దమరూప మొకసారి ♦ తఱుకుమన్నంత
 నదిగదా ధన్యత ♦ యని పొంగిపోయె
 నెడబాయకున్న మా యిరువురిచెలువు
 మాతనానంద మనోరమంబయ్యె
 నిరువురి పరిమళ ♦ మేకమై దెసలఁ
 జెలువొందఁ గనునుల్లసిలె నొక్కరజని
 యెల్లదిక్కులనుండు ♦ నిందిందిరములు
 పండువెన్నెలవోలె ♦ బయలెల్లవిరియు
 వలపులచే నానావల్కటి వచ్చి
 మధురామృతముకంటె ♦ మాధుర్యచుగుచు
 మాలోన నిండారు ♦ మకరందమాని
 సమ్మదంబునఁబొంగి ♦ స్వాంతంబు లలర
 మధురాకృతులనొప్పు ♦ మామూలముననె
 వరలె వసంతాక్షి ♦ వసుమతిననుచుఁ
 బొగడ పొన్నలనేము ♦ పుట్టుటకతనఁ
 బ్రమదావనంబు సార్థకమయ్యె ననుచు
 భావంబులిగురింపఁ ♦ బాటలుపాడె.
 నాకుల చాఁటున ♦ నగపడకుండఁ
 గాసంత మేనితోఁ ♦ గ్రాలుచుండినను
 బొగడంగఁ దగునట్టి ♦ పూవులమగుట
 నిఖిల భూభాగంబు ♦ నిండె మాతావి
 ప్రత్యూషపవన సంపత్తితోఁగూడిఁ
 బరిపూర్ణమయ్యె మా పరువంబుఁగూడ
 నుదయరాగంబుతో ♦ నొక్కింతనేపు
 మిలమిలలాడుచు ♦ మేమాడుచుండ
 బాలనూర్యుఁడు తన ♦ బాహులుసాచి
 పరువంపుమామేన ♦ బంగారుపూసె

* * *

సకలలోకామోద ♦ సరణిజేకూర్చు
 నీవసంతంబెప్పు ♦ డిట్టలేయుండి
 యలరింపవలెనని ♦ యాశలుమాకు
 మోహనసంగీతమును బాడుకొనుచు
 నగులు మాతావుల ♦ నరయుచువచ్చి
 మురియింపవలెనని ♦ ముచ్చటల్ మాకు
 గలువగండపుగొండ ♦ చక్కటునుండి
 చిలుతమారుతములు ♦ చెంగటఁజేరి
 వలపింపవలెనని ♦ వాంఛలుమాకు
 జగతికంతకు సుధా♦సారంబుఁజిలుకు
 పండువెన్నెలలు మా ♦ పరువంపురూపు
 వెలయింపవలెనని ♦ వేడ్కలుమాకు
 చిగురాకు నునునెజ్జ ♦ చెదరకయుండ
 మముఁ బ్రിയంబునఁజేర్చి ♦ మాతల్లులెపుడుఁ
 గులికింపవలెనని ♦ కోర్కెలుమాకు
 నిగనిగలాడు మా ♦ నెమ్మేనులందు
 మవ్వంబునెడకుండ ♦ మాకోర్కెల్లెట్టై
 ఫలియింపవలెనని ♦ భ్రాంతులుమాకు
 ఆవనిజీవుల యాశ ♦ కంతంబులేదు
 ప్రకృతికెప్పుడుఁ గృపా♦భావంబులేదు
 ఈవసంతంబిట్టు ♦ లే యుండియుండి
 యేరీతిమారునో ♦ యెవ్వరికెఱుక!
 యీయశిసంగీత ♦ మేవేళకెట్టు
 లేమయిపోవునో ♦ యెవ్వరికెఱుక!
 యీ మలయానిలం ♦ బిటునటుఁదిరిగి
 యెటువచ్చియెటులొనో ♦ యెవ్వరికెఱుక!
 యీచల్వరేయిండ ♦ యింతలోజరగి
 యేయెండగాయునో ♦ యెవ్వరికెఱుక!
 యీనునుజిగురాకు ♦ లీరీతినుండ
 నేకాఱువచ్చునో ♦ యెవ్వరికెఱుక!
 విలిసినకోర్కెల ♦ విలసిల్లుమేని
 కేపాటువచ్చునో ♦ యెవ్వరికెఱుక!
 యేమనిచెప్పుదు ♦ నేకైకనిమిష
 పరిణామశీలయా ♦ ప్రకృతిచందములు;

యే గాలిచేసె మమ్మింతటివాని
 నా గాలియేవచ్చి ♦ యుట్టె తూలించి
 మాబంధమెడలించి ♦ మమ్ముఁగొంపోయి
 యంతరాశంబున ♦ నటునటుఁడిప్పి
 పచ్చికబయటను ♦ బడఁద్రోసిపోయెఁ
 బొన్నపూఁగొచ్చును ♦ బొగడమున్నదియె
 పొగడయేమున్నదో ♦ పొన్నపూఁగొవ్వు
 నూహింపరాకుండ ♦ నొకరీతినుండి
 యిగువురి పరిమళం ♦ బిదియిదియనుచు
 విభజింపరాకుండ ♦ విలసిల్లుచుండి
 యెన్నియొకొరిక ♦ లీరికలెత్త
 నెంతయోసంతోష ♦ మిగురించుచుండఁ
 బాపపుదైవమో ♦ ప్రకృతియోయేగొ
 బంధంబుఁ దెగఁగోసి ♦ పరఁదీర్చుకొనియెఁ
 దల్లిగర్భమునుండి ♦ తరలినవేళఁ
 గోరకాకృతిఁబండు ♦ కొనియున్నవేళఁ
 దిన్న గాఁగన్నులు ♦ తెఱవనివేళఁ
 గనువెచ్చిజగమెల్లఁ ♦ గాంచినవేళ
 యేవేళగణియింప ♦ నెట్టిదోకాని
 యిట్టైమాకీవేళ ♦ కీపాటుగలిగె;
 పరికింపఁజెలిమియెఁ ♦ బగయునులేక
 యంతలోననె మార్పు ♦ నందించుచున్న
 యీ ప్రకృతిని మన ♦ మేమనఁగలము?
 భిన్నభావంబుల ♦ భిన్నతేజముల
 భిన్నగుణంబుల ♦ భిన్నరూపముల
 నగపడుచుండు నీ ♦ యఖిలజగంబు
 నేకతేజంబున ♦ నే యుద్భవించి
 యేకతేజంబున ♦ నే వృద్ధిగాంచి
 యేకతేజంబున ♦ నే లీనమంది
 యేకీభవించుటయే సత్యమేని
 యేకాకృతివెలుంగు ♦ నీశ్వరుఁడెపుఁడు
 జీవులఁదరియింపఁ ♦ జేయునయేని
 నిర్గుణుండైన యానిర్మలమూర్తి
 సగుణుండై నేవాహసరమిచ్చునేని
 యేభక్తులైన మమ్మిగువుఁడేర్చి

గుణవిశిష్టంబైన • కోవనుగూర్చి
విశ్వేశునర్చించు • వేశరాకున్నె?
సచ్చిదానంద ప్రశాంతభావమున
నైక్యానుసంధాన • మబ్బకయున్నె?

పొగడకుబొన్నకు • బూవులమైన
వాసనావశత నీ • వాంఛబనించె
నిది యపరాధమం • చెవరనఁగలరు?
— మేకటపార్వతీశ్వరకవులు.

పల్లకీ బోయీలు

[శ్రీమతి సరోజినీదేవిచే వ్రాయబడినదాని భాషాంతరీకరణము.]

మొయ్యిరా అమ్మోర్ని మొయ్యి
మొయ్యిరా పల్లకీ మొయ్యి

౧. మనపాట గాలిలో నన లెత్తు పువ్వురా,
కన్నె పెదవులజారు కలలోని నవ్వురా,
యేటిసురగలవైని నీడేటి బాతురా,
దారమున ముత్యంపుతీరుగల నాలిరా,
ఆడుచూ పాడుచూ,
అందముగ నడచుచూ,
మొయ్యిరా అమ్మోర్ని మొయ్యి,
మొయ్యిరా పల్లకీ మొయ్యి.

౨. అలలతలవై గెంతు యెలమావి మొక్కరా,
మన తేనెపాటల మంచులోచుక్కరా,
వెండిబుడ్లలోన నిండు పన్నీరురా,
పెండ్లికూతురుకంట వెడలుకన్నీరురా,
ఆడుచూ పాడుచూ,
అందముగ నడచుచూ,
మొయ్యిరా అమ్మోర్ని మొయ్యి,
మొయ్యిరా పల్లకీ మొయ్యి.

— అధికార్ల సూర్యనారాయణరావుగారు,
బి. ఏ., బి. ఎల్.

“జ్యో క మై న జ్యో క ము”

[అజవిలాపము.] *

తే. నిద్దపుం జన్నుఁగవ పయి నిలిచి నిమిష
మాత్ర సఖి యైన యా నుమమాలఁ గాంచి,
సోలి కన్నులుమానె భూపాలు దయితె;
నెలను రాహువు మ్రింగ వెన్నెలయుఁబోలే.
ఆ. ఆతఁడేడ్చె సహజమైన ధైర్యముగూడఁ
గలఁగిపోవ, బొమ్మగద్గదముగ;
ఇనుముగూడఁ దాప మెనసిన మెత్తనోఁ;
దనువు గల్గువారిఁ దడవవలెనె? .

తే. “అకట! యించుక మై సోఁకి నంతఁ బువులు-
నైత మాయువుఁబోకార్పఁ జాలు నేని,
పాపిదైవమ్మునకు నింకఁ బ్రాణికోటిఁ
జంపవలెనన్న దేనితోఁ జంపరాదు?
తే. కాక, మృదువైన వస్తువుఁగాకు నేయ
మృదు పదార్థంబ తెచ్చునో మృత్యువేపుడు?
మంచు సోఁకున నలగు తామరసవల్లి
కనుఁగొనిన నిందు మొదటి తార్కాణగాదె?

తే. ఈ కుసుమమాలికయ చంపునేని, యేల
నన్నుఁ జంపద యెద నిడికొన్నఁ గాని?
నిషము నమృతంబయగు నొక్కవేళ, నమృత
మేనియు నిషంబయగు నేమొ యీశ్వరేచ్ఛ!

తే. ఆదియుఁగాదేని నా యభాగ్యంబు కలన
యిట్లు లీ క్రొత్తపిడుగు నిర్మించె బ్రహ్మ;
ప్రూని నియ్యది గూల్పక, దానికొమ్మ
నాశ్రయించిన లేచిఁగ నగడువటిచె!

క. తొలినుండి యెన్ని తప్పులు
పలుమఱు చేసినను గోపపడియు నెఱుఁగ వో
చెలి! తప్పులేనివాడను;
బలుకవు నేడేల యొక్కపారిగ నాతోక?

తే. టక్కుకూరిమిఁ జూపువాడను శకుండ
నేనని తలంచినావునూ నిజము, గాన
మధురహాసిని! యరిగితి మరలకుండ
నాకుఁ జెప్పకయే పగలొకమునకు.

తే. దయిత వెన్నంటి చనినది, దాని విడిచి
యిట్లు వెనకకు మరలంగ నేల నాదు
కూళ జీవము! తాఁజేసికొన్న తప్పు
వలని వలవంత లిపుడు వైఁపంగ వలయు!

తే. కురత ఖేదంబుచేఁ బొడసూపినట్టి
చెమట తుంపురు లింకను జెడవు నుడుట!
ఇంతలో నస్తమించితి విట్టు లకట
నీవు! దేహులబ్రదుకెంత నీరసంబు!

తే. ఆత్మలొనేని, మున్ను నీ కప్రియంబుఁ
జేసియెఱుఁగను నన్నేల పాశితబల?
శేరుకీతిపతిఁగాని, భావింప భావ
సిద్ధమగు కూర్మి నాకు నీచెంతఁ గాదె?

తే. గండఁదేఱుల నిగ్గులు గలిగి, పువులఁ
గూర్పఁబడియుండు నీ వక్రకుంతలములఁ
గదలఁజేయుచు మరల నీబ్రదుకునందు
నాసపుట్టించెడిని గాలి, యబల! నాకు.

తే. నాదుప్రాణమ! వేగ కన్దవను విచ్చి
లెమ్ము నాదు విషాద భరమ్ము మాన్ప;

రేల హిమవంతు గుహ నావరించు తమము
వెలఁగి తొలగించు నోవధి విధము దోఁప.

తే. అలకలు చలింపఁ బాలిచి మాటాడలేని
నీదు నెమ్మోము నన్నుఁ గుండించె నిపుడు!
లోనఁ జిక్కినతేంట్ల నిస్వీన మడఁగ
రాత్రి నిదివించు క్రొందామరయునుబోలే.

తే. చందమామను రాతిరి, చక్రవాకి
తోడిపులుగును బాసియుఁ గూడు మరలఁ;
గాన విరహాంతరం బోర్వఁగలుగు; నీవు
మరలకయ చన్ననోర్తు నెమ్మాడ్కిఁ జెపుమ?

తే. ఎల చివురుటాకు పాన్పువై నిడినఁగాని
కందిపోవును నీదు చొక్కంపుమేను;
అట్టిది లతాంగి! యిఁకపయి నెట్లు చెపుమ
యోర్వఁగల్గును జితిపయి నుంచినపుడు?

ఆ. ఇదిగో చెలువ! నీకు నేకాంత సఖి రత్న
గళన, జీవకళ దొరంగి నీవు
నడబెడంగు లెల్ల నుడుగఁ, జప్పుడులేక
నీదు వెంట నె మరణించె బోలే.

తే. కోయిలలయందు ముద్దుఁబల్కులు, మరాళి
కాంతలందు మదాలసగుతులు, లేడి
కన్నియలయందుఁ జలకటాక్షిములు, పవన
చలితలలందు విభ్రమ విలసనములు,
తెల్లముగ నిల్పినావునూ, దివికి నేఁగ
వలచియుండియు నీవు నాపాటుఁదలఁచి;
కాని, యవియెల్ల నీవియోగమునఁ గుందు
నాదు హృదయము నాదుకొనంగ లేవ.

తే. అల్ల మాకందతరువుఁ బ్రియంగులతము
నలువు గాఁ బెంచితివి మిధునమ్ము గాఁగ;
చెలువ! వీనికిఁ బెండిలి నేయకుండఁ
దగలివోవుట యిటు నీకుఁ దగదు సుమ్ము!

తే. సుదతి! నీచేసినట్టి దోహదము వలనఁ
బెరిగిన యశోక మిది, నీదు కురుల కకట!
సొమ్ములుగ నిచ్చుచుండిన సుమములిప్పు
డెట్టులు నివాపనేళ నీకిత్తుఁ జెపుమ?

తే. అన్యదన్త భముగ మ్రోయు నందె లొప్ప
 నీవడుగుదమ్మిదాచి మన్నించుటెల్ల
 దలచికొనిఁ పూలకన్నీళ్లు లొక నిదిగో !
 చెలియ ! చూడు మశోక మేడ్యెడిన పోలె.

తే. నీను నిట్టూర్పు తావి రాణించు పొగడ
 పువుల నాతోడ నీవరపొనిగినట్టి
 యీవిలాసంపు మొలనూలి నిటుముగింప
 కుండఁ గిన్నరకంఠి ! పరుండెదేల?

తే. చెలులు సుఖముఃఖములను బంచికొనువారు ;
 క్రొన్నెలనుబోలు గారాబుఁ గొడుకు వీఁడు
 నిన్నె నమ్మిన యేమను నున్న నకట!
 నీవు పట్టిన పట్టెంత నిష్ఠురంబు !

తే. తెలివి నెడియెను; ధైర్యముదెగియె; బాట
 సాగను గడచెను; ఋతువుల చొక్కముగిసె;

సోములన్నియు నికమీద వమ్ములయ్యె ;
 నకట ! పడుకయుఁ బరిశూన్యమయ్యెనాకు!

తే. సతివి, మంత్రివి, యేకాంతసమయమందుఁ
 జెలివి, ప్రియశిష్యురాలవు చిత్రకళల ;
 నిన్ను హరియించి మృగ్యువు నిర్దయాత్ముఁ
 డేమి మిగిలించినట్లయ్యె నింకనాకు ?

క. మదిరాక్షి ! వధురమై మ
 ద్వదనాద్భిత్మమైన మాసవముఁగ్రోలు సవే
 మొద ; లెట్టులు గ్రోలెద వి
 ప్త దివంబున బాష్పదుష్టమా నివాపంబుక ?

తే. ఎంతి వైభవముండినయేని యజున
 కెల్ల సుఖములు ముగిసిన జెలుఁగుమింక?
 నేఱుపేరాసలేక జీవించు నాకు
 సుఖములన్నియు నీతోడిసాత్తులబల !”

— రాళ్ల పల్లి అనంతకృష్ణశర్మ.

ని శీ ధ ము

భ్రానుమంతుఁడు లోకై కబాంధవుండు
 చక్రరక్షణదక్షుఁడు చండలేజుఁ
 డస్తమింపఁగ జగ మెల్ల నార్తినొందె
 భూనభోంతరములు మసిపూసినట్టు
 లంధకారము ఘోరమై యలముకొనియె
 మిన్ను వన్నను నేకమై యున్నకతన
 కన్నులున్న ఫలంబును గలుగదయ్యె
 నిదర లేచిన దాదిగ నుదరమునకు
 విధి విరామము లెరుగని వెతలబడుచు
 దినమునం దెల్లవోటులుఁ దిరిగి తిరిగి
 స్వాశ్రమంబుల జేరుకొన్నట్టి ప్రాణి
 కోటి యెంతయు విశ్రాంతిఁ గోరుమండె
 కాలమను ముచ్చు నిదురను గాటమైన
 మచ్చుమందునుజల్లి మైమరచి కీలు
 లూడిపడియున్న బొమ్మలజాడనున్న
 ప్రాణికోటుల చైతన్యము నెడు సామ్య

నపహరించెను నిశ్చయయ్యె నంత పకృతి
 కలసిపోయెను నిశ్శబ్దగగనమందు
 జంతుసంతాన మాపిరి నలుపు ధ్వనియుఁ
 గలవరింతలచేఁ గల్గు కలకలంబుఁ
 గాక కొండొకశబ్ద మెక్కడ నొకింత
 శ్రవణపుటముల సోకదా సమయమందు
 ప్రొద్దుదెలిపెడు గడియారములవలనను
 చమురుబీల్చెడు ఘన దీపచయమువలన
 కెరలి నర్తించు నుకవి లేఖినులవలన
 గాలిచేఁగదలెడు వృక్షగణమువలన
 ఘూర్జిలెడు పెద్ద పర్వత గుహాలవలన
 నెడతెగక ప్రవహించెడు నేళ్లవలన
 నంబుధి తరంగ సంఘట్టనంబువలన
 గహనముల నేర్చు కార్పిచ్చు కడిమివలన
 గాక కొండొకశబ్ద మెక్కడనులేదు.
 పులులు తోడేళ్ళు గుడ్లగుబలును పిల్లు

లెలుకలును గబ్బిలాలు నక్కలును దక్క-
 ఎగువేడలవు ప్రాణు లా తరుణమందు
 గింగురు నిసాదమున గూయు కీచురామ్మ
 మనసు చీకాకువడఁ బాడు మళకములును
 జంకుగొలుపఁగ బుసఁగొట్టు సర్పములును
 పండ్లభ్రమ వీపములమీఁద వాలిగాలు
 మిఠాతలును నింగి కెగురుచు-మిడిసిప డెను
 మెరుగు కీటకములు దక్క మెలఁగవపుడు
 చారులును చోరులును నభిసారికలును
 బారులును యామికులె తిరువారలపుడు
 బాగరవ్రతదీతులు నలుపువారు
 విగహతాపానలంబున వేగునారు
 రోగభరమున వెతలను గ్రాగువారు

మోగ విద్యా విహారులై యొప్పువారు
 నౌకలును పొగబండ్లును నమ్రువారు
 నాటకాదులు హరికథ లాటపాట
 లాడువారును వినువారు నరయవారు
 కాన్యభారనిచున్నులై కాంక్షితాగ్ధ
 సిద్ధి కై దీగ్ధ మోచునో నేమువారు
 అవని జీత సంగ్రామమందు విజయ
 ఫలముఁ బడయఁగఁబాలక బ్రతుకురోసి
 దారులక్రియలకు బుద్ధిఁ దాచువారు
 గాక తక్కినవారలు గాఢనిద్ర
 కలన సుఖియించువార లాకాలమందు.

—మంగిపూడి వేంకటేశ్వరమ్మ.

అడవిపాట

శ్రుల్లుఁబువ్వులు పాపట-నల్లుకొనుచు
 గొజ్జగులవండఁ జేతఁ-నైకొని విలాస
 మడరఁ గర్పూపఁటి పు-ప్పొడులదాటి
 నచ్చి యొకకోన కానలోఁ - బాటపాడు
 నట్టి కాపులపిల్ల యే-మనెకొ వినుము.
 “ప్రియుడ! ఎండేగినావు నక-విడిచి యిచట
 గానఁ గారావు కానలో-గానలోల
 బాలగోలను నను గేలి-పాలుజేసి
 వెడలఁ జెల్లునె వికచార-విందనేత్ర
 గమ్ము; ఈదండ నిడుదు వ-క్షుమ్మునందు
 ప్రణయమున ముద్దు వెడుదు వ-క్రమ్మునందు॥ శె॥
 గాన పొండిత్య గరిమ లో-కము జయించి
 పంచురవాల్లి జగమును-ముంచివైచి
 మధుర గంభీర రవమున - మరలనెస్తు
 కోకిలము కన్న వింతగా-నీకుఁదోఁచు
 పాటపాడెద రావయ్య - ప్రాణసఖుడ
 ఆటలాడెదరావయ్య - ప్రాణసాతుడ॥ శె॥
 తేనె సోసల కంటెను - తియ్యనైన
 ఇక్షురసమున కంటెను - నెక్కుడైన
 సోమ పానంబు కంటెను - చొక్కమైన

చక్కెరకుమించి యుప్పుతంబు - ధిక్కరించు
 మధుర తేజంబునకుఁజూట్కి - మలపునట్టి
 రచనములఁ న్రొద్దుపుచ్చెద - రమ్ముమ్ము
 వచనముల వేట్కనూ వెద - పలుకరమ్ము॥ శె॥
 పువ్వుఁబువ్వునుయాచింపఁ - బోవునట్టి
 మధుపమునుఁజూడు సహచరి - మానెనేమొ
 కొమ్మకొమ్మకుఁదిరుగుచుఁ - గూయుచుండు
 పికమునను జూడు సహచరి - విడిచెనేమొ
 మదనకొలువున జీతంబు - కుదిరి శుకము
 వంకఁజూడుము సహచరి - బాసెనేమొ
 మిన్ను మన్నేరుగాకుండ - మేఘజలము
 కొఱకు నెలుగెత్తి చను వాన - కోకిలంబు
 కలువతాండ్రకు కొలఁకులఁ - గాలికొలఁది
 బారు రాయంచపిండుల - దారిఁజూడు
 సహచరిని బాసి యెందైన - సాగునేమొ
 నీవు ననువీడిపోవంగ - నేమికతము?
 నీవు నాముద్దుఁదీర్ప వ - దేమికతము?॥ శెల్లు॥
 ఆకుతోడిను నెలమావి - మ్రాకు గంఠె
 పువ్వుతోడిగెను మల్లికా - మోహనాంగి
 వెనఁగొనియె బాజిలత గురి-విందతీఁగ

గలగిడిచే బోకబోది వా-గులమృతాళి
 పువ్వువిడిచె; ప్రకృతికాంత - నవ్వెననగ
 నాలుచున్నవి మధుమాస - వాసరములు
 వెలయుచున్నవి మణిదీప - విలసనములు
 సోగనుగల యీవనమువంక - జూడవేమి?

సోగనుమీరెను నావంక - జూడవేమి?
 జన్మనంబును కుసుప వా-సనము గ్రహణ
 కాల మెంత కాలమునుండ - గలవో చెప్పును
 అనుచు కన్నీళ్ళు గాలె నా - యతివమిన్న.
 —డెమర్ అలీషా.

రాధికాగీతము

నామోహపుక తున్న
 నా నోముల ఫలంబు
 నా నాధుడేల రాడే
 ఆయ్యయో
 నను వీడి పోయినాడే॥ ౧
 నా జీవితేశుండు
 నాదు వలపుల తేడు
 నా కృష్ణుడేల రాడే
 ఆయ్యయో
 నను మరచిపోయినాడే॥ ౨
 చిన్నతనముననుండి
 తన్నె ప్రేమించినా
 కన్నె ప్రేమము మఱచెనే
 ఆయ్యయో
 నన్ను మఱచిపోయెనే॥ ౩
 చిలు నవ్వు మోముతో
 చెలువొందు నా సామి
 శ్రీకృష్ణుడేల రాడే
 ఆయ్యయో
 చింతలను ముంచినాడే॥ ౪
 నెలవంకబోలినా
 నెమ్మొముగలనాదు
 నాసామి లావచ్చునే
 చెలియరో
 నాకొక్క లీడేర్చునే॥ ౫
 నెమలిపించుములతో
 కొమరొప్పుమాళిగల

సుందరాంగుడు వచ్చునే
 చెలియరో
 అందమును జూపించునే॥ ౬
 పాలుదీయుచునుండ
 వైనబడి బలిమిమై
 పాలనన్నియు గ్రాగునే
 ఈకున్న
 పసిబాలువలె బోరునే॥ ౭
 పనిజేసిజేసిట్టె
 కునికనంత నె జేరి
 కనులు రెండును మూయునే
 యెవరంచు
 నను పరవశుజేయునే॥ ౮
 వనములో తానుంట
 త రాధకుంచెల్పు
 వేణుగానము చేయునే
 హాయిగా
 ప్రాణముప్పొంగించునే॥ ౯
 నను జేరి పొదరిండ్ల
 తనువు పులకలు జెంద
 రాధకాగిటు దేల్చునే
 నాసామి
 రాధచింతల జీల్చునే॥ ౧౦
 సోగకన్నుల ప్రేమ
 రాగ మొలుకంగ నీ
 లోకమును మఱపించునే
 నామనో
 లోలత్వముక బాపునే॥ ౧౧

ఆనందమయమైన

యా ప్రేమరాజ్యంబు

గాఢరాజిగ నేలునే

చెలియరో

రాధ పున్నెము పండునే॥

౧౨

నా మోహపుకృతున్క

నా నోముల ఫలంబు

నానాధుడేల రాడే

అయ్యయో

నను వీడి పోయినాడే॥

౧౩

నాజీవి తేశుండు

నాదువలపుల తేడు

నాకృష్ణుడేలరాడే

అయ్యయో

ననుమరచిపోయినాడే॥

౧౪

—బసవరాజు అప్పారావు, బి. 5.

కేంద్ర గ్రంథాలయము - బరోడా

బరోడా మహారాజు భారతవన్మమందున్న స్వదేశ ప్రభువులకెల్ల నాయకమణి. దివారాత్రములయం దెల్ల-చదువుచున్నను, వ్రాయుచున్నను, మాట్లాడుచున్నను, నడుచుచున్నను ఎల్లప్పుడునుగూడ, - "జనసామాన్యమును ఉద్ధరించుట ఎట్లు" అను ఆలోచనయే ఆమహారాజు యొక్క మనస్సును వేధించుచుండును. ఆ మెరికాదేశము బౌద్ధత్య శిఖరాగ్రమును బొందుటకు ప్రాధాన్యముగ సహకారియైనది, దేశజులయందెల్ల ఆస్తిగతమై యుండిన గ్రంథాలయ సంపదయేయని. ౧౯౧౦వ సంవత్సరమున ఆ దేశమునకు బోయినప్పుడు, బరోడా మహారాజు గ్రహించెను. వెంటనే- స్వదేశమునకు తిరిగిరాకుండనే- గ్రంథాలయోద్యమముచే తనరాజ్యమందుండు ప్రజల నెల్ల విద్యావంతులుగ జేయవెంచి, గ్రంథాలయ శాస్త్రవేత్తయగు బోర్డనుదొరగారిని ప్రజలజీవితమునం దొక నూతనవికాసమును గలుగజేయ తనరాజ్యమున కంపెను; ఆయన బరోడారాజ్యమున కేతెంచి, కేంద్ర గ్రంథాలయమును స్థాపించి, స్థిరమైనపద్ధతిని నిరూపించెను. ఇప్పుడది భారతవన్మమున కంతకును ఆశ్చర్యజనకమై, ఆదర్శప్రాయమై ఒప్పినది.

గ్రంథాలయమనగా "కొన్ని గ్రంథములను పత్రికలను ఒకచోటచేర్చి, జనులు తమంతటతాము వానినుపయోగింప విడుచుట" అనునభిప్రాయము మనదేశమునందు

ప్రబలియున్నది. గ్రంథములను పత్రికలను ఒకచోటకు మాత్రము ప్రాముఖ్య మియ్యగూడదు. వాని నొసంగినంతమాత్రమున ప్రయోజనమేమియు లేదు. ఇచ్చిన దానినెల్ల ఉపయోగింపజేయుటయే బరోడా కేంద్ర గ్రంథాలయముయొక్క నిరంతర ప్రయత్నమైయున్నది. తనదగ్గరనున్న వస్తువులనెల్ల ఉపయోగింపజేయుటకు ఎల్లపుడును నూతన మార్గములను నెమకుచునే యుండును. తనదగ్గరకు వచ్చు ప్రతిచదువరికిని ఒక పుస్తకమును సంపాదించి వెట్టుటయు-తనదగ్గరనున్న ప్రతిపుస్తకమునకు ఒక చదువరిని నేకరించుటయు ఆ గ్రంథాలయముయొక్క నిత్యకృత్యములు. చదువుటయందు రుచిని ఎట్లు కలిగింతును? ఎక్కువమంది జిజ్ఞాసుల నెట్లు ఆకర్షింతును? వారికొకతల నెట్లు తెలసికొందును? ఆకొకతల నెట్లు పూరింతును? చదువరుల మనములకు గోచరింపకుండ వారి రుచులను, నిష్ప్రయోజన గ్రంథములనుండి ప్రయోజనకరములైన గ్రంథములనుమీదికి ఎట్లు మరలింతును? రాజ్యమునం దెల్లెడలను నూతన గ్రంథాలయములు బయలుదేరునట్లుచేయు టెట్లు? అట్లు స్థాపింపబడినవాని నెట్లు ఉజ్జీవింపజేసి, కార్యకారులుగ చేయగలను? చదువజాలని వారి నెట్లు స్వాధీనపరుచుకొందును? బాలుర నెట్లు మోహింపజేతును? ఉపాధ్యాయులు, సంఘసేవకులు మొదలగువారి ప్రీతిని, తోడ్పాటును ఎట్లు పొందెదను? గ్రంథాలయము సంఘమునకు కేంద్రస్థానముగను, జ్ఞాన

కోధనకు నిలయముగను, చేయుటెట్లు?—అను చింతనలే కేంద్రగ్రంథాలయమును కలత బెట్టుచుండును. ఈప్రశ్నలకు జవాబులను చాలభాగ మది కనుగొనినది. మిగిలిన వానికిగూడ కనుగొనుచున్నది.

బాలుర ఆటలు.

గ్రంథాలయములయందు బాలురు ఆటలాడుకొనుటకు- అవకాశముగల్గించుట కలలోనైన తలంపజాలని విషయము. ౧౯౧౨ సం॥ న మహారాజాగారి ఆభిలాషచే కేంద్రగ్రంథాలయమునందు బాలశాఖప్రారంభింపబడినది. ఆభివృద్ధిమాగ్గములను సరియైన దృక్కులతో చూడజాలనివారికివిషయము వింతగొల్పవచ్చును. “గ్రంథాలయములు చదువుటకా, ఆటలాడుటకా? గ్రంథాలయములకుపోవు పిల్లలు ఆటలకు మరిగి చెడిపోరా? వారి కాలము వృధాకాదా?” అని అట్టివారు ప్రశ్నింతురు. ఈ కాలమునందు గ్రంథాలయము పెద్దవారలకుమాత్రమేకాదు; బాల్యమునుండియు గ్రంథాలయములరుచిని చూచినవారే పెద్దవారైనప్పటికి వానిపోషకులగుదురు. అందుచేత పెద్దలకంటె పిల్లలకు కావలసిన విషయములందే ఈ కాలమునందలి గ్రంథాలయములు విశేషశ్రద్ధను వహించును. ఆటలకంటె పిల్లలకు హృదయరంజకములగు విషయములెవ్వి? గ్రంథాలయమున కనుబంధముగనున్న బాలశాఖయందు ఆటలాడుకొనుటవలన పిల్లలెందుకు చెడిపోయెదరు? ఆనందము గానుండుట లాభకరముగాదా? వివేకము మందముగానుండుకాలము బాల్యమనియుపిల్లలు ఆటలందు వినియోగించుకాలము వృధాయగుటకు బదులు ఆభివృద్ధి హేతువనియు తెలిసికొనుడు. బాలశాఖను నడుపునట్టి భాండాగారియెడల క్రమముగ పిల్లలు ఉంచునట్టినన్ముకము, చూపునట్టి గౌరవములను చూచినవాడెవ్వడును- అక్కడవారుఅడునట్టి ఆటలు ఆనావశ్యకములనియు అసంగతములనియు వారిగుణములను చెరచుననియు చెప్పజాలరు. బాల్యమునందు గ్రంథాలయమనువలలో దగుల్కొనజేసి, గ్రంథపఠనాభిలాషను కలిగించి, పెద్దవారగునప్పటికి-అనగా వారివివేకము మందముగా నుండుటనుమాని జాగరూకతావస్థను పొందుకాలమాసన్నమ

గుసరికి- గ్రంథాలయముయొక్క ఆశ్రయములుగ చేయుచున్న పని చూచినవారెవ్వరును బాలశాఖయందు పిల్లలాడుకొనుటను చూచి వానివలన లాభములేదని భ్రమింపరు.

కథలు చెప్పుట.

భారతవర్షమునందు కథలు చెప్ప ఆచారము మిక్కిలి పురాతనము. మనగృహములందు ఇప్పటికిని ముసలమ్మలు తమచుట్టును పిల్లలనుచేర్చి వారికి చక్కని కథలను చెప్పుచుండురు. గ్రంథాలయశాస్త్రమునందు ప్రపంచమునంతకును ఆదర్శప్రాయమైయున్న అమెరికాదేశమునందీ కథలు చెప్పుటను, గ్రంథాలయముల ప్రయోజనములను నెరవేర్చుకొనుటకై ప్రధనుమునందుపయోగింపబడినది. అందుచేత అమెరికానుండివచ్చిన శాస్త్రవేత్తచే ప్రారంభింపబడిన బరోడాకేంద్రగ్రంథాలయమునందుగూడ కొద్ది సంవత్సరములక్రిందట కథలు చెప్ప పద్ధతి ప్రారంభింపబడినది.

కథలు బాలురకు ఆత్యనందమును గలుగజేయును. కథలవలన బాలురకు దైవభక్తిగలుగును. కథలువినుటవలన తమంతటతాము ఏర్చుకొని చదువజాలని గ్రంథములను వారు చదువుట కభిలాషకలగును. ఇంతేగాక తమకు కథలు చెప్పనట్టి భాండాగారియెడల ప్రేమగలిగి, అతడు చెప్పనట్టి బోధనలయందు విశ్వాసము కుదురును.

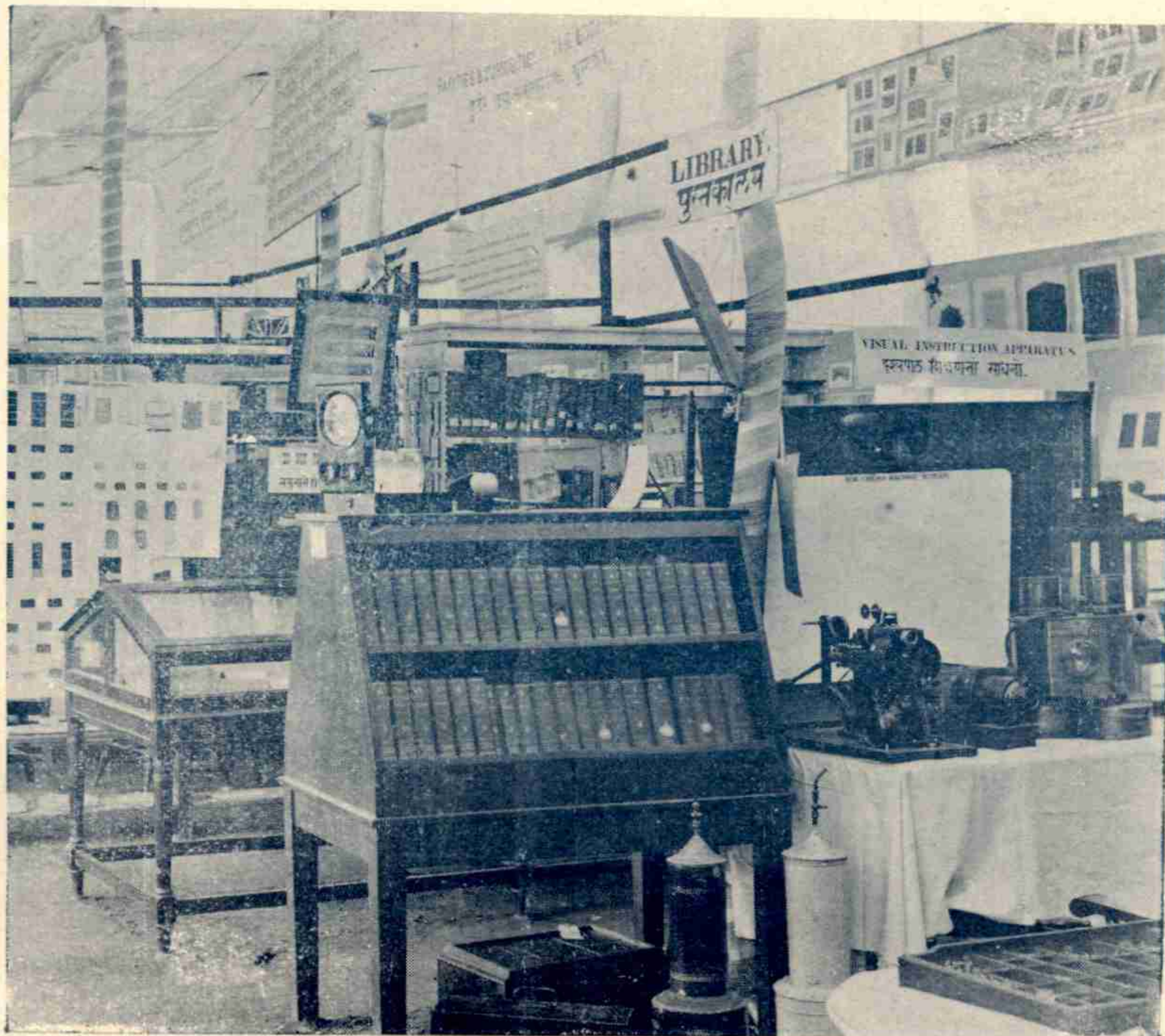
సంచారగ్రంథాలయములు.

“ఓహో! ఏమిటిది? కర్రపెట్టెలు, కొన్ని చిన్నవి, కొన్ని పెద్దవి, కాని అన్నిటియందును పుస్తకములు కలవు. వీనియందేమియు విశేషమున్నటుల నాతలంపునకు దట్టుటలేదు ఈ పెట్టెలకుందేమైన విశేషమున్నదా? అవికూడ సందేశమేమైన దెలుపునాయేమి?” అని బరోడా కేంద్రగ్రంథాలయమును దర్శించిన గొప్పవారొకరు అనిరట. ఆపెట్టెలయందు విశేషమేగలదు. ఆసంచార గ్రంథాలయ పేటికలు వైకి జీవములేనివిగ కాన్పించుచు

బరోడా యందు జరిగిన ప్రదర్శనమునందు గ్రంథాలయశాఖ. గం ౧౨

వివిధ దేశములయందలి గొప్ప గ్రంథాలయముల పటములు.

వివిధ గ్రంథములు, చిత్రపట ప్రదర్శన సాధనములు.

1013

బిరోడాయందుజరిగిన ప్రదర్శనమునందు గ్రంథాలయశాఖ.

మూలశాఖ.

న్నను, ఉన్నతమైనభావములను జీవించియున్నవి. నలుదిక్కులకును- పట్టణములకు, పల్లెలకు, యంత్రశాలలకు స్త్రీసమాజములకు, పాఠశాలలకు, కారాగారములకు, రక్షకభటస్థానమునకు- పలుస్థలములకుపోవలెనని అవి ఉరకలెత్తుచున్నవి. అనేకపల్లెలయందలి గ్రంథాలయములకు ఈసంచారగ్రంథాలయ పేటికలే ప్రాతిపదికములైయున్నవి.

కర్రపెట్టెలు—అందులోగ్రంథములు—అంతే-- అవి వివిధజనులమనస్సులయందు నాగరికతాబీజములను నాటుచున్నవి. అనేకగృహముల నవి సౌఖ్యవంతములుగజేయుచున్నవి. అనేకపాఠశాలలయందలి పిల్లలకవి జ్ఞానబోధనుగావించుచున్నవి. ఒంటరిగానుండు అనేకమందికవి స్నేహితులలోటును దీర్చుచున్నవి. అవిఅద్భుతములను చేయుచున్నవి. అయినప్పటికి వానిఖరీదు స్వల్పము. అందుచేత కేంద్రగ్రంథాలయమువారు ఈపనినిమిక్కిలి ఆసక్తితోచేయుచున్నారు.

చిత్రపటప్రదర్శనము.

ఈకాఖను దర్శించినపుడు ఆగొప్పవారే ఇట్లనిరటం:-
 “బొమ్మలుచూపు నాటకశాలతోసమానమైన స్థితికిదిగుట గ్రంథాలయమునకు దగినపనిగాదు. గ్రంథములను ప్రతికలనుసంపాదించి, జనులు చదువుకొనుటకియ్యవలసిన గ్రంథాలయము- జనులను ఆనందపరుచుటకు ప్రయత్నించుటయా? కేంద్రగ్రంథాలయమువారికి పిచ్చివత్తియున్నగాని చిత్రపటప్రదర్శనకాఖను ప్రారంభించి యుండరు” దానికి గ్రంథభాండాగారిట్లు జవాబిచ్చెను:-
 “అయ్యా! దయచేసికొంచెము శాంతమువహింపుడు. నేనుచెప్పసంగతులు వినకుండ నన్నునిందించకండి.” దానికిగూడ ఆగొప్పవారిట్లనిరి:- “పెంటనేమిజవాబా? ఇట్టి నిరుపయోగమైన పనినిగూడ సమర్థింపబూనిన ప్రయోజనమేమి?” అందుమీద గ్రంథభాండాగారి శాంతముతోనట్లుచెప్పెను:- “చదువురాక జ్ఞానములేక, భావములులేక, ఉన్నతస్థితిని పొందవలయుననెడి కోరికలేక, జీవితమునందానందములేక, అసహాయులై, నిర్భాగ్యులైయున్న జనులకొరకు ఈచిత్రపటప్రదర్శనకాఖను ప్రారంభించితిమి. నిత్యజీవనమునందు వారి కనుభవసిద్ధము

లుగనుండదగిన అనేకవిషయములనుగూర్చిన చిత్రపటములను వారికిచూపి బోధింతుము. ప్రకృతికాస్త్రము, మానవశరీరము, ఆరోగ్యము, కళలు, పరిశ్రమలు, మున్నగు అనేకవిషయములనుగూర్చిన పటములను వారికిచూపి, జ్ఞానవంతులుగచేసెదము. నాటకములు, చరిత్రలు, కథలుమున్నగునవిచెప్పుచు వానికిసంబంధించిన బొమ్మలను చూపుచు వారికానందమును కలుగచేసెదము. భూగోళకాస్త్రవిషయములను పటములతోబోధించి, వారికియీ ప్రపంచముయొక్క స్వరూపమును గోచరింపజేతుము. వివిధదేశములందలి జనులనడవడికలు, గొప్పస్థలములుమున్నగువానినిచూపి వారికి జిజ్ఞాస గల్పింతుము. ఇంతేగాక ఇంకను అనేకసంగతులు వారికి పరిస్ఫుటముగను, హృద్గతమగునట్లునుబోధింతుము. ‘సినిమెటోగ్రాఫ్’ ప్రదర్శనములలో ప్రదర్శకుడు ఊరకే నిలువబడియుండులాగున మేమునిలువబడియుండము. ఒకబొమ్మనుచూపుటకు పూర్వము, చూపుచున్నప్పుడు, చూపుటముగింపబడినప్పుడుగూడ, మేముమాట్లాడుచునేయుండి ఆబొమ్మనుగూర్చి వివరించుచు దానివలననేర్చుకొనవలసిన సంగతులను వారికిచెప్పెదము. ఈబొమ్మలప్రదర్శనములకు అందరును రావచ్చును. ఎవరైనను సామ్రేమియు ఇయ్యనక్కరలేదు. రాజ్యములందు మారుమూలలనుండుటచే, ‘సినిమెటోగ్రాఫ్’కంపెనీలు ఎప్పుడుగానిపోజాలనట్టి కుగ్రామములకుగూడ మా‘సినిమెటోగ్రాఫ్’నంపి, జనుల కానందమును గలిగించెదము” అంటేట వారిఅభిప్రాయములన్నియుమారి, వీరుచేయుచున్న పనినిగూర్చి మెచ్చుకొనిరి.

ఈకేంద్రగ్రంథాలయమునుస్థాపించి కొద్దివత్సరములు మాత్రమే అయినప్పటికిని, నవీనగ్రంథాలయోద్యమము భారతవర్షమున ఎట్లుప్రబలచేయదగినో ప్రదర్శించినది. ఈకేంద్రగ్రంథాలయము ఇపుడు రాజాగారి స్వంతభవనమునందే ఉన్నది. దానికి ప్రత్యేకభవనమును నిర్మాణముచేయుటకై ప్రయత్నములు రాజుగారు చేయుచున్నారు. దీనినికట్టుటకై ప్రత్యేక మొక్కలమును లక్షరూపాయిలుఖరీదునకు దీసికొనిరి. మహారాజుగారికి కేంద్రగ్రంథాలయము ముద్దుబిడ్డ. ఇక దానియొక్క అభివృద్ధికేమి కొరతగలదు?

సంచార గ్రంథాలయములు—బరోడారాజ్యము

గ్రంథాలయోద్యమము బరోడారాజ్యమున ౧౮౧౦ సంవత్సరమున ప్రారంభమైనది. ఈయద్యమము ప్రారంభమయిన ఒక సంవత్సరమునకే సంచార గ్రంథాలయములనుగూడ గ్రామములకు పంపుట కేర్పాటుచేసిరి.

పెద్దగ్రామములయందుగూడ స్వంతముగ గ్రంథాలయములను స్థాపించుకొనుటకు వెక్కువసంవత్సరముల కాలము పట్టును. ఇక కుగ్రామములమాట చెప్పనక్కర యేలేదుకదా! ఇంతేగాక జనులకెల్ల ఉచితప్రారంభ విద్య నొసంగుటచే, గ్రంథములుకూడ వారికెల్లరకును అందుబాటులోనుండుట ఆవశ్యకమాయెను. కావున రాజ్యమునందు మారుమూలలనున్న గ్రామములకుగూడ సంతతము గ్రంథము లందుబాటులోనుండుటకు సంచార గ్రంథాలయములవంటి సాధనములు మరిలేవు. సంచార గ్రంథాలయముమూలమున గ్రంథములను ఒక గ్రామము నకు పంపినప్పుడు, ఆగ్రామమునందలి జనులకు గ్రంథ పఠనాభిలాషకలిగి కొంతకాలమగునప్పటికి, తామేస్వంతముగ గ్రంథాలయమును స్థాపించుకొంద మను కోరిక కలిగి, గ్రంథాలయస్థాపనకు మార్గ మేర్పడును.

ఈ ప్రయోజనముల నన్నిటిని గ్రహించినవారై సంచారగ్రంథాలయములను ప్రారంభించి క్రతతోచేయబడిన ఒక చిన్ని వెట్టెయందు వివిధములగు గ్రంథముల నేర్పి వెట్టెదరు. ఆ వెట్టెకే సంచార గ్రంథాలయమని పేరు. రాజ్యమునందు గ్రంథాలయములేని ఏ గ్రామమునకైనను, లేక కొన్నిగ్రంథములు మాత్రము కలిగియున్న గ్రంథాలయములుగల గ్రామములకైనను, ఎక్కువ ఖరీదు గ్రంథములను కొనునట్టి స్థితియందు లేని పట్టణగ్రంథాలయములకైనను, పాఠశాలలయందలి గ్రంథాలయములకైనను, సేవాసంఘములు- స్త్రీ సమాజములు విద్యార్థి సంఘములు, వర్తకసంఘములు, మొదలగువానికైనను- ఈ సంచారగ్రంథాలయము లంపబడును. గ్రామమునందున్న పాఠశాల ఉపాధ్యాయుడుగాని లేక ఇతర పెద్దవనిషి

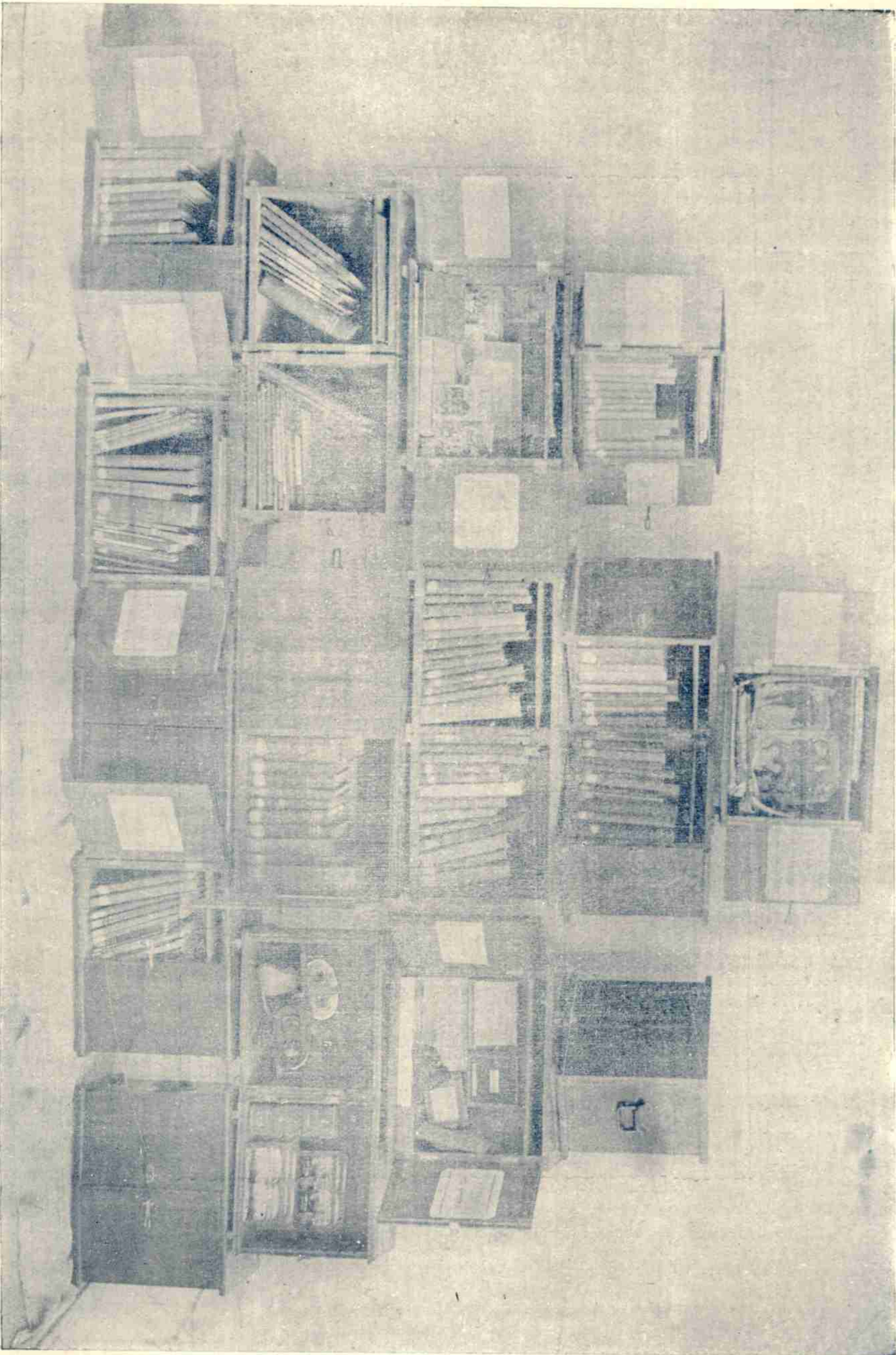
గాని గ్రంథములు అందరికిని ఎరువిచ్చి తిరిగి వనూలు చేయుటకు అంగీకరించినయెడల, సంచార గ్రంథాలయ మంపబడును. దానిని గ్రామమునకుపంపి, తిరిగి తెప్పించుకొనుట కగు వ్యయము లన్నియు ప్రభుత్వమువారే భరించెదరు.

సంచార గ్రంథాలయముల నుంచు వెట్టెలు రెండు విధములు; ౧. చిన్నది. ౨. పెద్దది. చిన్నది 18½ అంగుళములపొడవును, 9½ అంగుళములవెడల్పును, 12½ అం. ఎత్తును గలిగి, ఒక్కటే అరసు గలిగియుండును; దీనికి తలుపు రెండురెక్కలుగనుండి, తాళము వేయుటకు గొల్లమును గలిగియుండును. ఎత్తుటకు వీలుగనుండునటుల వెట్టెకు రెండువైపులను అల్కాలనుగలిగియుండును. పెద్ద వెట్టెకుగూడ రెండువైపుల అల్కాలుండును. ఇది నిలువుగా సమానభాగములుగ విభజింపబడిన రెండుఅరలను గలిగియుండి, ఆ రెండును, మధ్యను మడతబండులచే కలుపబడి యుండును. దీనిని తెరచినప్పుడు, రెండు అరలును ఒకదానిని ప్రక్కకు రెండవదివచ్చి, 28 అం. పొడవు, 9 అం. వెడల్పు, 12½ అం. ఎత్తుగలిగిన ఒకచీరువావలె నుండును. (రెండు అరలను తెరచినప్పుడు, మూసినప్పుడున్న పొడవులో సగము వెడల్పుగను, మూసినప్పుడున్న వెడల్పునకు రెట్టింపు తెరచినప్పుడు పొడవును అగును.) ఈ వెట్టెలు ఎత్తుటకు వీలుగనుండునటుల వైనగూడ అల్కాలు ఉండును. చిన్న వెట్టె ఖరీదు రు ౪ లు; అందు రు ౨ లు విలువగల ౧౫ గ్రంథములుండును. పెద్ద వెట్టె ఖరీదు రు ౮. అందు రు ౪ లు విలువగల 30 గ్రంథములుండును. పట్టికలు మొదలగువాని నుంచుకొనుటకై, రెండు వెట్టెలకునుగూడ నైభాగమందు చిన్న అరలుండును.

తిరిగి ఈ సంచార గ్రంథాలయములు రెండువిధములు. కొన్ని వెట్టెలయందుండు గ్రంథములు స్థిరముగా నుండును. మరికొన్ని వెట్టెలయందుండు గ్రంథములు స్థిరముగా నుండక, గ్రంథములు పంపమని కోరిన వారి

1908

కొంత్త గ్రంథాలయము — బర్మోడా.

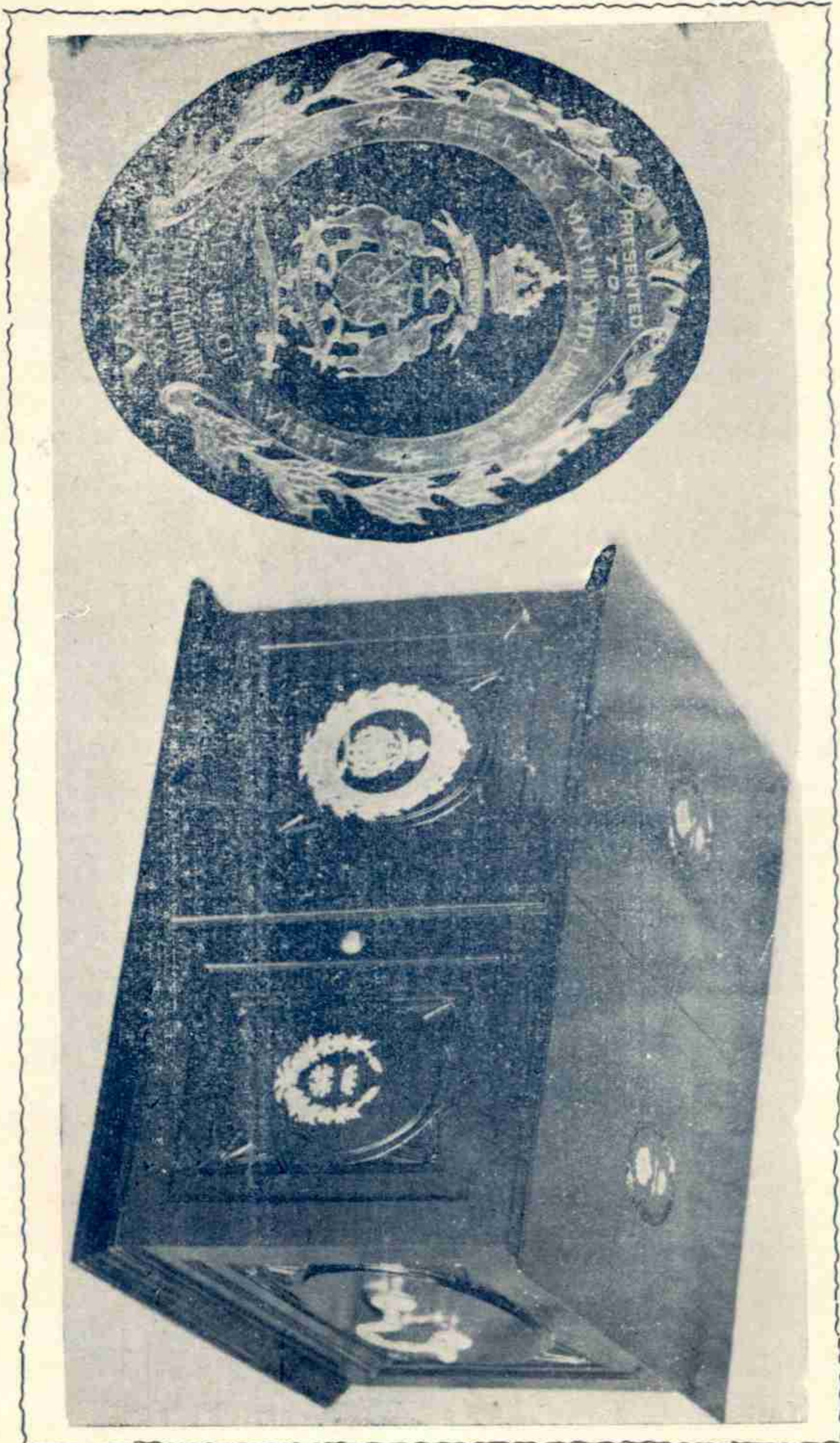

సంచార గ్రంథాలయముల పేర్లెట్టియు.

103

కేంద్ర గ్రంథాలయము — బరోడా.

సంచారి గ్రంథాలయ పేటిక.

బొంబాయి గవర్నరుగారి సతీతిలకమగు వెల్లింగుటను ప్రభ్యుగారు కేంద్ర గ్రంథాలయమును దర్శించినపుడు, ఆమెకు బహుమతిగా నియ్యబడినది. దానిమీదనున్న రాజచిహ్నము పెండితో వేయబడినది.

రుచుల ననుసరించి మారుచుండును. కొందరికి, గ్రంథములను చదువవలయుననెడి ఆసక్తియే యుండదు. మరి కొందరికి, ఆసక్తి ఉన్నను ఏగ్రంథములను చదువవలయునో తెలియదు. అట్టిస్థితియందు వారేగ్రంథములను చదువవలయునో మనమే నిర్ణయము చేయవలసి యుండును. అట్టివారికి స్థిరము గానుండు పుస్తకములు గలిగిన సంచార గ్రంథాలయములు ఆవశ్యకములు.

మరికొందరు తా మేగ్రంథములను చదువవలయునో తెలిసినవారై యుందురు; కొందరు ఏనోయొక ప్రత్యేక కవయమునుగూర్చి చదువవలయుననిగాని, పరిశ్రమచేయవలెననిగాని తలంచువారుండురు. అట్టి వారికి స్థిరముగానుండు సంచార గ్రంథాలయములవలని లాభము లేదు. అందుచేత వారికి కావలసిన గ్రంథములను ప్రత్యేకముగ ఏరి సంచార గ్రంథాలయములయందు వెట్టి పంపుచుండురు.

సంచార గ్రంథాలయములు జనుప్రదములగుటకు గాను, అందులో వెట్టుగ్రంథములను జాగ్రత్తగా నేర్పుట ప్రాధాన్యము. ఇందు వెట్టుగ్రంథములు హితకరమైనవి గను, చదువుట కింవైనవిగను ఉండవలయును. ఈవెట్టెయందు కొద్దిగ్రంథములుమాత్ర ముండునుగదా! ఈకొద్ది గ్రంథములందును వారి కనుగుణమైన గ్రంథము లభింపవలెను. అందుచేత శాస్త్రవిషయములైన గ్రంథములు వీరి యందుండిన జనుల నాకర్షింపజాలవు. కావున ఉల్లాసకరములును, నిర్మలములును, హితకరములును, నగు గ్రంథములు- అందు ముఖ్యముగా కథలు- ఇందుండవలెను. ఇంతేగాక అవి మాధుర్యగ్రమును జిలుకునవియు, జ్ఞానబోధకములును నైయుండవలెను. కోరినవిషయములనుగూర్చిన గ్రంథములుగల వెట్టెలను పంపునపుడు గూడ, ఆగ్రంథములు చదువరుల జిజ్ఞాసకు దోడ్పడునవియై యుండవలెను. ఈసూత్రముల ననుసరించి, స్త్రీలకు, చిన్నపిల్లలకు, వ్యవసాయదారులకు, చిత్రకారులకు, ఉపాధ్యాయులకు, విద్యార్థులకు- ఈప్రకారము వేర్వేరు మనోస్పృతులు గలిగిన వారికి వలయు గ్రంథములను ప్రత్యేకముగ నేర్చివెట్టిరి:

గ్రంథముల ఉపయోగములు వృద్ధిజేయుటయే సంచార గ్రంథాలయముల పరమోద్దేశము. కావున పుస్తకముల నెరువిచ్చు నియమములుగూడ సులభములై ఆధికార నిరంకుశత్వమున కవకాశములేనివై యుండవలెను. పాఠశాలగల గ్రామముందు ఉపాధ్యాయుడు వ్రాసినయెడల సంచార గ్రంథాలయ మంపడును. అదిలేని గ్రామముందు ఒకరుగాని, ఇద్దరుగాని, గ్రంథముల నెరువిచ్చి వానిని భద్రముగా గాపాడెదరుని వ్రాసిన జాలును, సంచార గ్రంథాలయమును ఒక గ్రామమునందు మూడు మాసములకాలము ఉంచుకొనవచ్చును. పిమ్మట దానిని కేంద్రగ్రంథాలయమున కంపివేయవలెను. అప్పుడా కేంద్రగ్రంథాలయమువారు గ్రంథములను పరిశీలించి, షరతులు చేయవలసినవానికి చేసి, వేరొకస్థలమున కంపెదరు. కేంద్రగ్రంథాలయమునకు పంపకుండనే, ఒక గ్రామమునుండి, వేరొక గ్రామమునకు సంచార గ్రంథాలయముల నంపవచ్చును, గాని అట్లు చేయుటవలన గ్రంథములకు గలిగిన నష్టములు ఏగ్రామమువారు చేసినదియు నిర్ణయించుట కష్టము.

మహారాజుగాను ఉచితప్రారంభవిద్యను నెలకొల్పి యుండుటచేత, ఈసంచార గ్రంథాలయములను రాజ్యములయందున్న గ్రామముల వారెల్లరు విరివిగ ఉపయోగించుకొనుచున్నారు. వీనియందుండు గ్రంథములన్నిటిని ప్రతిగ్రామమునందును చదువుదురునుటకు వీలులేదు. ఒక గ్రామమునందు ప్రథమదశయందు గ్రంథములను చదువువారు పది, పన్నెండుగురుకన్న నెక్కువగా నుండరు. వారికి గ్రంథపఠనాభిలాష వృద్ధిమైనకొలది ఇతరులను చదివింపజేయుదురు; ఇంతేగాక ప్రథమదశయందు కథలు మొదలగు సులభగ్రంథములను చదువ ప్రారంభించినవారు, శాస్త్రవిషయములనుగూడ క్రమేణ చదువుట కభ్యాసపడుదురు.

ప్రథమ వత్సరమునందు, ౨౪౦౦ గ్రంథములు గలిగిన ౩౮ వెట్టెలతో ఈయుద్యమము ప్రారంభింపబడినది. ౧౯౧౭ సంవత్సర ప్రారంభమునందు ౧౪౦౦౦ గ్రంథములు గలిగిన ౪౪౪ వెట్టెలుగలవు. ౧౯౧౧ సంవత్స

రమునందు ౪౦ గ్రామములకు ౬౦ పెట్టెల సంపగా, ౨౫౭౪ మంది ౨౦౦౦ గ్రంథములను చదివిరి. ౧౯౧౪ సం॥న ౩౦౨ గ్రామములకు ౩౫౪ పెట్టెల సంపగా, ౭౫౫౬ మంది ౧౫౩౦౩ గ్రంథములను జదివిరి- ౧౯౧౫, ౧౯౧౬, సంవత్సరములం దీ పెట్టెలనన్నిటిని కేంద్ర గ్రంథాలయమునకు దెప్పించి, శ్రోత్త వ్రాపాటులను చేయుచుండుటచేత, ఆరుమాసములకాలము గ్రామాదులకు పంపనేలేదు. అందుచేత ఈ రెండు సంవత్సరములందును కొంచెము ప్రచారము తగ్గినది. సంవత్సరమునకు ఈసంచార గ్రంథాలయములక్రింది ఖర్చు రు ౩౦౦౦లు.

మొదటి ఆరు సంవత్సరములందును రు ౧౧౪౧౩-౭-౪ లు గ్రంథములకును, రు ౨౪౬౩-౧౨౯ లు పెట్టెలు చేయించుటకును, రు ౨౬౯౧-౦-౦ లు ఇతరఖర్చుల క్రిందను, వెరళి రు ౧౬౫౬౮-౪-౧ లు వ్యయమైనవి.

ఉచితనిర్బంధ విద్యాప్రదానమునకు వలెనే, సంచార గ్రంథాలయములను జనులకు ఉచితముగ ప్రసాదించుట యందుగూడ బరోదారాజ్యము భారతవర్ష మంతకును మూగ్గదర్శకమై వెలయుచున్నది.

గ్రంథాలయస్థాపన

బ్రిటిషుఇండియాను స్వదేశసంస్థానములందును గ్రంథాలయోద్యమమును గూర్చిన కృషి జరుగుచుండుట దేశాభ్యుదయమునకు శుభసూచకము. పుస్తకాగార ప్రతిష్ఠాపనగూర్చిన వివరములు తెలుపకముందు ఈయద్యమముయొక్క వ్యాప్తినిగూర్చియు పరమావధినిగూర్చియు కొంతచర్చించుట అవసరము. రాజకీయ, సాంఘిక, కారీరక, నైతికాధ్యాత్మికాది మానవశక్తుల- నింతయేల- ఏమేమిసంపూర్ణముగా పొరువమును ప్రకాశింపజేయగల్గునో యదియంతయు ఈయద్యమముయొక్క అంతర్భాగమేయైయున్నది. వైనచెప్పిన ఈమానవశక్తుల నన్నిటిని హాయిగ పరస్పరవిరోధములేకుండ వ్యక్తీకరింపచేసుకొనుటకు సాంఘికల కేగ్రంథాలయమవకాశమియగల్గునో అదియ కృతార్థతనుపొందుననిచెప్పవచ్చును. అందువలన ముకుళించుకొని యవ్యక్తమై లోనున్న మానవశక్తుల ప్రకాశింపచేసుకొనుటకు తగినయవకాశమునొసగుట ఈయద్యమ నాయకులకు విధియైయున్నది.

మనకు స్ఫురించకమానదు. హిందూదేశవాలయమిట్టి ప్రతిష్ఠాపనలలో నగ్రగణ్యమని వేరుగచెప్పనక్కరలేదు. దానిని ఎట్లువణింపనగును. వివాహములకు సాక్షి; ప్రమాణమునకు రచ్చ; ధర్మశాస్త్రచర్చలకు సభాభవనము; పరదేశీయులకు ధర్మశాల; పనివాండ్రకు ప్రాపు; సన్యాసులకు మఠము; భక్తవరులకు నికిపట్టు; ఇదియదియననేల- ప్రజలజీవనాధారమై విద్యాపోషకమై జ్ఞానదాయకమై సౌందర్యస్థానమై ఆనందాంబుధియై దేశంబు విరాజిల్లుచుండు. అద్దానియందు సాంఘికజీవనమంతయు పుంజీభవించియుండును. సంఘశక్తులకన్నిటికిని ఆయ్యది మచ్చులచావడివంటిది. పెద్దలు, పిన్నలు, విద్యావంతులు, చదువులేనివారు, ధనవంతులు, పేదలు, లౌకికులు, భక్తులు, వీరు వారననేల సాంఘికులు యావస్థుండియును ఈస్థలమున కాకషింపబడిన పరమాధామమును గుఱెరిగి తమతమపృథక్త్వమును వీడగల్గిరి.

సంఘపురుషుని యందు వ్యక్తమైయుండు నీవివిధశక్తుల వికసింపచేసికొనుటకు తగినయవకాశము లీహిందూదేశమునందీ పిదపరోజుల నాగరకతా ప్రచారణకు పూర్వము కలవాలేనా యనుచర్చ యొకింత చేయవలసియున్నది. ఇట్టిప్రతిష్ఠాపనలు మనదేశమున నెన్నియో కలవని

మనతీర్థయాత్రలును పండుగలును ఈవిధముగనే యుపయోగపడుచుండెనని చెప్పవచ్చును. ఇవికాక మనగ్రామసంఘములును కొద్దిలో నిట్టులే మానవశక్తులను వృద్ధిచేయ ప్రయత్నించుచుండెడివి. కారణాంతరములచే ఈ యేర్పాటులన్నియు ప్రస్తుతము తొలుతటి జవసత్వములుడిగి సరిగ పనిచేయుటలేదు.

కావున, నవీనపరివేష్టనమునకును, భావములకును సరిపడి ప్రాతయే గ్నాటులందుగల్గు మేలుపద్ధతులు నశింపకుండ నిలుపబాలు నొక క్రొత్తయేర్పాటును కనుగొనుటయవసగమై కన్పట్టుచున్నది. ధర్మపుస్తకా గారమీ కార్యనిర్వహణమునకు సచుధామని చెప్పవచ్చును. కావున ఈయుద్యమ నాయకులు పుస్తకనిలయములు జ్ఞానదానము చేయుటకు తగినయేర్పాటులు చేయనాలి. చింప వలయును. ఇదిచేయుటెట్లు? అనుసమస్య ముందాలి చింపవలయును.

పుస్తకా గారమునకు కావలసిన పరికరము లివియే యని సామాన్యము గా అందరకును స్ఫురించును:—ఎల్లరకు ప్రవేశముగల యొక భవనము, కొన్ని పుస్తకపుటగలు, చదువుకొనుటకు చేపలు, కొన్ని పుస్తకములు, మాసపత్రికలు, వారపత్రికలు, ఒకరిద్దరుభాండా గారికులు, ఒకరిద్దరునౌకరులు. ఆభావము సరికాదు.

ఈగ్రంథాలయముల కార్యసిద్ధికి ముఖ్యసాధనము అందుకృషి చేయువారల శక్తిసామర్థ్యములే కాని కేవలధనసమృద్ధి కాదనువిషయము మాత్రము ముఖ్యముగ గమనింపవలయును. ఒకగ్రంథాలయమునకు మంచిపుస్తక సముదాయము, విశేషధనమును గలిగినను అయ్యవి సద్వినియోగముకాకపోవచ్చును. కాని మంచిగ్రంథములు కొలదిమాత్రమేగలిగియు మఱియొక పుస్తకనిలయము పరిపక్వ ప్రదేశమునకంతకును జ్ఞానవీపమువలె ప్రకాశింపవచ్చును. కావున యీయుద్యమమునకు నాయకులై యుండువారు సత్వరమా విధిని రూఢిగ గుఱెఱింగి, గ్రంథాలయములను సచుద్ధులైన కార్యదర్శులకొప్ప జెప్పకలయును.

మన పట్టణములందును పల్లెలందు నిట్టి పుస్తకనిలయములను స్థాపించుటకు పరికరములుగలవా లేవా? దేవభాషాపారంగతులైన విద్వాంసులు మన దేశమునందు ప్రతిగ్రామమునందు గలరు. ఆంధ్రమునందు మంచి ప్రవేశముగలవారును గలరు. తరువాత క్రొత్తచదువుల మంత్రశాలలో సగము తయారై తత్ఫలసిద్ధిని పొందని వారును మెట్రిక్యులేషన్ తప్పినవారలును గ్రామములం

దచ్చటచ్చటగలరు. అటువైన చదువు వచ్చియు రాని వారును నిరక్షరకుక్షులు నైన పాటకజన మెంతయో కలదు.

కావునవైనుదహరింపబడియున్న తరగతులవారందరికిని ఉపయోగకారియగునట్లుగ గ్రంథాలయ మేర్పరుపబడవలయును. మనము తరుణవయస్కులగువారి విషయమే కాక బాలురవిషయమైకూడ ఆలోచింపవలయును. అన్ని తరగతులవారునొకచోటగూడి వారివారివిద్యల శక్త్యానుసారముగ ఆన్యోన్యభివృద్ధికొరకై వినియోగించుకొనుట మనకు సాంప్రదాయసిద్ధమైన యాచారమై యున్నది. ఈవిషయము మనమునందుంచుకొని గ్రామములయందు మనము పుస్తకాలయములస్థాపింపవలయును. పండితుడును, భగ్గుమనోరధుడైన యాంగ్లసంభవుడును- నిరక్షరకుక్షులగు వ్యావసాయిక పారిశ్రామిక జనమందఱును గ్రంథాలయమునకు ఆకర్షింపబడు ఉపాయ మొందుగ న్నెట్టవలయును. మఱియును వీరందఱు స్వవృద్ధికై పాటుబడుచు, ఆన్యోన్యము సహాయముచేసికొను నట్లుగా ఏర్పాటుచేయవలయును. ఇదియెట్లు సాధ్యమో ఇటువైన కొంతవిచారితము.

ఆంధ్రమందుగాని గీర్వాణమునందుగాని ప్రవేశము గలిగియున్న పండితునకు, స్వదేశపద్ధతులెగాని పరదేశసాంప్రదాయములేమియు తెలియవు; కాని తెలిసికొనవలయునను నిచ్చమాత్రముకలదు. కావున ఆంగ్లజ్ఞానము కలవాడీతినికి వాతాఫపత్రికలుచదివి- జలాంతర్గాములు ఆకాశవిమానములు మొదలైనయీనాటియద్భుతనిర్మాణములను గురించియు, నిత్యమునుపయోగపడు పట్టణసారికుధ్య, పారిశ్రామికాది విషయములగుఱించియు చెప్పుచుండవలయును. పండితుడన్ననో జనసామాన్యమునకు పూర్వపు మనసాంప్రదాయములను గుఱించి బోధయొనర్చుచుండవలెను. ఈవిధముగ పండితుడును ఆంగ్లేయవిద్యనభ్యసించినవాడును, ఒకేగ్రంథాలయమునందు కలియుటవలన ఆన్యోన్యము సహాయముచేసికొని జ్ఞానాభివృద్ధియొనర్చుకొనవచ్చును. విద్యావిహీనులయ్యు ఆ మూల్యమైన లౌకికజ్ఞానముగల రయితులు మొదలైన

వారును ఇతరులవలన మేలంగుచుండియు తామే తమ ప్రపంచజ్ఞాన విశేషముచేత సాంఘికులకెంతయు ఉపయోగపడుదురు.

ఇకముందు కష్టతరమైన సమస్యయొక్కటి ఆలోచింపవలసియున్నది. గ్రంథాగారము అన్ని తరగతులవారికిని ప్రీతిపాత్రమై యుండునట్లొనర్చుటెట్లు? తన కడకేతెంచినవారికేదియో కొంతజ్ఞానముకలుగజేసి, తన యాస్తిపోకుండ కాపాడుకొనుట మాత్రమేకాక, తన్ను దాను ప్రచురపఱచుకొని చుట్టుప్రక్కలనుండుమనుజుల నాకషింపచుట మేలొందించుటగూడ నవీనపుస్తకనిలయముయొక్క విధియైయున్నది. ఇట్లొనర్చుట యెట్లు పొసగునని యాలోచించిన, మనపూర్వపు పద్ధతులే కొన్ని మార్గములనునూచించుచున్నవి. మనహరికథలు, మనకాలక్షేపములు, మనయూరేగింపులు, మనబొట్టిలికథలు, ఇవన్నియు సంతోషజనకములు మాత్రమేకాక జ్ఞానప్రగాయకములుగూడనగుచున్నవి; వీనియందు, జనులనందఱ నొకచోగూర్చి ఒక పరమార్థచింత యందువారి నానాత్వములను మఱచిపోవునటుల జేయజాలుశక్తి గల్గితమై బీజరూపమై యుండియున్నయది. కావున, ఈపూర్వపుపద్ధతుల నూతనభావములకనుగుణ్యముగ మార్చి పునస్తీవమిచ్చి నిలువబెట్టినచో, నయ్యవి జనుల యభివృద్ధి కనేకవిధములతోడ్పడునట్లు చేయవచ్చును.

ఇట్లు ఆనేకములైనరుచులను, ఉద్యోగములనుగలిగిన యిందరిని గలిపి యొకసంఘమును నిర్మించుటెట్లును విషయ మిటువై నాలోచింపవలసియున్నది. ఈపనికై ఈకాలపు సంఘనిర్మాణపద్ధతుల నవలంబింపవలయును. సాంఘికులగుటకొరకై నెలసరిచందాకొంతయొసగునట్లు యేర్పాటు చేయవచ్చును. సాంఘికులందరినుండియును కార్యనిర్వాహక సంఘమొకటి యేర్పాటు చేయవచ్చును. ఏవోకొన్ని లెక్కలు జాబితాలుగూడ నుంచుటయు నవసరము. ఈలెక్కలను జాగ్రత్తగ పరిశీలించి సాంఘికులందఱికి యేడాదికొకసారి వినిపించవలయును. మఱియు పుస్తకనిలయ సాంవత్సరోత్సవము జరుగునప్పుడు వీనిని యూరివారందఱికిగూడ వినిపింపవలయును.

ఈసాంవత్సరోత్సవమునకు ఊరివారిసందఱను పిలుచుట యేకాక దగ్గఱ పట్టణములలో నున్న విద్యావంతులగువారిని, ఉపన్యాసము లిచ్చుటకును ఆగ్రాసనాధిపత్యమువహించుటకును ఆహ్వానముచేయవచ్చును. సాంవత్సర సమావేశమునందు రాబోవుసంవత్సరపు ఖర్చువివరము వ్రాసి యద్దానికి సాంఘికుల సమ్మతిని పొందవలయును. మఱియు సంఘకార్య నిర్వహణమునకై కొన్ని నిబంధనల నేర్పాటు చేయవలయును.

ఇట్లేర్పాటుకాబడిన సంఘము పూర్వపుగ్రామ సంఘమువలెనే యుండును. గ్రామస్థులకు ఇతరవిషయములలో నేమి భేదాభిప్రాయములున్నను సాంఘికుల నెన్నుకొనుట-ఆనేకతరగతులవారు జ్ఞానసంపాదనకై ఏకత్ర సమావేశమగుట-అనువిషయములలోవారికి భేదమువచ్చుటకవకాశము లేకుండజేయుటవలన నూరిలోకొంత యొక మత్యతయును సంఘిభావమును కలుగజేయవచ్చును. అందఱకును మేలొనర్చు నీపనికొఱకు తమకదివఱకు గలుగు త్సాద్రములైన యంతఃకలహముల మానివేయుదురు. ఈవిధముగ నిట్టిసంఘ మేర్పాటుచేయబడిన ప్రతి స్థలమందును స్వపరిపాలనా కార్యసమగ్ధతకు తగిన పరికరములను సమకూర్చవచ్చును. ఇట్లనేక స్థలములయందు పుస్తకనిలయముల నేర్పాటు గావించి వీని యన్నిటికిని కొంత ఆన్యోన్యసంబంధము గల్పింపవలయును. దొరతనమువారిచే విశేషధనముతో ప్రతిష్ఠాపింపబడు నేదియో యొక పుస్తకాగారముతప్ప తక్కినవన్నియు పరిపూర్ణము గనుండుటకు వీలుండదుగావున ఈగ్రంథాలయములొకటి కొకటి సాహాయ్యముచేసికొనుట కేర్పాటు చేయవచ్చును. బరోడారాజ్యమందిట్టి పద్ధతి నవలంబించి యున్నారు. అక్కడ ౨ లక్షల గ్రంథములుగల యొక కేంద్రగ్రంథాలయము గలదు. ఈకేంద్రగ్రంథాలయమునకు సంబంధించిన యే పుస్తకనిలయమయినను అచ్చటనుండి పుస్తకములను తీసికొనవచ్చును. ఈకేంద్రగ్రంథాలయము తరువాత ౨౦,౦౦౦ పుస్తకములుగల జిల్లా గ్రంథాలయములు గలవు. గ్రామగ్రంథాలయములకు వలయుగ్రంథములు వీనివద్దనుండి యవసరమగునప్పుడు

పుచ్చుకొనవచ్చును. దీని తరువాత తాలూకాగ్రంథనిల యములుగలవు. వీనియందు ౪౦౦౦ లేక ౫౦౦౦ పుస్తకములుండవచ్చును. వీనికిని గ్రామగ్రంథాగారములకును వైనచెప్పబడినట్లే బాంధవ్యముకలదు.

స్థాయిగానుండు గ్రంథాగారములు లేక పుస్తకనిల యములు లేనప్పటికి సంఘాది గ్రంథాగారములు గిం, ౬౦ గ్రంథములతో పంపబడును. మఱియును కేంద్రగ్రంథాలయమునుండి “మ్యాజిక్కులాంతరులు, సినిమెగ్రాఫులు” గ్రామములలోనికి పంపబడుచుండును. సాధ్యమయినంత వఱకు గ్రంథాలయముల కన్యోన్యసంబంధమేర్పాటు చేసిన యెడల విశేషలాభము కలుగగలదు.

ఇక గ్రంథనిలయమునకు వలయుభవమును గురించి యొకింతయాలోచింతము— బరోడాలో ఉన్న వాగలు గ్రంథాగారమునకై కొంత చంపావేసుకొని పోగుచేసిన యెడల తాలూకా జిల్లాబోర్డుల మూలధనమునుండి యు రాష్ట్రీయ బొక్కనమునుండి యు గూడ కొంత మొత్తము సంకబడును. ఇది గాక దేశమంద నేక బాపతుల ఉమ్మడి సొమ్ము గలదు. వీలుతెలిసి క్రయత్నించినచో నిట్టిధనము వలన ఆయాస్థలములయందు తగినన్ని గ్రంథాగారముల స్థాపించుట కభ్యంతరముండదు.

ఇట్టి గ్రంథనిలయమును స్థాపించిన తరువాత నది చిరస్థాయిగ నుండునటుల జాగ్రత్తపడవలెను. ఇట్టి సంఘమందు కొన్ని కొన్ని దురాచారము లెప్పటికిని ప్రవేశింపకుండ జాగ్రత్తపడవలెను. మఱియు గ్రంథాలయములకును “క్లబ్బులని” వ్యవహారింపబడువానికిని చాలవ్యత్యాసము కలదను విషయ మొకటి ముఖ్యముగ గమనింపవలయును. త్రొగుడు జూదము మొదలగు దురాచారము లీ గ్రంథాలయ పరిసరమందుగూడ జరుగకుండ జాగ్రత్త పుచ్చుకొనవలయును. ఊరిలోని వివాదలలో నీ సంఘ మెప్పుడు జోక్యము కలుగజేసికొనగూడదు. వర్ణమత భేదములేక గ్రంథాలయములోని కందఱకును ప్రవేశ మొసంగవలయును. ఎల్లరకును దర్శనీయమై యుండవలయును.

ఆయా దేశములయందు సావకాశములున్నచో బాలురకు శ్రీలకుగూడ విద్యాభివృద్ధికై ప్రత్యేకపు యేర్పా

టులు చేయింపవచ్చును. ఊరిలోనుండు ప్రధమపాఠశాలతో సంబంధమేర్పరుచుకొని బాలురసందఱను గ్రంథాగారమునకు గొంపోయి గాని, వారిబడికి పుస్తకములంపి గాని వారి జ్ఞానాభివృద్ధికై తోడ్పడుచుండవలయును. ఇందులకని ప్రతిగ్రంథాగారమునందును బాలురకు పయ్యుక్తములగు పుస్తకసముదాయము కొంత యుండవలయును. తరువాత ఊరిలోజరుగు హరికథా కాలక్షేపములు మొదలైన జనసామాన్యమునకు వినోదమును జ్ఞానమును చేకూర్చు సమావేశములన్నియు నీ గ్రంథాగార పక్షముననే జరిగించుటకు ప్రయత్నింపవలయును. ఇట్లొనర్చిన జనలకందఱకు గ్రంథాగారము ప్రీతిసాత్రి మైవెలయుచుండును. వీలైనయెడల బడిపిల్లలకు పోటీ పరీక్షలుచేసి యుత్తీర్ణులగువారికి బహుచతులొసంగుచుండినయెడల వాగందరును గ్రంథాలయములం దుత్సాహముకలవారై పెద్దవాండ్రైనపిదప వీని నెంతయో వృద్ధిలోనికి తేగలుగుదురు.

ఇంతవఱకు చునముచేసిన ౩ చాణవలన, మానవాభ్యుదయమునకు తోడ్పడు ప్రత్యుద్యమమును గ్రంథాగారమం దంలగర్భితమై యున్నదని తేలినది. భావికాలమందు సత్పరులై దేశోపకారమొనర్చునట్టి శక్తిని సంపాదించుకొనుటకై గ్రంథాగారము తగిన యుపదేశస్థలము. దురహంకారములు యాపుమాసిపోవును. సహిష్ణుతియును సంఘభావమును, పెంపొందును. ఊరిలోని యుద్యమములన్నియును, గ్రంథాగారమునందే జనింపకున్నను అచ్చట తప్పక ప్రతిఫలించును. ఈ విధమున యధావిధిగ గ్రంథనిలయములు దేశమందంతటను స్థాపించినయెడల, ఆయ్యవి దేశజుల పురోభివృద్ధికెంతయు తోడ్పడి, మాత్పభూమి నింతకంటె వేయిమడుంగు లధికముగ ధనవంతముగను, సౌఖ్యవంతముగను, చేయ సమర్థములగును.

[౧౯౧౮ సం- జనవరి నెల ౨౫ తేదీన దక్షిణహిందూ దేశమున పుదుక్కోట సంస్థానమునందున్న “అలంగుడి” యందు జరిగిన గ్రంథాలయ ప్రతినిధులసభకు ఈ వ్యాసము పంపబడి, అందు ఆరవభావయందు చదువబడినది.]

ఓంకాంతిశ్శాంతిశ్శాంతిః.
— సూరి వేంకటనరసింహశాస్త్రి.

హిందూ దేశ గ్రంథభాండా గారుల సభ

ఈనామముతో ౧౮౧౮ సం॥ జనవరి ౪, ౫ తేదీలందు లాహోరు పట్టణమున ప్రభుత్వమువారి యాదరణక్రింద నొకసభ సమావేశము గావింపబడినది. హిందూ దేశ ప్రభుత్వమునందు విద్యాధికారియగు ఆనరబిల్ షార్పు దొర గారు అగ్రాసనాధిపత్యమును వహించిరి. వివిధ రాష్ట్రములయందలి ప్రభుత్వమువారి గ్రంథాలయముల నుండియు, కళాశాలలనుండియు ౩౧ మంది ప్రతినిధులే తేంచిరి. బరోడారాజ్యమునుండి న్యూటన్ దత్తు గారును, హిందూవిశ్వవిద్యాలయమునుండి జాధూనాథ సర్కారు గారును కూడ వ్రతేంచిరి. ఆంధ్రదేశ గ్రంథాలయ సంఘమునుండి గూడ ప్రతినిధిని పంపెదమని వ్రాయగా, సభ్యుల సంఖ్య ఇదివరకే ఎక్కువ గానుండియుండుట చేత, స్థలముండినచో ప్రేక్షకుని గా మాత్రమంగీకరించెదమని తెలిపిరి. విశేషవ్యయప్రయాసలకు లోనై ఆంధ్రదేశమునుండి లాహోరు పట్టణమేగినను, సభయందు ప్రేక్షకుడుగ నైన స్థలము దొరుకునో లేదో తెలియకపోవుటయట్లుండ- ఈ గ్రంథభాండా గారుల సభవలన మన సార్వజనిక గ్రంథాలయోద్యమమున కేవిధమైన ఉత్సాహప్రోత్సాహములును లేవని గ్రహించి ఆసభకు ఆంధ్రదేశ గ్రంథాలయ సంఘమునుండి ప్రతినిధులెవ్వరును పోయియుండలేదు. తుదకు ఫలితముకూడ ఊహించినట్లే జరిగినది.

హిందూ దేశముయొక్క వివిధ భాగములనుండి గ్రంథాలయములయందారి తేరిన, వేత్తలందరిని ఒకచోట గూర్చుటవలన అమితమగు లాభము చేకూరినదనియు, హిందూ దేశమంతటను వెదజల్లబడియుండిన గ్రంథరాజములను అందుబాటునకు దెచ్చుటను గూర్చి ముఖ్యముగ యోచింపవలెననియు అగ్రాసనాధిపతి గారు చెప్పిరి. బీజ్ఞానులగువారికి కావలసిన గ్రంథములు తరుచు గాలభించుట లేదనియు, గొప్ప స్థలములయందు విశేషముగ గ్రంథములు సేకరింపబడుటయు అవి అందుబాటులోనుండు సదుపాయములు లేకుండుటయు తటస్థించుచున్నదనియు, కాబట్టి హిందూ దేశమునందొక భాగమునందున్న విద్యాధిక్ష ఇంకొక భా

గమునందున్న గ్రంథాలయములను ఉపయోగించునటుల చేయుట ఎట్లో ఆలోచింపవలసియున్నదనియు చెప్పిరి. హిందూ దేశమందున్న వివిధ గ్రంథాలయములకును సంబంధమును గలుగజేసి, ఒక దానియందున్న గ్రంథములు వేరొక దానికి నులభముగా లభ్యమగునటుల చేయుటకు మార్గముల నాలోచించుటయే ఆసభయొక్క ప్రధానోద్దేశమనియు- ఈ విషయముతో బాటుగ, విషయములనూచికల నేర్పరుచుట, శాస్త్రవిషయిక పత్రికల పట్టికను తయారు చేయుట, గ్రంథాలయ సహకారులను తయారు చేయుట, పుస్తకములను పరస్పరము మార్చుకొనుట మొదలగు విషయములను గూర్చి యాలోచింపవలెననియు జెప్పిరి. ఉన్న తవిద్యాభ్యాసకులకును ప్రత్యేక విషయముల గూర్చి పరిశీలన జేయువారికిని సంబంధించిన విషయములను గూర్చి మాత్రమే యోచింపుచున్నామనియు- విద్యార్థుల ఆశయముల గూర్చి గాని కొన్ని రాజధానుల లో స్థాపింపబడుచున్న పల్లెటూళ్ళ గ్రంథాలయములను గూర్చి గాని, జనులందరికి పనికివచ్చు వానిని గూర్చి గాని యోచింపుట లేదనియు జెప్పిరి. వ్యవధి ఉండిన ఈ విషయములను గూర్చి యోచించెదమనియు, ఏదోవిధముగ ప్రారంభించి, శాస్త్రవేత్తలకి సహాయము జేసిన, సామాన్య సారకునికి గూడ సహాయమగుననియు జెప్పిరి.

పిచ్చుట వివిధ చర్యలు జేసిన తరువాత ఈ తీర్మానములు చేయబడినవి:— హిందూ దేశమునందున్న గ్రంథాలయముల సంఖ్య వివరణమును తయారు జేయుట ముందు ఆవశ్యకమగుటచే, బెంగాలు ప్రెసిడెన్సీ కౌన్సిల్ సైటీ, బొంబాయి ప్రెసిడెన్సీ కౌన్సిల్ సైటీ శాఖ, మద్రాసు విశ్వవిద్యాలయ గ్రంథాలయము, ఇంపీరియల్ లైబ్రరీ (కలకత్తా) మున్నగువానితో ఆలోచించి- అట్టి గ్రంథాలయముల సంఖ్య వివరణమును తయారు జేయుటకై హిందూ దేశ ప్రభుత్వమువారిని కోరుచున్నారు. ఎట్టివానిని ఈ పట్టికలో చేర్చవలయునను నిణయమును ప్రభుత్వమువారికే వదిలిపెట్టిరి. ప్రతి గ్రంథాలయముయొక్క స్థలము, స్థాపన తేదీ,

ఎరరిదైనది, ఆదాయము, పుస్తకములమీది వ్యయము, గందానిణి యము, అచ్చుగ్రంథములసంఖ్య, వ్రాత గ్రంథములసంఖ్య మున్న గుణవి అందుండవలెననిరి.

హిందూ దేశమునందున్న వివిధగ్రంథాలయములు పగన్న రము పుస్తకములనెరువుపుచ్చుకొనుటకు సంబంధించిన కొన్ని తీర్మానములుగూడ జేయబడినవి.

గ్రంథాలయములు

[కుముదవల్లి శ్రీవీరేశలింగకవి సమాజముయొక్క ౨౦వ సాంవత్సరికోత్సవ సందర్భమున అగ్రాసనాధ్యక్షత్యముచు వహించిన శ్రీ దండు నారాయణరాజు, బి.ఎ., బి.ఎల్., గారి ఉపన్యాసమునుండి దీయబడినది.]

అజ్ఞానాంధకారముననున్న హైందవజన సామాన్యమును విజ్ఞాన సంపన్నులుగా జేయుటకును, ప్రజలయందున్న లాదర్శముల నెలకొల్పి సంఘీభావమబ్బజేసి హిందూదేశోద్ధారణను సాధ్యము గావించుటకును, పరిపాటిగా వచ్చుచుండిన ఆచారవిశాదములనే మతముగా నమ్మిన సంఘములయందు జ్ఞానవ్యాప్తమును సుస్థిగము చేయుటకును, గ్రంథాలయములే ముఖ్యసాధనములు. గ్రంథాలయములయొక్క యావశ్యకత ఎల్లవారును అంగీకరించు డియ్యెయినను గ్రంథాలయములయొక్క ధర్మమంతగా సువ్యక్తమయినట్లు కనుపించదు. వెక్కు గ్రంథములను చేకూర్చి వానిని భద్రపరచుటయే ముఖ్యధర్మమని కొందరనుకొనుచున్నారు. అది ఎంతమాత్రమును సరికాదు. ప్రతిగ్రంథమునకు ఒకపాఠకుని, ప్రతిపాఠకునకు ఒక గ్రంథమును చేకూర్చుటయే గ్రంథాలయముయొక్క పరమధర్మము. వెక్కు పుస్తకములను ఒకచోట చేర్చినంతనే గ్రంథాలయాధికారులపని ముగియలేదు. అట్లు గ్రంథములను సమకూర్చుటలో వారి పని ప్రారంభమయినది. నలువుర. పాఠకులను ఆకర్షించి ఆపుస్తకములను చదివింపజేసినగాని వానినొక్కచో జేర్చిన వినియోగములేదు. కనుక గ్రంథాలయాధికారులు అనేక పాఠకులను ఆకర్షించునిమిత్తము నూతనమార్గములకొరకు సదా ఆలోచించుచుండవలెను.

గ్రంథాలయాధికారులు గమనింపవలసిన విషయము వేరొకటికూడ గలదు. మనుజులు భిన్నభిన్న రుచులు గలవారుగానున్నారు. మరియు నొక మనుజునకే వయస్సునుబట్టి రుచులు మారుచున్నవి. జిహ్వోంద్రియము చే ననుభవనీయములకు పదార్థరుచులును వయస్సునుబట్టి మారుచున్నవి. చిన్నతనమునందు రుచింపని పదార్థములు కొన్ని కొంచెము వయస్సు మీరిన తరువాత వాంఛితము లగుచున్నవి. అట్లే విద్యాగణనయందును వయస్సునుబట్టి రుచులు మారుచున్నవి. పసితనమునందు కథలు వినుటయంగు అమితకుతూహలమును జూపుచున్నాము. బాల్యమునందు నాటకాదులను జూచుట కెక్కువ ఆభిలషించుచున్నాము. యౌవనమునందు శృంగారహాస్యరసప్రధానములగు ప్రబంధములు ఎక్కువగా రుచించుచున్నవి. ఈభిన్న రుచులు కలిగినపాఠకులందరకు వారివారి కనుకూలించు పుస్తకములను చేర్చుటయందుగూడ గ్రంథాలయాధికారులు శ్రద్ధతీసుకొనవలసియున్నది. వారివారికి కావలసిన గ్రంథములను సమకూర్చుచు, వారిరుచులను సత్పథమున బెట్టుటకై ప్రయత్నింపవలెను. ఇట్లు ప్రతిపాఠకునకును ఒకపుస్తకమును ప్రతిపుస్తకమునకు ఒక పాఠకుని చేకూర్చుట గ్రంథాలయముయొక్క ముఖ్యధర్మమయి యున్నది.

సంచార గ్రంథాలయములు - మైసూరు రాజ్యము

మైసూరు ప్రభుత్వమువారు సంచార గ్రంథాలయ నిర్మాణ విధానమును గూర్చి ఈక్రింది ఉత్తరువు నొసంగుచున్నారు:—

౧ మండలములోని తాలూకాల సంఖ్యనుబట్టి తాలూకా కొక్కొక్క సంచార గ్రంథాలయము వంతున మండల సంఘాధ్యక్షున కొసంగబడును. అతడు వానిని ప్రతి పల్లెకును పంపుచుండును.

౨ ఈసంచార గ్రంథాలయమునందు ఒక భాగము గిం రూపాయల వెలగలిగి యుండును. గ్రంథాలయ మంతయు ౨౦౦ రూపాయలు ధరగలిగి యుండును. వీనిని కొనువారల కిది తక్కువధరలకు విక్రయింపబడును.

౩ ఈప్రకారము ప్రస్తుత మొకవత్సరమువరకు ఆచరణలోనికి గొనివచ్చుట కుత్తరు వొసంగబడినది. ఈ విధానానుగుణముగ వర్తించుటకు వలయునూత్రములును, తాత్కాలికముగ గ్రంథ పట్టికయునుగూడ నంగీకరింపబడినవి.

౪ ఈవత్సరమున కగు వ్యయము ప్రభుత్వమువారిచే విద్యకొరకు ప్రత్యేకింపబడిన నిధినుండి యొసంగబడును.

౫ సంవత్సరాంతమునకు మూడు మాసముల పూర్వమే యీవిధాన మెట్లుపకరించు చున్నదియు, దీనిని ముందుకూడ అనుసరింపవచ్చును అను విషయమును, అనుసరింపదగినయెడల ప్రధమవిధానమున చేయవలసిన మార్పులను చర్చింపుచు నొక నివేదికమును ప్రభుత్వమువారికి పంపవలయును.

స్వ భా వ ము .

౧ పుస్తకములకు తగిన ఒక పెట్టెయు, సుప్రసిద్ధములగు ౧౦౦ కన్నడగ్రంథములును, “సంచార పుస్తక భాండాగారము”ను పేరును ఆంగ్లకన్నడ భాషలయందు

గల యొక బిల్లయు, “మిసోరాండము”నకు కొన్ని తెల్లకాగితములుగల యొక పుస్తకములపట్టియు, కన్నడ భాషలో వ్రాయబడి వ్రేలాడగట్టుట కనువగు ఇందులకు వలయు నియమములుగల యొక బిల్లయు, గ్రంథాలయమున కుండవలయును.

౨ ప్రస్తుతము ౧౦౦ పుస్తకములుగల యొక “సెట్టు” గ్రంథములుమాత్రమే సంచార భాండాగారములయందుండును. ముందు ముందు ఆన్నిరకముల గ్రంథములను చేర్పబడును.

కా ర్య వి ధా న ము .

౧ ఈవిధానము విద్యాసంఘమువారి యాజమాన్యముక్రింద ఉండును. సంచార గ్రంథాగారములకు సంబంధించిన సచుస్యల పరిష్కరించుట కొక యుపసంఘ మేర్పాటు గావింపబడును.

౨ సంచార గ్రంథాగార వ్యాపనమునకును, గ్రంథముల సంరక్షణమునకును, ఈ యుద్యమ నిర్వహణమునకును మండలసంఘము లుత్తరవాదులు.

౩ ఈగ్రంథాలయ వ్యాపనమునకు విఫుల నియమములను మండలసభవారుగాని, వారియాజమాన్యమున తాలూకాభివర్ధనీ సంఘములుగాని యేర్పాటు చేయవచ్చును.

౪ సాధారణముగ ప్రతి సంచార గ్రంథాగారమును సంవత్సరమునకు ఆరు పల్లెలయందు సంచారముచేసి, ప్రతిస్థలమునను సుమారు ఆరు వారములు మొదలు రెండు మాసములవరకు ఉండవలెను.

౫ ఈసంచారగ్రంథాగారముల కుత్తరవాదియగు వాతని మండల సంఘమువా రేర్పరుపవలెను. ఈతడు మారినప్పు డెల్ల రిజిస్టరులో వావిషయమును వ్రాయుచుం

డవలయును. ఆయాపల్లెలలోని ఉపాధ్యాయు డీపని నిర్వహింపవచ్చును.

౬ ఈగ్రంథాలయ సంచారమున కగు వ్యయమును మండల సంఘములే భరింపవలెను. ఆవసరము గు నెడల ప్రతిమండలమునకును విద్యాసంఘమువారిచే కొంత “గ్రాంటు” ఒసంగబడును.

౭ ఏపల్లెయైనను ఈసంచార గ్రంథా గారమును కొన దలచిన యెడల, దాని ధరను విద్యాసంఘమునకు బంప వలయును. దీనికి బదు లాతాలూకాలో సంచారము గావించుట కొకభాండా గారము మండలసంఘమువారి కొసంగబడును. వీనిని కొనదలచువారికి తక్కువధరలకు విక్రయింపబడును.

జాబితాలు, నివేదికములు

౧ ప్రతిగ్రంథా గారమును నమనవారికి లెక్కింప బడిన గ్రంథముల గలిగియుండును.

౨ ఈగ్రంథాలయములు చేయుపనిని కూర్చి తాలూ

గ్రంథములు ఎరువు పుచ్చుకొన్నవారి నామముల పట్టిక.

గ్రంథాగారముసంఖ్య.....భాగము.....

గ్రామము	తాలూకా మండలము	పుస్తకము గైకొనినవారి పేరు	పుచ్చుకొనిన తేది	తిరిగియిచ్చిన తేది	గ్రంథమును గైకొనినవారి సంతకము	స్థానిక భాండా గారాధిపతి సంతకం

మైసూరు సంస్థాన సంచార గ్రంథాలయము సంఖ్య.....

గ్రంథాలయముయొక్క రవాణా వివరము.

చేరిన వివరము					రవాణా వివరము				
తాలూకా	పుస్తకము	అర్జును నెంబరు	గ్రంథాలయవచ్చిన తేది	భాండా గారాధిపతి సంతకము	రవాణా చేయవలసిన తేది	రవాణా చేసిన తేది	రవాణాచేయబడిన గ్రామము పేరు	ఎవరిపేర రవాణా చేయబడినది	రిమార్కులు

కాభివృద్ధి సంఘములు మండలసంఘములకు మూడు మాసములకొకపర్యాయ ఒకనివేదికమును పంపవలయును.

౩ మండలములయందు ఈగ్రంథాలయములు గావించుకార్యముల గూర్చి కేంద్రసంఘమునకు మండలసంఘములు మూడుమాసములకొక నివేదికము పంపుచుండవలయును.

౪ విద్యాసంఘమువారి గ్రంథాలయముల గూర్చి మూడు మాసముల కొక నివేదికమును తయారుచేసి స్థాయిసంఘమువారికి బంపుచుందురు.

సంచారగ్రంథాలయముల కగు ధనవ్యయమును గురించి తగినజాబితాలను - తాలూకాభివృద్ధి సంఘములును, మండలసంఘములును, విద్యాసంఘమును సిద్ధముచేయవలయును. ఒక “క్యాషుబుక్కు”లో ఆదాయ మొకవైపునను వ్యయ మొకవైపునను విపులముగ తెలియునట్లు వ్రాయవలెను. ప్రతిసంచారగ్రంథా గారమునకును ఈ క్రింద వివరింపబడిన నమోనాలప్రకారము లెక్కలుండవలెను.

గంజాం మండల గ్రంథాలయ సంఘము

౧౯౧౭ సం॥ నవంబరు తే ౧౭ దీని చిత్రపురమునందు జరిగిన గంజాం మండల గ్రంథాలయ సంఘ కార్యనిర్వాహక సభయందు చేయబడిన తీర్మానములు:—

౧ ఈ సంఘము పేరు “గంజాం మండల ఆంధ్రగ్రంథ భాండాగార సంఘము”

౨ కార్యనిర్వాహకుల విధులు:—

అధ్యక్షుడు—ఈతడు భాండాగార సంఘమును సదాపాలించుచు కార్యనిర్వాహక సంఘమువారు చేయు కార్యములను లేఖలను అప్పడప్పడు పరీక్షించుచు లోపములున్న యెడల కార్యనిర్వాహక సంఘమువారితో నాలోచించి ఉచితరీతిని జరిగించుచుండవలయును.

౩ ఉపాధ్యక్షుడు:—ఈయన సంచార కార్యదర్శులకు కార్యనిర్వాహకమందు సలహానిచ్చుచు సహాయ భూతుడుగా నుండవలయును.

౪ ప్రధాన కార్యదర్శి:—ఈయన మండల గ్రంథాలయమును తన స్వాధీనములో నుంచుకొని ముందుఁ జేయబోయే నిబంధనలను సరించి గ్రంథాలయ పాలనము చేయవలయును. ఈ సంఘముయొక్క అదాయవ్యయములకు సరియయిన లెక్కలనుంచి ఈ సంఘముపక్షమున ఆవసరమైన ఉత్తరప్రత్యుత్తరములు జరుపుచు ఇదివరలో చేయబడిన తీర్మానముననుసరించి త్రైమాసిక సభలను యేర్పాటుచేయుచు సంఘాభివృద్ధి కవసరమైన అన్ని పనులు చేయుచుండవలయును.

౫ సంచార కార్యదర్శులు:—వీరు వీలైనన్ని చోట్ల న్నూతనముగా గ్రంథాలయములను స్థాపించుచు తమ తాలూకాలోని గ్రంథాలయములను వీలయినంతవరకు మూ

డుమూసముల కొక సారియైనను తనిఖీచేయుచు అన్ని విధముల సలహాల నిచ్చుచుండవలయును. కార్యనిర్వాహక సభవారి తీర్మానములను గ్రంథాలయములవారు ఆచులు లో వెట్టునట్లు మాచుచు గ్రంథాలయములనుండి సాంఘ త్వరిక చందాలను ఉదారవంతులనుండి మండలసంఘ నిధికై విరాళములును వనూలుచేసి ప్రధాన కార్యదర్శికి బంపుచు తాము చేసిన పనులను గూర్చి మూడు మాసముల కొక రిపోర్టు వ్రాసి త్రైమాసిక సభయందు చదువుచుండవలయును.

౬ గ్రంథాలయములు:—ప్రతి గ్రంథాలయమువారు ను తమ గ్రంథాలయముయొక్క త్రైమాసిక నివేదికలను ఆయా త్రైమాసిక సభలలో చదువవలెను.

౭ వ్యవహారమునందును సంభాషణయందును ఉత్తరప్రత్యుత్తరములయందును వీలయినంతవరకు ఈ సంఘమువారు ఆంధ్రభాషకు ప్రాముఖ్యతనొసగి జిల్లాలోని గ్రంథాలయముల సభ్యులుగూడ తమ్ము అనుసరించునట్లు చేయవలయును.

౮ గ్రంథాలయములయంగుంచవలసిన పట్టికలను గూర్చి గ్రంథాలయ సర్వస్వముయొక్క ప్రథమ సంపుటము నాల్గవ భాగములో దెలుపబడిన నమూనాలను ఈ మండలములోని గ్రంథాలయములవారు యెంతవరకు అనుసరించుటకు సాధ్యమగునో సంచార కార్యదర్శులు కనుగొని రాబోవు త్రైమాసిక సభయందు తెలియపర్చవలయును.

౯ రాబోవు త్రైమాసిక సభను గూర్చి వరసన్న పేట నుండి తంతివార్త మూలముగా పంపబడిన శ్రీ పొట్నూరి స్వామి బాబుగారి యాహ్వానము అంగీకరించడమయినది.

క్షాత్రయుగమునాటి హింద్యార్యులు—వారి భూగోళ శాస్త్రజ్ఞానము

క్షాత్రయుగారంభమున హింద్యార్యులకు భూగోళ శాస్త్రజ్ఞాన మెంతయుండునో యూహించుటకష్టము; కాని తమ్యుగాంతము నాటికి వారికి హిందూదేశమును గుఱించియు చుట్టు ప్రక్కలనున్న దేశములను గుఱించియు భౌగోళిక దెలిసియుండెనని చెప్పవచ్చును. ప్రపంచ భూగోళమును గుఱించి వారికి వివరము లంతగా దెలిసి యుండలేదు. ఆ ప్రకారము తెలియనిచోట్లనుండెల్ల వారు ఊహతో పనిగొనిరని తెలిసియున్నది. వీరకావ్యములందు వచ్చియున్న వర్ణనలనుబట్టి వారి “ప్రపంచము” ఎట్టిదిగానుండెనో మాతము.

మహాభారతానుసారము:-ప్రపంచము అనేక ద్వీపములు గా భాగింపఁబడియున్నది. మనముండు భూభాగమునకు “జంబూద్వీపము” అనగా జంబూవృక్షముకల ద్వీపము అని పేరు. ఈ ద్వీపము అనేక ‘వర్షములు’ గా విభజింపఁబడి యున్నది. * (పటము జూ

డు(డు) భూమికి ఉత్తరపు సరిహద్దున క్షీరసముద్ర మున్నది. దక్షిణపు హద్దున లవణసముద్రము కలదు. పూర్వ పశ్చిమలందును సముద్రము లున్నవి. ధృవ భూషణ్యప్రదేశమున మేరుపర్వత మున్నది. దీనికి దక్షిణమున మూడు పర్వత పంక్తులు పూర్వ పశ్చిమదిశల వ్యాపించి యున్నవి. వీని కేళ్లు నిషధపర్వతము (అల్టాయ్); హేమకూటము (కారాకోరము) హిమాలయము; హిమాలయమునకు- దక్షిణమున భారతవర్షమును, ఆదేయక్షాంశముననున్న ఇతర దేశములును కలవు. వీని కుత్తరమున హైమవతవర్షమున్నది. నిషధపర్వతమున కుత్తరమున ఇలావృతవర్షము కలదు. మేరువు, చిన్నవగు మఱి రెండు పర్వతములు (మాల్యవంతము గంధమాదనము, అనునవి) ఈ భూభాగమును నాల్గు చిన్న భాగములుగాఁ జేయుచున్నవి. ఈ నాల్గు భాగములలో నొకటి జంబూద్వీపము. ఈ ద్వీపమున కీపేరు, అతివికాలమగు

మహాభారతానుసారము ప్రపంచపటము.

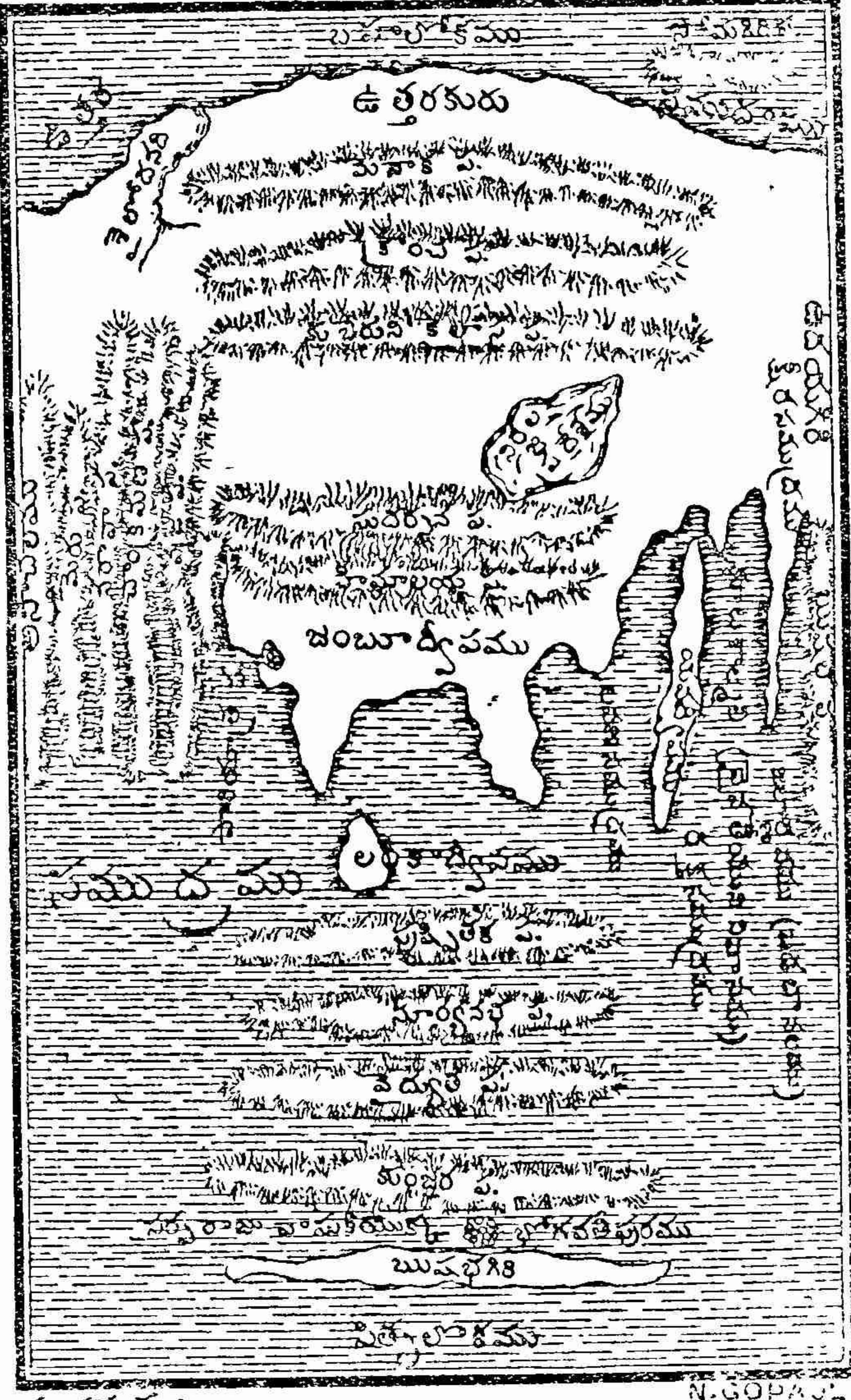

* ఈ వర్షములలో కొన్ని నిజమైనవిగాను కొన్ని యూహాత్మకములుగాను దోచుచున్నవి.
 † ఈ సముద్రముల వేళ్లు మాత్రము కానరావు.

నొక జంబూవృక్షమునుండి యుత్పత్తియై ఉత్తరకురు దేశమువైపు ప్రవహించిన జంబూనదినిబట్టి వచ్చినది. తక్కిన మూడింటిలో పశ్చిమదిశనున్న రెండు దేశములకు 'భద్రాశ్వము' 'కేతుమాల' యని పేర్లు.

రామాయణానుసారము ప్రపంచపటము.

వైనవచ్చిన హైమవతపర్వమునందు, ఇప్పటి జపాను, మంచూరియా, మంగోలియా, ఉత్తర తుర్కిస్తానము, జర్మనీ, ఇంగ్లాండు చేరియుండవలెనని యనేకుల యభిప్రాయము. ఇంత మేరువు అనునది ఉత్తరధ్రువసమీపమున నుండెనని యూహించినచో, ఇలావృత వృక్షమున ఇప్పటి రష్యా, స్వీడెను, నార్వేలు ఒక వైపునను, ఉత్తర అమెరికా ఇంకొక వైపునను చేరియుండెనని చెప్పవచ్చును. ఇచ్చటిభూమి బంగారపుదని మనవారు చెప్పియున్నారు. ఉత్తర కనడాలోని యొకభాగమున బంగారుదొరకుచున్నమాట వాస్తవమేకాని ఈసామ్యము కాక తాలీయముగా సంభవించినదని తోచుచున్నది. ఈవర్షమునందే చేరియున్న రష్యా వైబేరియాలు ప=పర్వతము

యార్యుల ఆతిథురారతన నివాసస్థలములైన కారణమున వారు ఆ ప్రదేశమును "పుణ్యభూమి" గా నెంచుచుండిన నుండవచ్చును. మేరువునకు ఉత్తరమున నున్నవని చెప్పబడి

యున్న మూడు పర్వతములు దక్షిణముననున్న మూడు పర్వతపంక్తులనుబట్టి కల్పింపబడినవై యుండవచ్చును. దక్షిణముననున్న పర్వతపంక్తులను మాత్రము మనవారెఱిగియే యుండిరనుట నిస్సంశయము. ఏలయునగా, కైలాసపర్వతమునకు ఉత్తరముననున్న హరివర్షమునందొక విశాలమైన ఇసుకయెడారియు నొకసరోవరమును ఉండినట్లు వర్ణింపబడి యున్నది. పహాప్రస్థానిక పర్వము నందు గూడ పొండవులు ఉత్తరాభిముఖులై పోవునప్పుడు, ఒక యిసుక యెడారిని దాటిరని చెప్పబడియున్నది. ఈయిసుక యెడారి ఇప్పటి "గోబీ" యెడారియేయనియు, సరోవరము "ఆరల్ సముద్రము" (Sea of Aral) అనియు స్పష్టముగా దెలియుచునే యున్నది కదా.

ఇప్పటికాలమందంత ముఖప్రదమైనవి కాకపోయినను పురాతనకాలమున నిప్పటికంటె నెక్కువ వాసయోగ్యములుగా నుండి యుండవచ్చును. ఇంతేకాక, అవి

కొంతయదార్థమును కొంతయూహాజనితమును నగు వైవిధ్యమున యెంచుకూర్పుతో రామాయణమునందు వచ్చినది; కాని రామాయణమునందు ఊహకు నిరంకుశ

ప్రభుత్వములభించినందున మఱితగందరగోళము సంభవించినది. రామాయణముకు తుదిమాగువ్రాసిన యాతనికి హిందూదేశపు భూగోళవివరములు సరిగా తెలియవు. తెలిసినభాగమంతయు నొక ఉత్తర హిందూస్థానము మాత్రమే. అట్లుండియు, ఆతఁడూ, సుగ్రీవుఁడనీతా స్వేషణమునకై వానరులను నలుదెసలకంపుచుండిన కథ గలసందర్భములో, ప్రపంచభూగోళమును కేవలమూహపోహలతో నింపి వర్ణించియున్నాఁడు. ఈవర్ణనమునందు మేరువు ఉత్తరమునుండి యెగరి ప్రపంచము యొక్క దక్షిణదిశాంతమునవచ్చి నిలచినది. రామాయణపుశుదికర్త జ్యోతిశ్శాస్త్రజ్ఞానములేనివాఁడగుట చేత కాఁబోలు, మేరువు పశ్చిమముననుండనిచో నూర్వూఁడు మేరువుచుట్టుతిరుగు పట్టు సంభవించునని సందేహపడి యామేరువును పశ్చిమదిశాంతమున స్థాపించెను!

నూర్వూఁడు తూర్పుకొండలయం దుదయించి పడమటి కొండలలో నస్తమించుననియు- ఈకొండలురెండును ప్రపంచమునకు పూర్వపశ్చిమదిశలందు మాన్దలనియు; వానికావలిప్రదేశములు మనుష్యులుప్రవేశించుటకు వీలు లేనివనియు- అస్తమనమయమున నూర్వూఁడు మేరువువెనుకకుబోయి, పడమటికొండనుండి యుత్తరమునకుఁ బోయి యుదయనమయమునకు తూర్పుకొండనదికివచ్చుచుండుననియు మనవారి యూహ. మనవారికరినేయననేల! భూమిపలకవలెనున్నదని నమ్ముచుండిన పూర్వకాలపువారందఱికిని పశ్చిమమునకుఁబోయి యదృశ్యుడైన నూర్వూఁడుఉదయమువఱకు తూర్పునకెట్లువచ్చుచున్నాఁడోయనునది మహదాశ్చర్యకరమగు సమస్యయై యుండెను!

అప్పటికాలపు హింద్యుల ప్రపంచభూగోళజ్ఞానము సరియైనదిగా నుండకపోయినను, వారికిమన దేశమును గుఱించియు, వనచుట్టుప్రక్కలనున్న దేశములనుగుఱించియు బాగుగాదెలిసియుండునని యొప్పుకొనకతప్పదు. హిమాలయము, కారాకోరము, అట్లయి అనుమాదు

పర్వతపంజ్తులును- తిబెత్, తుర్కిస్థానము, సైబీరియాల యందుండిన “గోబీ”మున్నగు నెడారులును, అనేకసరస్సులును వారికిఁదెలిసియుండెను. గ్రీకులను, పర్షియనులను, సిథియనులను, హూణులను, చైనీయులను, ఉత్తరప్రాంతములందు నివసించు అనాగరకజాతులను వారెఱింగియుండిరి. ఆలెగ్జాండరుని దండయాత్రయొనపిమ్మట మనవారికి వైనబేర్కొనిన జాతులవారిపరిచయముకలిగెనని కొందఱువాదింతురు కాని యదిసరికాదు. మహాభారతములోని యొకశ్లోకము * నందు ఉత్తరదిశ యందలి స్థేచ్చులు వేర్కొనబడియున్నారు. వారిలో హిందూదేశమున క్షత్రముననినసించుచుండినజాతులన్నియు చేరియున్నవి. క్షాత్రయుగాంతమున అనఁగా ఆలెగ్జాండరునిదండయాత్రకు పిమ్మట ఈజాతులవారిని మనవారెఱుఁగుదురనుటయందు సంశయములేదు. కాని అంతకుపూర్వము కొన్నిశతాబ్దముల కాలమునుండియే మనవారు ఈజాతులకు కృతపరిచయలేయనుటకు కారణములుకలవు. “డెరయసు” అనుపాఠశీకదేశపురాజు సింధునదికి పశ్చిమముననున్న భూభాగమును తన సామ్రాజ్యమున గలిపికొని దానినొకసాత్రపీ (Satrapy) గా నేర్పఱచెను. కనుకపాఠశీక రాజధానియందును, పాఠశీక సేనలయందును జయింపబడిన మనవారిలో ననేకులుండియుండురు. కనుక మనవారు గ్రీకులను, సిథియనులను ఆలెగ్జాండరుని రాకకన్నియో శతాబ్దములకు పూర్వము ఎఱిఁగినవారైయుండవలెను. ‘హిందోటసు’ అనుచరిత్రకారుఁడు ‘డెరయసు’ పాలనముక్రిందనున్న సాత్రపీలను వణిఁచుచు, ఇరువదవ సాత్రపీయగు మనదేశము (హిందూదేశము) విశేషజనసంఖ్యకలదనియు, దీనికి తూర్పుసరిహద్దున నొకఁ యెడారి యున్నదనియు చెప్పియున్నాఁడు. హిందోటసు వై చరిత్ర గ్రంథమును క్రీ. పూ. ౧౫౦ సంవత్సరప్రాంతమున వ్రాసినాఁడు కనుక ఆకాలమున మనవారిని గ్రీకులెఱిఁగియుండిరనుట స్పష్టము. అంతేకాదు. అస్సీరియనుల (Assyrians) తోడను చాల్డియనుల (Chaldeans) తోడను హింద్యులకు అంతకుపూర్వమే వర్తకసం

* యవనాశ్విసకాంభోజా, దారుణాష్టేచ్ఛజాతయః । నకృద్భవః కులశ్శాశ్చ, చూణాఃపారసిక్తఃనహ । తక్షైవరమణాశ్వివః, తక్షైవరకమాలికా॥
—భీష్మపర్వము. అధ్యాయము : ౯.

బంధములుండెను. కనుక మాయభిప్రాయమున, మన వారు 'యవను'లనబడు ఆగౌనియనులను గుఱించి క్రీ. పూ. ౪గొం సంవత్సరము కంటె పూర్వమే చెప్పు కొనఁగా విని యుండవచ్చును. పరిచయము మాత్రము "దేశము" కాలమునుండి కలిగియుండవచ్చును. మహా భృగతమునందలియొక * శ్లోకమునందున్నట్లు, ఆలెగ్గాండరునిదండయాత్ర యైనతరువాత వారితో మనవారికి మఱింత సమీపసంబంధ మేర్పడియుండవలెను. యవనులనుగూర్చిచెప్పిన యీమాటయే పారసీకులు, సిథియనులు మున్నగు ఉత్తరదేశ వానులకుఁ గూడ వర్తించుచున్నది.

ఇక హిందూదేశమునకువత్తము. త్రాత్రయు గారంభముచుండి తద్యుగాంతము నాఁటివఱకును కొంతస్పష్టముగనైన నేమి కొంతయస్పష్టముగనైన నేమి, మనవారు ఈ దేశము నామూలాగ్రమెఱిగియుండిరి. వేదమునందు సముద్రముమాటవచ్చియున్నది సింధునదీప్రవాహము వెనువెంట నొకలలోఁబోయి యుండిన నేకాని వారికి సముద్రపు సంగతి తెలిసియుండదు. వేదమునందు పంజాబునందలి నదుల పేళ్ళును, గంగాయమునల పేళ్ళును, (వీనియుత్పత్తిస్థానములకు సమీపమున వారీనదుల నెఱిగియుండిరి.) వచ్చియున్నవి. రామునికాలమున మనవారు తూర్పుసముద్రమును, గోదావరినదిని, కొంత యస్పష్టముగానైనను లంకాద్వీపమును, తెలిసియుండిరి. శ్రీకృష్ణుని కాలమున ఉత్తరహిందూస్థానమునామూలాగ్రమును, దక్షిణహిందూస్థానములోని చాలభాగమును మనవారెఱిగియుండిరి. ఇంతయేల? మహాభారతము తుదిమారునిర్మింపబడుటకుముందే, ఆలెగ్గాండరుని దాడికిముందే, మనవారికి హిందూదేశము బాగుగాఁ దెలిసియుండఁననుటకు సందియపడవల్యైన పనిలేదు.

అయినను పాశ్చాత్యవిద్వాంసులు ఈవిషయమున తప్పుగా నభిప్రాయపడియున్నారు. వారివ్రాతలనుబట్టి

చూచినవో, బుద్ధునికాలమున మనవారికి దక్షిణదేశము తెలియనే తెలియదు. చంద్రగుప్తకాలప్రాంతమున మనవారు లంకాద్వీపమున నివసింపఁబోయిరట! బుద్ధుని నిర్యాణ సంవత్సరమున లంకాద్వీపమున మొట్టమొదట ఆర్యజనావాసమేర్పడెనను నభిప్రాయముతప్పనియు, నికాయములు వ్రాయఁబడుటకుముందు ఆర్యులుసింహళమునకువచ్చుట సంభవించియుండదనియు, రైసుడేవిడ్సు వ్రాసియున్నాఁడు. ఇట్టివాదమునకాధారమేమనఁగా, బుద్ధునికాలమునరచింపఁబడిన వైగ్రంథములలో చెప్పబడియున్న ౧౬ రాజ్యములలో ఒకరాజ్యముమాత్రము వింధ్యకుదక్షిణమున గోదావరితీరముననుండినట్లు చెప్పఁబడియుండుటయట. "ఆగ్రంథములలో దక్షిణహిందూస్థానము, లంకాద్వీపము, పేర్కొనఁబడియుండకపోవుటే కాక గంగానదికితూర్పుననున్న వంగ, ఒరిస్సాదేశములుకూడలేవు; దక్షిణాపథమురాలేదు. "దక్షిణాపథమునకు వారువచ్చుట నికాయములకాలమున సంభవించినది. "వినయ" గ్రంథమునందు "భరుకచ్చ" పేరును, "ఉదాన" గ్రంథమునందు "సుప్పరక" పేరును వచ్చినవి." "రామాయణీయప్రాముఖ్యతగల దక్షిణహిందూదేశమును గుఱించియు లంకాద్వీపమును గుఱించియు ఉల్లేఖనమే లేకపోవుటయు, ఆర్యులపురోగమనము అంతపరిమితముగానుండునదియు ఆలోచింపఁదగిన యంశములైయున్నవి" ర్మి అని రైసుడేవిడ్సువ్రాసెను.

వైవాదము మామనస్సునకు అసంగతమైనదిగా దోచుచున్నది. బుద్ధునికాలపు ఒకగ్రంథమున పేర్కొనఁబడిన ౧౬ రాజ్యములలో చెప్పఁబడనిరాజ్యము ఆకాలమున అసలేయుండలేదను వాదమెట్టిదనఁగా, భారతమునరెండుమారులు వచ్చియున్న షోడశ మహారాజుల పేళ్ళలో లేని మహారాజెవ్వఁడు పురాతన హిందూదేశమున నుండ నేలేదనువాదమువంటిది. పూర్వకాలపు గ్రంథములందువచ్చిన యిట్టి పేళ్ళపట్టికలు సమగ్రమమైనవి యని యూహించుటకు కారణముకానరాదు. ఆగ్రం

* సర్వజ్ఞాయనారాజః, పూర్వాశ్చైవవిశేషతః॥ కర్ణపర్వము
§ Buddhist India by Rhys Davids.

ధనులు సంపూర్ణములగు చరిత్రలుగాని భూగోళశాస్త్రములుగాని కావు. సైవాదము ఇట్టివైపరీత్యమునకు లోనైనదని తెలియుచుండినను ఏలనో పలువురువిద్వాంసులిట్టి తర్కమే చేయుచుందురు. ఒకసంగతికాని యొక పేరు కాని పురాతన మతగ్రంథమున పేర్కొనబడియుండ నంతమాత్రమున అట్టిసంగతికాని ఆపేరుకాని ఆకాల పుజనులకు తెలిసియుండదని వాదించుట తర్కమేకాదని కొంచెమాలోచించిన ప్రతివానికి తెలియఁగలదు. *

దక్షిణసిందూస్థానమును, సింహళమును, వనవారికి ఆలెగ్జాండరుదండయాత్రకంటె పూర్వయే అనఁగా చంద్రగుప్తునకు, లేక నికాయములు వినయగ్రంథములు వ్రాయఁబడిన కాలమునకు, పూర్వమే తెలిసియుండెనని చూపుటకు కావలసినంత సాక్ష్యముకలదు. ఆలెగ్జాండరు వెంటనుండిన ఎరటస్తనీసు (Eratosthanes) మున్నగు పాశ్చాత్య

గ్రంథకర్తల వ్రాతలనుబట్టి చూడఁగా హిందూదేశపు టుత్తరభాగమున నివసించుచుండిన వారికి హిందూదేశమును గురించిన సంపూర్ణజ్ఞానముండెనని తెలియుచున్నది. హిందూదేశమును గురించిన వివరములను వనవారు ఆలెగ్జాండరునకు చెప్పియుండిరని ఎరటస్తనీసు వ్రాసిన గ్రంథమునఁగలదు. ఈ గ్రంథమున వనదేశమందలి ముఖ్యప్రాంతముల వైశాల్యములు చూపబడియున్నవి. దూరమును గురించిన యావివరములు నేటికిని సరిపోవుచున్నవనియు అంతిపురాతనకాలమున వనవారికి దేశమును గురించి యంతటివివరములు తెలిసియుండుట గొప్ప విషయమనియు, కన్నింగ్ హాము (General Cunningham) ఆశ్చర్యమును ప్రకటించి యున్నాఁడు. †

—మాడపాటి హనుమంతరావు.

ఇంద్రవర్మ కోణ్ణణగూరు శాసనము.

నేనీవఱు కొకసారి ఇంద్రవర్మశాసనమును గురించి కృష్ణాపత్రికలో వ్రాసియుంటిని. ప్రస్తుతము నేనాశాసన ప్రతి నిందుతోఁ బ్రకటించుచున్నాను. ఇంద్రవర్మశాసనము లీవఱుఁ గూడఁగను పెట్టబడినవి. (Sewell Vol II 24, 25) అవి స్పష్టముగ నీవనినవి కనబడుట లేదు. పూర్వ చాళుక్యవంశ మూలపురుషుఁడగు కుబ్జ పిష్టవర్ధనుఁ డన్నయగు సత్యాశ్రయునితోవచ్చి పితాపురము కోటలు జయించెను. పిమ్మట నన్నచే నీతఁడిచ్చుట పరిపాలకుఁడుగా నియమింపబడెను. ఈతనికిఁ బిమ్మట నీతనికొడుకగు జయసింహుఁడు పితాపురమును

బాలించెను. కుళోత్తుంగచోడదేవుడు మొదలయినవారు పితాపురము సత్రమునకై కొంతభూమిని దానమిచ్చి యున్నారు. కాబట్టి చాళుక్యులు పితాపురమును బాలించిరి. జయసింహుని తమ్ముడగు నింద్రభట్టారకుఁడు గూడఁ బితాపురమును బాలించెనని యీ శాసనమునందుఁ జెప్పబడకపోయినను నమ్మవలసి యున్నది. సత్యాశ్రయుఁడు బౌద్ధులగు సాలంకాయనులకడనుండి యాంధ్రదేశమును వీసికొన్నట్లు కొందఱు చరిత్రకారులు వ్రాయుచున్నారు. “ఆంధ్రభారతి” లోఁ బ్రకటింపబడిన మాధవవర్మ, జయసింహుల శాసనములవలన నీ దేశము

* సింధు, సావీర, సారాస్థ్ర దేశములవేళ్ళు ఈ ౧౬ రాజ్యములలో లేవు. అయినను ఈ రాజ్యములు మూఁడును ఆకాలమునను, అంతకుపూర్వమునను ఉండినవే యనుట నిస్సంశయము. పైనచెప్పిన ౧౬ రాజ్యములు బెద్దమతప్రచారకులు పోయి తన తన వ్యాప్తికై యత్నించిన రాజ్యములై యుండవచ్చును. ఇతర రాజ్యములుండెను కాని బెద్దమతప్రచారకు లచ్చటికి పోలేదని యూహింపవలెను.

† The close agreement of the dimensions given by Alexander's informants with the actual size of the country is very remarkable and shows that the Indians at that early date of their History had a very accurate knowledge of the form and extent of their native land.

(Cunningham's Ancient Geography of India).

చాళుక్యులకుఁ బూర్వము బ్రాహ్మణభక్తిగల గోవింద
వర్మ పుత్రుఁడగు మాధవవర్మాది క్షత్రియులచేఁ బాలిం
పఁబడినట్లును, గుద్దవాడయనఁగా గుడివాడ కాక
గుద్రహరయనఁగా గోదావరి మండలమునకుఁ బేరనియు
దెలియుచున్నది. గోవిందవర్మ రాష్ట్రకూటులలోనివాఁ
డని కొందఱనుచున్నారు.

కాఁబట్టి యింద్రవర్మ గోదావరి మండలములోని
పితాపురమును బాలించినరాజని నమ్మవలసినది. పితాపుర
ప్రభువయిన యింద్రవర్మ యిచ్చిన్న శాసనము నేటికి
'ఒంగోలు' తాలూకా పాటిడిబ్బలలోబయటపడుటయు
నది తిరిగి మానగరమునందలి యాంధ్రపరిశోధక మహా
మండలికిఁ జదువవచ్చుటయు విచిత్రముగ లేగదా?

శాసనము వచ్చిననాటికి నాకందలియక్షురము
లు చదువు నేర్పులేదు. ౮, ౧౦ దినములలో గ్రంథసహా
యములేనియిచ్చట పరిషత్పత్రికలతో నెట్లొయదిచదివి
వ్రాయుచుంటిని. విషయము తెలిసికొనుటకు శ్రీజయం
తి రామయ్యపంతులు గారు ప్రకటించిన శాసనములు నా
కుఁ జాల సాయపడినవి. సంగతులు తెలియఁగానే వివ
రములు నాకుఁ దెలిసినంతవఱకుఁ బాఠకుల కెఱిగించి
తిని. ప్రస్తుతము శాసనమునిచ్చిన మాగ్రామ భాండా
గారమువారు పనియున్నదని యాశాసనమును దీసికొని
పోయి మరల నాకంపలేదు. నేను వ్రాసియిచ్చిన కాగి
తపుఁ బ్రతిపాదన నీయరయిరి. ముందు వారిచ్చినప్పుడు
పరిచూచుకొనవచ్చునని ప్రస్తుతము నాకడనున్న చిత్తు
ప్రతి నిందుతోఁ బ్రకటించితిని. శాసనములోఁ జివర
భాగము రెండవవారు సరిపోల్పలేనందునఁ దప్పలున్నవి.
ఈ చిత్తుప్రతియైనఁ బోవు నేమో, దేహము లశాశ్వతము
లని ఇదుమూలమున, బ్రకటించితిని. శాసనమును సం
పాదించినవారు మరియొకరిచేతనైన నా శాసనప్రతిబింబ
ములఁ బ్రకటింపఁ జేయుదురని నమ్ముచున్నాను. పరిష
త్పత్రికలోఁ బ్రకటింపఁబంపిన సర్వోత్తమము! ఎవ్వ
రైన నమలిమింగునది లేదు. లోకము కొఱకుఁ గన్నులు

మంటలెత్తునటులు చదివి ప్రకటింపవలసినదేకదా! నా
చే నీమాత్రపుఁ బనియైనఁ జేయించిన శ్రీసూర్యరాయ
భాండాగారము వారికి నా వందనములు!

—*ఇంద్రవర్మకోద్దిణగూరు శాసనము.*—

స్వస్తిశ్రీమతాం సకలభువనసంస్తూయమానమానవ్య
సగో! త్రాణాం హరితీపుత్రాణాం స్వామిమహాసేనపదా
స్యధ్యానధ్యానాణాం కాశీకీవరప్రసాద లబ్ధరాజ్యానాం
భగవన్నారాయణ ప్ర । సాదాసమాసాదిత వరవరాహ
లాబ్ధునేక్షుణక్షుణవశీక్రి (*) తాశేష । మహీభృత ఆశ్వ
మేధావభృథన్నా నపవి[త్రీ] క్రి(*)తమా । ణాం స్వయ
శో విజయాక్రి (*) తత్రై లోక్యాణాంచలుక్యాణాం ।
(కు) లమలంక్రి (*) త్యానిజజన్మనావిరాజమానాః శ్రీ
కీర్తివర్మమహా । రాజస్యనస్తాశ్రీ విష్ణువర్ధన మహారాజః
రణమువీగత (?) రిపు । విజయసముపలభ్యః శ్రీవధూని
వాసాయమాన విపులవక్షుస్తల । స్వ పుత్రఃశక్తిత్రయ
సమధిగతమహాజ్యోతవిభూతిత్రి । వర్గనేవా నిపుణఃపుగా
ణపురుష ఇవబహులోకస్తుతః । పురారాతిరి వభూతగ
ణప్రియః ద్వితీయ ఇవమకరధ్వజః । పులోమ (?) యివ
లోకపాలః పృథాగ్రసుత ఇవసత్యసన్ధః శరత్కాల ఇవ
క్రి(*) తబన్ధజీవోత్యవః పూర్వాచలేన్ద్ర) ఇవ మిత్రోద
యానుకూల । మహిమా, మహీపతి మకుటతట పుటిత
మహారత్నమరీచీ మ । ఇరీరజ్జితచరణార విన్దయుగళః ।
శ్రీన్ద్ర)వర్మమహారాజః త్యా । గధేస్వపరనామధేయః ఉ
దకపూర్వకం సర్వకరపరిహరోపేతం । జ్వమాదయతి
త్వ (?) కొన్దణగూరనా గ్రామ, గ్రామంహదాతత
స్వ గామస్య । దిగ్విభా : (౦) ఉత్తరతః మాజుణ్యర
నామగ్రామ । పూర్వ : పగుసిరునామగ్రా । మః దక్షి
ణదిగ్భాగతస్థితః చేలపూరునామగ్రామపశ్చిమతఃఇలు ।
తీనామగ్రామః । ఏతేషాంగ్రామాణాం మధ్యేనివాసీక్రి(*)
తంవాజసనేయచ । చరణస్యదుర్గశర్మణః బ్రహ్మవిహిత

(*) కృ 'య' శారము పై విధముగా వ్రాయబడుచువచ్చినను, (౦) దిక్కులు

కగ్మనిరతస్య ఇష్టద్గబోయ నామ, ధేయస్యపాత్రాయ అభి
 జవవిద్యావి(2) త్తవతః భరద్వాజసగోత్రస్య విష్ణుశగ్మ
 ణఃపుత్రాయ వేదవిద్విప్రసంస్తూయమాన చరితాయ, చెడ్డి
 శర్మణేమాతా పిత్రోరాత్మనశ్చ పుణ్యావాస్తయేయితి
 చ (*) భావినోరాజ్ఞాపి యథోపచారపురస్కరం సహా
 నయతిషా య్య । ప్యతగంగాగ్గనతిలకభ్యాత కేభవర్మ
 నామహారాజస్యగ్రసత ఇ । ంద్రశర్మణానామధేయవిజ్ఞా
 పనయ తస్య విజ్ఞాప్తిరే వ ఆలపాకల । బ్రాహ్మణ
 సోమయాజులచెద్దొకిబో తేమారషబః ఆపిచమోహలో
 భ । ద్వయాంకగిద్విప్పు కత్తేరసపతః మహాపాతకయు
 క్తీ భవిష్యత ఇతిచ । వేదవ్యస్య వైకశ్చాత్ర నిప్పు
 తాభత్రి గోవిప్రబాలయోషిత్త । పస్వినః యాగతి స్వా
 భావేత్తి) త్రిపారతశాసనాజ్ఞితా మష్టిం మచషస ।
 నాస్రాణిస్వగ్గతివ్యతిభ్యామిదః శ్రీకాన్తామనుమస్త చ
 తాన్యవన । రకేవనేతబిపుభిద్వధాదత్తా బహునిక్వామ
 పాలితాయస్యయ । స్వయదాభ్యామి తస్యతస్యతదా

ఫలం ఇతి । కనక గామలిగ్వి । శానతిచతుషష్ట్యశః ఏ
 తేషానామానాం ఏకో రాశః త. తే X । పత్తాదుజ్ఞారాం
 శంబోదచేంద త్రితి యాగ్మం॥ చంద్రబింబ మున్నది.
 “త్యాగధేను” అనిరాజముద్రయున్నది.

నూచన. పంక్తులకు మధ్యనున్న గీట్లు శాసనపంక్తు
 లఁ దెలుపును. అనగా గీటునడుమ దొకపంక్తిగా గ్ర
 హింపవలెను. శాసనమున పంక్తు లెట్లున్నది తెలుపుట
 కిట్లు గుర్తింపబడినది. శాసనమునకుఁ జివరభాగము శా
 సనమున్నవారైన బోల్చి సవరించి ప్రకటింతురనియు,
 నెవ్వరు ప్రకటించినను దేశోపకారమనియు నేను మొ
 దటవ్రాసినది వ్రాసినట్లే ప్రకటింపవలసి వచ్చినందులకుఁ
 జింతిల్లుచుఁ బాఠకుల మన్నింపవేడెదను.

—వంగూరి సుబ్బారావు.

కా గి త ము లు లే ని పు స్త క ము లు

ప్రతిక్షణమును మాచులు కలుగుచున్న యీదినముల
 లో- యుద్ధమూలమున నొక దేశమునందలి సుకు లొక
 దేశమునకు రాక ప్రతి దినావశ్యకములైన వస్తువులను
 తయారు చేయుటలో క్రొత్తపద్ధతులు కనిపెట్టబడవలసి
 వచ్చుచున్న యీదినములలో- ఇక ముందుముందు పుస్త
 కములు కాగితముమీదకాక ‘నికెల్’ పుటలమీదనో,
 ‘ఉక్కు’ పుటలమీదనో అచ్చువేయబడునని భవి
 ష్యత్తుచెప్పటకు గాల మనుకూలముగ నున్నది. ఇట్లను
 చున్నది యుద్ధము మూలమున గలిగిన కాగితపు కఠివు
 వలనకాదు. కాగితమును తయారుచేయుటలో నుపయో
 గపడు ‘కఱ్ఱగుఱ్ఱ’ నిచ్చు ప్రపంచమందలి యడవు
 లెల్లకాలము శాశ్వతముగ నుండవని యిట్లనవలసి వచ్చు
 చున్నది.

ఇట్లు జోస్యముచెప్పిన యతని పేరు థామస్ యే.

ఎడిసెన్. ఇతడు పోనోగ్రాఫ్ యంత్రమును కనిపెట్టెను.
 ఇత డొక పత్రికా ప్రతినిధితో ఇట్లని చెప్పెను:-“విద్య
 ద్రసాయనపద్ధతివలన అచ్చుసిరానుపీల్చు ఉక్కు, రాగి,
 (నికెల్) రేకులను నేను చేయగలను. నేనుచెప్పిన యీ
 మూడులోహములలో ‘నికెల్’ లోహము కాగితమునకు
 బదులుగ ఉపయోగించుటకు మిక్కిలి యుక్తమైన దని
 నాతలంపు. ఈలోహపు రేకును అంగుళములో
 ఇరువదివేలవంతు దళసరి యుండునట్లు తయారు చేయ
 వచ్చును. అది సామాన్యముగ పుస్తకములకుపయోగిం
 చు కాగితములకంటె చౌకగను, అంతకంటె దళసరిగను,
 అంతకంటె మృదువైనదిగను చేయవచ్చును.
 ఇట్లనుచు ఎడిసెను లోపలకుబోయి తన బీరువాలోనుండి
 రెండంగుళముల దళసరిగల యొక పుస్తకమును తీసికొని
 వచ్చెను. ఆతడాపుస్తకమును జూపుచు నిట్లనెను:-“ఈపు

* ఇంతకునుండి శాసనములోఁ బోల్చుకొనబడక శాసనము నిచ్చినవారు ఏరిగినిపోయిరి (2) ౪౫

స్తకమునందలి పుటలు 'నికల్' పుటలే యైనచో అవి ౧౦,౦౦౦ లుండును. ౧౦,౦౦౦ ల పుటలను గలిగిన యీపుస్తక మప్పుడు ఒక పానుమాత్రమే తూగును."

నున్ని తమైన కాగితము నుపయోగించినచో ఈనాటి గ్రంథప్రకాశకుడు అంగుళము దళసరిగల పుస్తకమునకు ౧౫౦౦ ల పుటలను పెట్టగలడు. సాధారణముగ పుస్తకమునకు పయోగించు ఇతరకాగితము నేవాడుక చేసినచో అంగుళము దళసరిగల పుస్తకమున ౩౫౦ పుటలు పట్టును.

కాగితమువలెనే నికలు రేకులునైతము సిరానుపిల్చును. ఇట్టి రేకులకై ప్రస్తుతముపయోగపడుచున్న సిరాకంటె బహుశహ మణికొన్ని యితరపదార్థములతో సిద్ధముచేయబడిన క్రొత్తసిరా కావలసియుండును. అయినను ప్రస్తుత ముపయోగపడు సిరాకూడ చాలవఱకు పయోగించును. క్రేష్టమైన 'క్యాలెండరు' కాగితము మీద నెన్నిచాయలతో 'హాఫ్టోన్' బొమ్మలు అచ్చొత్తింపబడుచున్నవో అన్ని చాయలతోను అబొమ్మలు ఏరంగులొనైనను ఈనికల్ రేకులమీద ముద్రింపవచ్చును. కాగితముమీద నేది యచ్చొత్తింపబడినను అదియెల్ల నీనికల్ రేకులమీద నచ్చొత్తింపవచ్చును.

లోహపు 'కాగితము' ఎడిసనుయొక్క రసాయనశాలలో తయారుచేయబడినది. అయిదు చతురపుటడుగుల పరిమాణముగల యిట్టి లోహపు రేకు నొకటి తయారు చేయుటకు ఒక నిమిషమునునైగా నొక యరనిమిషము పట్టును. ఈనికలు రేకులను వర్తకవ్యాపారము జరుపుటకుకూడ వీలగునట్లు తయారుచేయవలయునన్న పెద్ద పెద్ద యంత్రములను గట్టుటయావశ్యకమై యున్నది.

నికలుపుటలను కలిగియున్న పుస్తకమునకు అట్టలు కూడ ఆపదార్థముతోనేగాని అవసరమయినచోట ఉక్కుతోగాని తయారుచేయవచ్చును. ఆయట్టమీద లతలనుబోలిన యనేకములగు నందమైన కల్పనలను గూడ నచ్చువేయ వచ్చును. గుడ్డతో జేయబడిన 'బైండు' గాని, చర్మముతో జేయబడిన బయిండునుగాని లెలియ జేయునట్టా యట్టలకు రంగు వేయవచ్చును.

ప్రస్తుతము పుస్తకము లచ్చువేయుచున్న కాగితము

మిక్కిలి పల్చనైన దగుచో నూతేండ్లలో నది కిఠిల మయిపోవునని గ్రంథభాండా గారికులు మొఱపెట్టుచున్నారు. వివిధ దేశముల యందున్న అనేకవేల గ్రంథభాండా గారములనుండు లక్షలకొలది కోట్లకొలది గ్రంథముల నచ్చువేయించుటకు వ్యయ మగు ధనమునుగూర్చి యోచింపుడు. గ్రంథములన్నిటిని సంరక్షింపవలసియే యున్నచో వీనినన్నిటిని నూతేండ్ల కొక పర్యాయము మఱల బ్రచురింపవలసి యున్నది. అది యటుండ నీవఱలో నెన్నెన్ని యమా ల్యములైన గ్రంథము లగ్నిహోత్రములపాలై భిస్మమైనవో యోచింపుడు! తగుమాత్రపువేడి కీ నికలుపుట లభేద్యమై యుండును. అవి కూడ కరుగుననుకొండు, కరిగినను వేడి మిక్కుటమైనప్పుడుకాని కరగవు. కాని వానియంతట అవి నిప్పంటుకొనవు. అదియునుగాక నికలుపుస్తకము నెంతకాలమైనను నీటిలో వాననిమ్ము. తరువాత దానిని నీటిలోనుండి తీసి యాఱబెట్టవలసినరీతి నాఱబెట్టినచో క్రొత్తపుస్తక మెట్లుండునో అదికూడ న్నో యుండును.

ఇట్టిలోహపుపుస్తకములవలన గలుగులాభము లింకను ననేకములు కలవు. నలుబదివేల పుటలుకలిగిన యొక లోహపుపుస్తకము అంగుళముదళసరిమాత్రమే యుండును. అంతేకాక అచ్చువేయుటకు గల స్థలమునుబట్టి చూచినచో నది యొక్కొక్కటి రెండువందల కాగితపుపుటలుగల రెండువందల పుస్తకములకు సమానముగనుండును. ఇట్టరెండువందల కాగితపుపుస్తకములనే యొకదానివై నొకటిపెట్టువోనవి తొమ్మిదడుగులన్నరయెత్తుండును. అట్టిరెండువందల పుస్తకములలో పట్టువిషయమంతయు నొక్క యంగుళముమాత్రమే దళసరిగలిగిన నలుబదివేల పుటలుగల లోహపుస్తకమున ముద్రించుటకు వీలగును. క్రమక్రమముగ సారస్వత మభివృద్ధియగుటచే పుస్తకములను బెట్టుటకు గొప్పగొప్పభవనములు కట్టవలసివచ్చుచున్నవి. ఈనికలుపుస్తకముల నుపయోగించినచో నంతటిగొప్ప భవనములను గట్టనవసరములేక చాలధనమును కూడ బెట్టవచ్చును.

గంజామండల గ్రంథాలయ సంఘము

౧౯౧౮ సం॥ మార్చి నెల ౨౪ తేదీన వరసన్న పేట శ్రీ నాగేశ్వరరాయగ్రంథాలయమందిరమున ద్వితీయసభ జరిగినది. వరహాగిరి వేంకటజోగయ్యపంతులు గారు అధ్యక్షుత వహించిరి.

ప్రథమమున ప్రధానకార్యదర్శులగు పోతాప్రగడ సింహాచలంపంతులుగారు మాడుమాసముల కాలము లో సంఘముయొక్క ఆదాయవ్యయములపట్టికను, జరివి గ్రంథాలయోద్యమమును గూర్చి మండలవాసులకు గలిగిన అభిమానమును గూర్చి ముచ్చటించిరి. పిమ్మట తాలూకాసంచార కార్యదర్శులగు పొట్నూరి స్వామిబాబు, తిత్తిబలరామయ్యగారు గతమాడుమాసములలో వారి వారితాలూకాలలోనున్న గ్రంథాలయములను తనిఖీచేసిన కార్యనివేదికలను చదివిరి. అనంతరము యీదిగువబోక్కినిన గ్రంథాలయకార్యదర్శులు ఆయాగ్రంథాలయముల కార్యనివేదికలను జదివిరి:—

౧ ఆంధ్రభాషాభివృద్ధి సమాజము (బరంపురం) ౨ యువజనసమాజము బరంపురం 3 బ్రాహ్మేపుస్తకభాండా గారము (గోపాలపురం) ౪ శ్రీరామకృష్ణ గ్రంథాలయము (ఇచ్చాపురం) 5 శ్రీకృష్ణదేవరాయ గ్రంథాలయము బారువ 6 శ్రీచంద్రశేఖర గ్రంథాలయము (పలాస) ౭ కాళిదాస గ్రంథాలయము (తెక్కలి) ౮ బాలకవర్ధనసమాజము (గొలాబంద) ౧౦ శ్రీనాగేశ్వరరాయ గ్రంథాలయము (వరసన్నపేట) ౧౧ ముజనానుమోదినీ పుస్తకభాండాగారము హీరమండలము ౧౨ లక్ష్మీవిలాస పుస్తకభాండాగారము (లక్ష్మీవరుసుపేట). కార్యనిర్వాహకసభ్యులలో యీదిగువసభ్యులు విచ్చేసిరి:— వరహాగిరి వేంకటజోగయ్యపంతులు (బరంపురం) నేమాని

వేంకటనరసింహాశాస్త్రి పోతాప్రగడ సింహాచలం పంతులు పుల్లెల వేంకటరచయ్యపంతులు తిత్తి బలరామయ్య పొట్నూరి స్వామిబాబుగారు.

అనంతరము ఈదిగువతీర్మానములు జరుపబడినవి.

౧ గంజామండలములోనున్న గ్రంథాలయసభ్యులందరకు ప్రతిసంవత్సరము బహుచుతి పరిక్షలను జరిపి అందు మొదటి తరగతిలో కృతార్థులయిన ప్రతిగ్రంథాలయసభ్యునకు గ్రంథాలయమహాసభలో బహుచుతి గ్రంథములను ఆయాగ్రంథాలయములవాటచ్చుటకు ఈ సభవారు తీర్మానించుచున్నారు. ఈపరిక్షలను యేర్పరచి పరిక్షపత్రములను సరిమాచి బహుచుతుల నిర్ణయించుటకు వరహాగిరి వేంకటజోగయ్య పంతులుగారు. ౨ నేమాని వేంకటనరసింహాశాస్త్రి గారు 3 ఉన్నం వేంకటవరహాబుచ్చిరామలింగంగారు ౪ పోతాప్రగడ సింహాచలం పంతులుగారును ఉపసంఘములుగ నేర్పగుటకు యీసభవారు వారలను కోరుచున్నారు.

ప్రథమగంజామండల ఆంధ్రగ్రంథాలయమహాసభను జరుపుటకు యీసభవారు తీర్మానించుచున్నారు. ఈ సభ సోంపేటలో జరుగనియెడల టంకాలసాంబశూరి గారి ఆహ్వానము నంగీకరించి తెక్కలిలో జరుపుటకు నిశ్చయించడమైనది.

3 గంజామండలగ్రంథాలయసంఘమునకు అయిన అప్పు రు ౧-౪-౬ లు శ్రీనాగేశ్వరరాయ గ్రంథాలయ సభ్యులొసగినందులకు ఆగ్రంథాలయమువారికి యీసభవారు కృతజ్ఞతను తెలియజేయుచున్నారు.

— తిత్తి బలరామయ్య,
సంచార కార్యదర్శి.

మనుజుని జీవితములో నెప్పుడును మఱచిగాని, చెడుగుగాని ప్రవేశించునపుడు ముందుగనే యోచనామార్గములు నిర్ణయించుకొనును. ఎవ్వనికి సందిచ్చిన నవి చొరబారును. ప్రవేశించినతరువాత వానినిదొలగించుట దుర్బుటము. ప్రవేశింపకమును పే మేలుకొనెడవారు తత్వజ్ఞులు.
— ప్రేమలత.

గ్రంథ విమర్శనము

౧) విజయవిజయము

కర్ణవిక్రమమును నామాంతరముగల యీ నాటకము బరంపురమునందలి భాగవతుల నృసింహశర్మగారు రచించిరి. నామమే కర్ణార్జునుల యుద్ధమందలి కథయని చాటుచున్నది. ఛత్రపురాంధ్రభాషాభివర్ధనీ సమాజమువారిచే బహుమానితమైనది. వారి ప్రేరణచేతనే శ్రీ మండపాక పార్వతీశ్వరకాస్త్రీగారు విపులముగా దీనిని విమర్శించిరి. ఆవిమర్శనమును గ్రంథము మొదట గలదు. కావున మేమిందు విశేషించినవ్రాయవలసినదేమియులేదు.

గ్రంథమంతయు సలక్షణభావతో నిర్వహించిన గ్రంథకర్త గారికచోటమాత్ర మిరువురు బ్రాహ్మణులకు గ్రామ్యభాషను వాడుటకేమికారణమో యెఱుగము. దుర్యోధనాదుల నేవకులుగూడఁ దెలుగు చక్కఁగ మాట్లాడఁగలఁట; ఇక నాబ్రాహ్మణులకు మాత్రమా గ్రహణము? గ్రామ్యభాషప్రయోగమాత్రమున పాత్రవ్యక్తి చక్కఁగా నున్నది. అల్లచోట్ల దలచుట యన్యాయము. మఱియు భాషాస్వరూపమునకును పాత్రవ్యక్తికిని సంబంధముచాలఁ దక్కువయని మాయభిప్రాయము. సమకాలికసంఘమునుండి పాత్రముల నేర్పఱిచి వ్రాయునప్పుడు భాషాస్వరూపమేమైనఁ బనికవచ్చిన వచ్చునేమోకాని కొన్నాళ్లు గడచినవెనుక నాగ్రామ్యభాషయు గ్రాంధికభాష గా నేమాలునుగాన, నట్టిభాషకు స్వరూపముచేమాత్రమే పాత్రముల వ్యక్తిక రించుసామర్థ్యమునశించును. ప్రాచీనులీయాశచేతనే నాటకములనీచపాత్రములకు ప్రాకృతభాషను వాడిరి కాని, నేఁడాభాషకును సంస్కృతభాషకును మనదృష్టిచే నే భేదమును లేదనుట సర్వవిదితము. పాత్రోచితభాష పాత్రోచితభాషయని వగచువారాభాషయందలి పాత్రోచితత్వము తాత్కాలికమేకాని చిరకాలస్థాయిగాద నుట యోజింపరు. పాత్రస్వరూపమును శాశ్వతము గాఁ జిత్రించుసామర్థ్యము భాషమునకుఁగలదేకాని భా

షాస్వరూపమునకులేదు. మఱియు దుర్యోధనునికాల పు బ్రాహ్మణుల నోటనేటిగోదావతి తెలుఁగు పలికించి నందున వారు నాఁటివారు గాక నేఁటివారు గాఁ జమవ రులకుఁదోచిరి. ఇకదుర్యోధనాదులు తెలుఁగుమాట లాడినప్పుడు నేఁటివారుగాఁదోపరాయని యడుగుదు రేని, వారాడుతెనుఁగుభాషలో నేఁటితనము లేదు; గ్రాంధికమైన తెనుఁగున మనకు భాషము ప్రధానము గాని భాషాస్వరూపముగాదు. మనపాలిటి కా స్వరూ పము నశించినది.

ఈనాటకమున సొగసైన పద్యము లనేకములు గల వు. శైలి నిరర్థకము. యతిప్రాసల కొడకులేదు. చూ డుఁడు:—

“ చ॥ పరుగిడిపోము బెండువడి, పారుషముండిన లాభమున్నె? భూ! నురుగు నీవు చాలుదువె? బోదులు మెండుగఁగూలిగాక శే! బరములఁద్రుంచి తృప్తిఁగవ వచ్చునా, ప్రాణములున్ను బోరినకా! సుగణముసంభవించు, సభిమానమునో బనియేమి భీయవ? ”

[బరంపురమునందలి గ్రంథకర్త గారినుండి పదియజాల వెలకుఁ బడయనగును].

రా॥ అ॥ కృ॥

౨. ప్రియదర్శిక.

చంద్రకాంత, జపానీయము మున్నగు గ్రంథముల రచించిన శ్రీరామ వీరబ్రహ్మముగారిచే నిది రచింపఁబడినది. మహాకవి శ్రీహర్షుని ప్రియదర్శికా నాటిక ననుసరించి, పూర్వోత్తర సందర్భములను బక్కఁబఱిచి, కల్పింపఁబడిన యాఖ్యాంక. ఉపోద్ఘాతమునందలి పద్యములు గ్రంథకర్త గారి ప్రాచీనకవిత్వశైలిని జూపఁగలవు. వర్ణనలు, పాత్రపోషణము మున్నగునవి చక్కఁగా నిర్వ

హింపబడినవి. శైలి మృదువై, ధారాళముగనుండును. కాని సంస్కృతపదముల నేకములు యోజింపక ప్రయోగింపబడినవి. మొత్తముమీఁదఁజూడఁగా, నీకావ్యము తనగుణములచేతమాత్రముగాక, తనమూలమునవచ్చువాదాయనుందలి కొంతభాగము రాజమహేంద్రపురమునందలి దేశీయవిద్యాలయమున కీనుబడవలయునని సంకల్పింపబడి యుండుటచేఁగూడ నాంధ్రుల మన్ననకుఁ బాత్రమనిచెప్పవచ్చును.

[నుచిలీపట్టణమున నోబిలుకళాశాలలో నాంధ్రపండితులగు గ్రంథకర్త గారినండి పండ్రెండణాల వెలకుఁ బడయనగును]. రా. అ.

3 జానాజనము

ఇది 'సత్యాధ్రప్రవీపికాగ్రంథమాల' లో తృతీయగుచ్ఛము. పుటలు క్రానునైజున ౨౦. కృతికర్త క్రీ. ము. త. కారుపల్లి శివగామదాసుగారు, బెంగుళూరు.

విషయము:—అవివేకులను గూర్చియు, వివేకులను గూర్చియు, భక్తినిగూర్చియు, తెలుపనైనది.

భాష:—సులభము కావున అందఱికిని బోధపడును. అచ్చుతప్పులు మొదలగు లోపములు కొన్నికలవు. అవి కృతికర్త గారు రెండవకూర్పున లేకుండ చేసెదరుగాక!

ఉపసంహారము:—గ్రంథము చిన్నదైనను నీతిబోధకము. కాన, మంచిదారిపట్టి బాగుపడఁదలఁచువారందఱును తప్పక గ్రహవఁదగినది. మా. రా.

౪ " జీవకారుణ్యము "

ఇది సత్యాధ్రప్రవీపికా గ్రంథమాలలో గోవ గుచ్ఛము. గ్రంథకర్త కారుపల్లి శివగామదాసుగారు, బెంగుళూరు. పుటలు క్రానునైజున ౧౪౦. వి. పి. చాజీతో వేల రు 0-8-0.

విషయము:—వేగునుబట్టి గ్రంథము అహింసను గూర్చిమాత్రము తెలుపునదని స్ఫురించును. కాని, ఆ పరమధర్మమును గూర్చియే కాక, మద్యపానమునుగూర్చి

చాలకఱకును మఱి కొన్ని విషయములనుగూర్చి కొంత కఱకునుకూడ ఇందు కలను. మద్యమాంసములు వాతక చేయుట తగదని బోధింప వ్రాసినదగుటచే ఇది మంచి నీతిబోధకమగు గ్రంథము. 'భూతదయ' కు పర్యాయపదముగా 'జీవకారుణ్యము' అని కృతికర్త గారు వాడినారు; ఇది వారిదేశమున హెచ్చుగా వాడకలో ఉండనోపును. ఈగ్రంథము గో భాగములు; భాగమునకు 'లహరి' అని పేరు.

గ్రంథారంభమునకు ముందు ౧ గోహత్యవలని కష్ట నష్టములు ౨ కారుణ్యగీతము 3 ఆహింసార్థము ౪ ఈశ్వరపూజ గో ఆవతారిక ౬ భరతమాతృవిలాపము అను విషయములు కలవు. వీనిలో ౧, ౨, 3, ౬ ఆహింసను గూర్చియు, ౪, ౫ అహింసాచుద్యపానాదలను గూర్చియు తెలుపును. 'భూతదయకు మించిన పుణ్యము లేదనుచుఁ బల్కిరి భానులు' అనుదానికంటె కారుణ్య గీతమునకు తగిన పల్లవి ఏది? 'ఆహింసార్థము' అను గ్రంథము కృతికర్త గారి సహధర్మచారిణి శ్రీవతి రామాంబగారు వ్రాసినది; దానిలోని 'ఆత్మబోధాష్టకము' అను భాగమే ఇందుకలదు

'జంతువులను హింసింపకు మెంతయు; నీచేతఁ గాదు హింసించిన యా జంతువుల ప్రాణమొనఁగను; సంతతము నహింసనిష్ఠ సలుపుము మనసా.'

అను పద్యము ఆమె దయార్థ్రహృదయమును వెల్లడించుచున్నది.

ఆహింస, ఇంద్రియనిగ్రహము, భూతదయ, క్షుచు, శాంతి, తపస్సు, ధ్యానము, సత్యము- అను పుష్పముల తోడనే పరాత్పరుని పూజింపవలెనని ఈశ్వరపూజ యందు తెలుపనైనది.

'అస్మదేశీయులగు కరుణానువులారా! ఈపూర్ణమునందలి యభిప్రాయములను మీకు సాధ్యమగునంత కఱకు మద్యమాంసనేవకులకు బోధించి వారిని ఆదురాచార పిశాచఫువాతనుండి తొలఁగించి భరతమాతకు మరలఁ బూర్వకాలపు ఔన్నత్యమును కలుగఁ జేయుడు.' అనునది ఆవతారికాసారము.

ఆవుగాని గోదేగాని రెండోకొండు మందిని, మేకగాని గొట్టెగాని ఒకొకటి మందిని ఒక్కసారి ఆహారమిచ్చి తృప్తిపఱుపఁ గలవిగాన వానిని హింసించుట అంతమందిని హింసించుటే అని గోహత్యవలని కష్టనష్టములు అను విషయమున నూచింప నైనది. 'ఫలముల సస్యాదుల నిల । నెలమిందిని కాదె మాంసమెంతయు నెనయుక । పలు తెఱఁగులఁ బ్రాణుల మెయిఁ । జలమునఁ గ్రవుచుకయి ప్రాణిఁజంపఁగ నేలా॥

అను భిరతమాతృవిలాపములోని పద్యార్థమునందలి సత్యముపరికించినచో ఎవరుగాని హింసచేయగలుగుట ఎట్లు ? గోహత్య చేయుటచూచి, భగవతాత తల విరియఁబోసికొని, ఎడమచేతితో పండ్లపల్లెరము పట్టుకొని, వైఠుచెఱగుతో కుడిచేత కన్నీరదుకొనుచు నిలఁబడి ఏడ్చుచున్నట్లు కనఁబఱుచు పటము చూచినఁగుడల కటికవాని గుండె అయిన కరఁగదా ?

ప్రథమలహరి:— వీనియందు ౧ పూర్వార్చనము ౨ మృతపదార్థములు ౩ అమృతపదార్థములు ౪ జంతువుల స్వాభావికాహారము అనువిషయములు అహింసను గూర్చియు, ౫ నిషిద్ధపదార్థములు అనువిషయముమద్యపానాదులగూర్చియు, ౬ ఆర్యానాశ్యవిచారము ౭ మృతామృత పదార్థవివేచనము అనువిషయములు అహింసాచుద్యపానాదులనుగూర్చియు తెలుపును.

'ఆర్యులు అహింసావ్రత పరాయణులు' 'పితృపితౄమహాప్రపితౄమహాలలో సత్పురుషులైన వాగనుసరించిన మార్గమునుమాత్రమే మనమనుసరింపవలెను.' "విపరీతంతువర్ణయే" త్తనుటచే సదాచారుల మతిమునకు విరుద్ధమైన వేవైన పితృపితౄమహాదులయందు కలిగినచో వానిని విడనాడవలెను.' 'గొప్పబిరుదులున్నంతనే అట్టివారు చేయుపనులన్నియు మంచివనితలంపరాదు.' 'మానవులు అమృతపదార్థములనే (పండ్లుధాన్యములు మొదలగువానినే) నేవింపవలెను' అనునవి వీనిలోని సారాంశములు.

అభ్యాసబలమును తెలుపుటకు సునర్ణలేఖనుండి తీసికొన్న చేపలదానికిధయు, 'భట్టరాచార్యులఁబట్టు' అను వేణుగోపాలశతకములోనిపద్యమును ఆయాసందర్భ

ములను ఎంతయు తగిఉన్నవి.

ద్వితీయలహరి:— ఇందునితబోధ మొదలగు ౮ విషయములున్నవి. అహింసనుగూర్చిని ౩; చంద్రసానమునుగూర్చినది ౧; రెండింటినిగూర్చినవి ౪.

'పరహింసాది దుష్కార్యరతులే రాక్షసులు. అహింసావ్రతపరాయణులే దేవతలు'. కానమద్యమాంసనేవనూడదనునదే హితబోధ. 'మద్యపానముచేయువానికి సస్యమెక్కడిది? మాంసభోజనము చేయువానికి దనుయెక్కడిది?' అనునది వీనిసారాంశము

మద్యపానముచేయువారికి జ్ఞానముండునా?— అను ప్రశ్నకు 'నవేత్తిమద్యపానతః స్మరేణవిహ్వలీకృతః । స్వమాతరం స్వగౌషితా సమానమేవ మస్యతే । వివేకబుద్ధిహీనతః కరోతిదే నాంవధం । తతోవివేకిభిర్జనై న్నిరానిషేధ్యతేసదా' అను మాణిక్యమాలలోని శ్లోకతాత్పర్యము తెలుపుటకంటె, హెచ్చుసమాధానపేఱి కలదు?

'అమ్మవార్లు— వారిచహింస— అనువిషయమున అమ్మవార్లుబా?తాకలదు. స్నేగమ్మవారి వేరునూడతుదకుచేరినది.

'ఆవేశములు'— ఇందు ఆవేశవృత్తాంతము గాక, కృతికర్త గారు స్వయముగాకనివినిన ఆవేశవైధివమునుగూర్చి వ్రాసినముచ్చట కడుముచ్చట గాఉన్నది. 'మనదేశము వారీరితి మా ఘోషదేవతకు లోబడియున్నాము. అకటా!! రాళ్ళో, బొమ్మలూ, ఏదేవతలూ, ఏమైనఁగాని పూజించుటవలన హానిలేదుగాని, జీవహింసా దురాచారమువలన మిక్కిలిహానికలుగుచున్నది.' అనునది వీనిసారాంశము.

'మాంసభక్షణమేజాతివారికైన విధింపఁబడినదా?' అనుప్రశ్నకు 'మానవజాతికి ఆహారముగా భగవంతుఁడు శాక, ధాన్య, ఫలాదులను నిర్మించియున్నాఁడు. కాన మాంసాహారము మానవజాతికి విధించలేదు. మానవజాతి కేవిధింపఁబడకపోఁగా నికకొందఱు(నూద్రాదులు) తినవచ్చుననియు, కొందఱుతినరాదనియు చెప్పట మిక్కిలివింత గాఉన్నది' అనుసమాధానము మిక్కిలి చక్కఁగాఉన్నది. మనుష్యజాతిఅంతయు ఒక్కపేకాని ఉత్తమజాతి అనుకొనుట సరికాదనుటకూడ ఎవరుగాని ఒప్పదముగా ఉన్నదనక తప్పదు.

‘వజ్రాశ్రమాచారవిధి’లో జీవహింసాదిగురాచారములు అంత్యజులగు మాలమాదిగలకుఁగూడ కులాగతములైన వృస్తులలో నెల్ల మిక్కిలినింద్యములైనవనియు, మాలమాది గలుగూడ వానినిపడనాడవలెననియు’ విధించిన నాని దోపదేశమును, ఆహింస మొదలగునవి నాలుగువర్ణముల వారికిని సమానములని నిర్ణయించిన ‘హను’ వాక్యమును విశదపఱుపనైనది.

‘మద్యమాంససేవలు మొదటలేనిది మధ్యకాలమందెట్లు కలిగెను?’ అను సవాలుకు ‘వ్యభిచారము, దొంగతనము మొదలగు దురాచారములెట్లు మనుజులయందల వాటుపడెనో ఇదియునట్లే కలిగినది’ అనునది తగిన జవాబుకాదా?

‘వృగాదులు మాంసభక్షణముసేయుచుండఁగా మనుజులేలచేయరాదు?’ అనుప్రశ్నకు ‘వృగాదులకు వివేకములేదు. అనిఘాతుకజంతువులు. కావున జీవహింస సలుపఱుచున్నవి ఆవు మొదలగునవి సాధుజంతువులు. ఇవిజీవహింసచేయవు. మాంసము ముట్టవు... ఇటులమృగములయందే ఎంతోకట్టుదిట్టములు న్నివనఁగా వివేకముగల మానవజాతిమాత్ర మస్వాభావికమగు మాంసభోజనమును గోరవచ్చునా?’ అను ఎదురు ప్రశ్నయేగట్టిజవాబు. అదిచాలనివారికి ‘తిరవోపిహిజీవంతి జీవంతిచ్చుగపక్షిణః | సజీవతి మనోయస్య మననే నోపజీవతి.’ అనుమహాపనిషత్తునుండి తీసికొనిన శ్లోకము చెప్పవెట్టు. అదియును చాలనివారికి,

‘మృగముకన్న చెడుగుమూర్ఖుఁడౌను’

అనువేమనగారి వాక్యము వాకట్టు.

తృతీయలవారి:— ఇందు ‘జీవహింసమిక్కిలి పాపకరము’ మొదలగు ఆహింసనుగూర్చి తెలుపు ౧౦ విషయములుకలవు. మొదటివిషయమున ఉదహరించిన,

‘వ్రాసున రాతనుంగలదె మాంసముస్రాణులమేసఁగా కయమేనుల నొంచునపు దనుమేనులు సోకనమాత్రమెట్లగుట? దానిదలంపఁ గావలదె? తానదిమానిన హింసలన్నియుకొ మానవె యంచును త్తముఁడు మాంసము మాను దయాద్రిచిత్తుడై’ అనుఆంధ్రమహాభారతానుశాసనికపద్యభావము మాంసభక్షకులు మనస్సున మననముచేసి

కొనినచో ఎంతోమేలు కలుగునుగదా!

‘జన్మాంతరవిచారము’న కర్మసిద్ధాంతము తేటపరుపనైనది.

‘మాంసము దేహపుష్టినిగలిగించునా?’ అనుప్రశ్నకు ‘అభినవభీమసేనుఁడను గొప్పబిరుదందిన జగజెట్టి శ్రీయుత కోడి రామమూర్తినాయుఁడుగారు శుద్ధకాకాహారి’ అనునది తగినసమాధానము.

‘ఆహింసనుగురించిన పశ్చిమదేశీయుల యభిప్రాయములు’ అనువిషయములో ‘ఒకరు నన్నుకోసి మాంసము గానమ్ముటకు నే నెట్లొప్పుకొననో అదేవిధముగ జంతువులనుగోసి తినుటకయి అంగీకరించను’ అను‘హ వెల్సు’ మొదలగువారి అభిప్రాయములు అనుభవములోనికి తేదగినవి.

‘మాంసాహారకాకాహారములందుఁగల బలాబలములను దెలిపెడిపట్టిక’ చూచినవారికి మాంసముతినుటవల్ల నే హెచ్చుబలముకలుగునను భ్రమవదలిపోవును. కూరలకటె మాంసపువెల హెచ్చుట అందరికిని తెలిసినదే.

‘మాంసాహారనిషేధక లోకానుభవ సంగ్రహము’ లోని కాకాహారవిశేషము తెలిసికొనుట మాంసభక్షకులకు మిక్కిలిశ్రేయస్కరము.

‘మాంసభక్షణముచేయనగునా? అనుప్రశ్నకు ‘రాబర్టు బేర్. ఎ. మె. డీ., గారు విరుద్ధముగా ఇచ్చిన సమాధానము మాంసముతినువారును - తినఁదలఁచువారునుగూడ చదివినయెడల ఎన్నో జంతువులకు బలవంతపుచావు తప్పను. అందువల్ల పాడిపంటలు హెచ్చును; బీదలు తిండిలేక మలమలమాడి బక్కచిక్కవలసిన దురవస్థ దూరమగును; జబ్బులపాలై బాధపడవలసిన దుస్థితి చాలవఱుకు తొలఁగును. ఇదిఅవసరముకాదా? ‘గోమహిమ’ లోని పద్యములు కంఠపాఠముచేయఁదగినవి.

‘గోవులు:—ఆధునికాభిచారము’ లోని ‘జస్నావాలా’ గారి యుపన్యాససారాంశము మనదేశస్థులందఱును చదివితీరవలె.

‘భవిష్యత్కాలభోజనము’ లో మాంసాహారము మాని నునుష్యులందఱును ఫలాహారమే ముఖ్యము గాచేసికొందు గను ‘సర్ బెంజిమకొరిచర్డ్ సకొ’ గారు నూచించిన నూచన సర్వేశ్వరానుగ్రహమున క్రయారూపమున త్వరలో

పరిణమించు గాక!

చతుర్థలవారి:— ఇందు మద్యమాంస నిషేధసంగ్రహము కానవగును.

మన శ్రుతులయందేమి, స్మృతులయందేమి, పురాణములయందేమి, తక్కిన గ్రంథములందేమి హింస చేయరాదనియే స్పష్టముగా కానవచ్చును. మహమ్మదీయ గ్రంథములందును, బైబిలునందునుకూడ మాంసాహారమును నిషేధించు భాగములు కనబడుచున్నవి. మద్యపానమును కూడదనియే అన్ని గ్రంథములును చాటుచున్నవి; గాన మద్యమాంసమండనవాక్యములు నడుమచేర్చినవని కృత్రికర్తగాను సమర్థించినారు. ఒకవేళ మద్యమాంస సేవ తొలుత ఉండినను తరువాత నిషిద్ధముగుటచేతను, పాశ్చాత్యపండితులును ఇప్పుడది నిషిద్ధమని తేల్చుట చేతను ఆచర్యతో అవసరమేలేదు. మద్యమాంసములు హెచ్చుగా వాడుకలో ఉన్న పృథు దేశములలో వానిని నిషేధించు సంఘములు బయలుదేరినవనియు, అందలి పండితులు మనుష్యులకు సహజమగునది షష్టు కలిగింపని శాకాద్యాహారమే అని నిశ్చయించినారనియు తెలుపుభాగము చదువుచో మద్యమాంస సేవచేయువారిలో మూర్ఖులును, ఇంద్రియ నిగ్రహశక్తి లేనివారును తప్ప బుద్ధిమంతులగువారు అది విడువక నూనరు.

పంచమలవారి:— ఇంధు పశుయజ్ఞములు తగనివనియు, వానిఫలము తుచ్చమనియు తెలుపనైనది. వేశ్యల వల్లను, వామాచారమువల్లను మద్యపానము మొదలగు దురాచారములు బయలుదేరినట్లు విశదపఱుపనైనది. ౧౧౬ పుటలో, ౨-౩ పంక్తులలోని విషయము మఱొక విధముగా దెలుపుటబాగు వల్లభాచార్యసంప్రదాయము, రామానుజకూటములు, శరణాగతివైభవము- వీనిలోపములు బట్టబయలు చేయనైనవి. మద్యపాన నివారణోపాయములు నూచింపనయ్యె. పొగచుట్టలు, సిగరెట్టు, బీడీలు మొదలగునవి కాల్చుట వలన కలుగు నష్టములు స్పష్టపఱచిరి. జన్మాంతర విచారము కొంతచేసి,

గీ. దంతియడుగులోనఁ దక్కిన జంతు చ
యంబు లడుగులెల్ల నడఁగియుండు

నట్లు ధర్మకోటులన్నియు లోనగు
నిద్ధగుణయహింస కింతనిజము!
అను భారత పద్యరత్నముతో విరమించి, స్వస్తివచించి, గోవధమొదలగు హింసాకర్మములుమాన్వ శ్రీవేణు గోసాల దండకరూపమున స్తుతించి, శాంతితో ఈలవారి ముగియును.

విజ్ఞప్తిలో సకలజనాభీవర్ధనీ సనాతనధర్మబోధినీ
సభాసదుల యుపదేశము సంగీకరించి మాంసాహారమును
విడనాడినవారి జాబితాకలదు. ఉపదేశముచేసినవారు
ను, దాని ననుసరించి నడుచుకొనినవారునుకూడ ఎంత
యు శ్లాఘాపాత్రులు.

భాష

వాశకలోని పదములే ఎక్కువగా ఉపయోగించుట చేత భాష చాలవఱకు విషయమునకు అనుకూలముగా ఉన్నది.

‘ఇందలి విషయములు, జనసామాన్యమున కంతకును తేటతెల్లంబై యుండవలెనను నూహతో సందర్భోచితముగఁ బెక్కుచోట్లయందు సంధులను సధించలేదు.’ అని అవతారికలో కృత్రికర్తగాను తెలిపినారు. ఇందలి ‘ఊహ’ యేవారికి గ్రంథములురచించుటకు అర్హత ఇచ్చుచున్నది. ఇట్టి ఊహలేనివారు జనసామాన్యమునుగూర్చిన పుస్తకములు వ్రాయు నర్హులుకారు. సందర్భోచితముగ సంఘులు చేయకుండుట అనఁగా భాషను సహజరూపమున వెలయించుటే. ఇది చేయవలసినపనికాని చేయరానిపనికాదు. ఇకముందు, సందర్భోచితముగ అన్ని చోట్లను కృత్రికర్తగాను సంధులు చేయకుండురు గాక! వికృతరూపము వదలి మనభాష వారి గ్రంథములందు సహజమగు సొగసుతో కనబడి కన్నులవిందును, వీనులవిందును చేయు గాక!

తెలుఁగు గ్రంథములందు ఇంగ్లీషువాక్యములు వాడకుండుట మేలు; ఇంగ్లీషుచదువుకొనిన మనవారికి కొందఱికి అవి రుచించునని కృత్రికర్తలు కొందఱు వాడుచున్నారు. కాని, ఈదురాచారము తొలగించుట భాషాభిమానులకు కర్తవ్యము. తప్పనిసరిగా కావలసినవని

ఓట్టినవి అనుబంధముగా చేర్చినగును.

పనికిమాలిన పద్యములు వదలుట బాగు.

అచ్చుతప్పులను గూర్చియు, అరసున్న బండి తొలను గూర్చియు మఱికొంత శ్రద్ధపట్టినచో బాగుగా ఉండెడిది.

ఉపసంహారము

గ్రంథములు గచించి సామర్థ్యము పరాత్పరఁ డిచ్చి నందులకు సరిగా అది ఉపయోగించి, ఎన్నో విధి, ఎంతో కృషిచేసి, తనదయాద్వైపూరియమును వెల్లడి చేయుచు 'జీవకారుణ్యము' వ్రాసిన శ్రీయుత కారుపల్లి శివరామదాసుగారు సాధకజన్మము. పరాత్పరఁడు చిరాయనానందని తనభక్తులలో ఒకరగు ఆయనచే ఇట్టి మంచి గ్రంథములు వ్రాయించి, ధర్మబోధచేయించి, లోకమునకు మేలొనర్చునటుల చేయు గాక! మా. గా.

ర. స్మరణామృతము.

ఇది 'ఆనందచంది' గ్రంథమాల'లో ప్రథమకుసుమము. క్రాను నైఋతులు ౮౨. వెల 0-4-0. కృతికర్తవ్రాయు తి కారుపల్లి శివరామదాసుగారు, మంగుళూరు.

విషయము:— భాగములు గీ. 'అనుభవము' అని భాగమునకు పేరు. ప్రథమానుభవమున ఆక్షరమాలిక, ద్వితీయానుభవమున ప్రార్థనాలహరి, తృతీయానుభవ మున స్తోత్రసంగ్రహము, చతుర్థానుభవమున బ్రహ్మ సుంకీర్తనము, పంచమానుభవమున మానసపూజ-అనువిష యములుకలవు. ఆక్షరమాలికకు 'భక్తపాలకా' అను నది సుకుటుము. వృత్తములు చంపకోత్పలములు. శైలి ఈక్రిందిపద్యమునుకట్టి తెలిసికొనవచ్చును.

"టంకులమాటలెందుకు? డిటుంబగు నీపద సేవయొక్క- టే కింకర ముఖ్యధర్మమని భేచగముఖ్యులు సిద్ధసాధ్యు లుకొ శంకలుమాని నీకును వశంకరులై భవదూరులైరి; ని శ్చంకగ నిన్ను నమ్మునెడ సంకటముండునె? భక్త పాలకా."

ప్రార్థనాలహరియందు గద్యపద్యములుకలవు. స్తోత్ర సంగ్రహమున శ్లోకములుకొన్ని తాత్పర్యముతోడను, కొన్ని తెలుఁగుపద్యములతోడను సొంపుమీరుచుండును. బ్రహ్మసుంకీర్తనము పాటలతో వాటచుచుండును. మా నసపూజయందు తద్విధానము విస్పష్టముగా వివ రింపవలెనది.

భాష: మొత్తముమీఁద నులభమని చెప్పటకు వీలులే కున్నను అంతక తినమునుకాదు. అచ్చుతప్పులుదిద్ది శుద్ధపత్రి కచేర్చిరి. రెండవకూర్పున గ్రంథమే శుద్ధముగా ఉండున ట్లు కృతికర్తగారు ప్రయత్నింతురు గాక!

ఉపసంహారము:— సంసారబాధల వలన మనస్సుకలఁ తి చెందకుండ బ్రహ్మానందమున తేలుచుండునటులచేయు టకు మిక్కిలిసాయపడుచు గాన, భక్తులందఱును స్మరణామృతము నేవించి, సర్వదా సంతోషమున ఓలలాడు చుండురు గాక! భక్తులకు సహకారిగా ఇట్టిగ్రంథమువ్రా సిన కృతికర్తగారికి సర్వేశ్వరుఁడు సదాసంతోష మొసంఘ గాక! మా. గా.

గీ. గోఖలేపరమహంస.

ఇది మన ఉత్తరదేశభక్తులలో ఒకరగు కీర్తిశేషులయి న గోసాలకృష్ణ గోఖలేగారి జీవితచారిత్రము; ఆనంద చందిర గ్రంథమాలలో ద్వితీయకుసుమము పుటలు క్రా నునైఋన ౬౮. వెల ౦-౬-౦.

విషయము:— ప్రథమదశ, ద్వితీయదశ, తృతీయ దశ, చతుర్థదశ-అని గ్రంథము నాలుగుభాగములు. మొ దటిభాగములో బాల్యము, విద్యావ్యాసంగము, ఉపాధ్యాయత్వము, అవ దానిలో గృహస్థాశ్రమస్వీకారము, పత్రికా రేఖత్వము, రాజకీయప్రవేశము, దేశసేవాపరత్వము- మూడవదానిలో భార్యావియోగము, దేశాంతరవాస సం చారము, ధర్మప్రసంగము, రాజకీయధర్మాచరణము- నాల్గవ దానిలో చరమోపదేశము, అవతారసమాప్తము, గుణధర్మ వర్ణనాదులు, స్వస్తిసంగ్రహము- అనువిషయములుకలవు. ఇందు, ఆమహాత్మునిమేధాశక్తి, ఆవార్యధైర్యము, పత్రికాదిజ్ఞాఘ్నవక్తృత్వము, అసమానదేశసేవాపరాయణత్వము, సంస్తవనీయస్వాధ్యాయము మొదలగు సద్గుణములు చక్కఁగా విశదపఱుపవలెనవి.

భాష:— శైలికొంచెము కఠినము. అచ్చుతప్పులు మొదలగు లోపములు చాలతక్కువ. ఉన్నవి రెండవ కూర్పున సవరింపఁదగును.

ఉపసంహారము:— ఇది దేశాభిమానుల కండఱకును పారాయణగ్రంథముగా ఉండఁదగినది. ఇట్టిగ్రంథము లు విద్యార్థులకు పఠనీయములుగా ఉండు భాగ్యము మన దేశమునకెప్పుడు పట్టునో తెలియదు. మా. రా.

విజ్ఞప్తి.

ఈ సంచికలో, గ్రంథాలయ సర్వస్వము యొక్క మూడవ సంపుటము ప్రారంభమైనది. అనివార్యములగు యిట్లుంటున్న రెండవ సంపుటమునందు, భాగములను సకాలమునకు ప్రకటింపజాలమైతిమి. మూడవ సంపుటమునందైన సకాలమున ప్రకటించుటకు తగిన శక్తి నొసంగుమని భగవంతుని ప్రార్థించుచున్నాము.

౧౯౧౭ సం॥ జనవరి నెలలో బరోడా యందు చేయబడిన ప్రదర్శనమునందు ప్రదర్శింపబడిన “గ్రంథాలయ కాఖ” ను గూర్చి- రెండవ సంపుటమునందలి రెండవ భాగమునందు “బరోడా యాత్ర” యను శీర్షిక క్రింద వ్రాసియుంటిమి. ఆ గ్రంథాలయ ప్రదర్శనమునకు సంబంధించిన కొన్ని పటములను ఈ గ్రంథమునందు ప్రకటించితిమి.

కడచిన సంవత్సరము “బారువ” యందు నాల్గవ ఆంధ్రదేశ గ్రంథాలయ ప్రతినిధుల మహాసభ అతివైభవముగ జరిగినదిగా. ఈ సంవత్సర మాసభను విశాఖపట్టణమునందు చేయుటకు ఆహ్వానింపబడిన సంగతి చదువరులందరకును తెలిసినదేను. విశాఖపట్టణమునందు “ప్లేగు” వ్యాధి వ్యాపించియుండుటచేత ఆసభను “అనకాపల్లి” యందు చేయుటకు ఏర్పాటుచేసినటుల తెలియవచ్చుచున్నది. ఈ సంవత్సరమునందీసభను దత్తమండలములందు చేసిన బాగుండునని కొందరు నూచించుచున్నారు.

కృష్ణామండల గ్రంథాలయ ప్రతినిధుల మహాసభ ఈవత్సరము గంపలగూడెమునందు శ్రీ కుమార రాజావారి ఆదరణవలన జయప్రదముగ జరిగినదికదా! ఆసభకు వచ్చిన ప్రతినిధులందరును కృష్ణామండలమునందు గ్రంథాలయోద్యమ విషయమై పనిచేయుటకు ప్రత్యేక మొక

కార్యదర్శి అత్యంతావశ్యకమని అభిప్రాయపడిరి అభిప్రాయపడుటతోడనే సరిపోలేదు కార్యదర్శికి ఒక సంవత్సరమునకు ఎంతవ్యయము అగునో అంచనా వేయమనిరి. అంచనా వేయగా సంవత్సరమునకు, కార్యదర్శి జీతము, ప్రయాణవ్యయములు మొదలగు ఖర్చులన్నిటికిని గలిపి రు గింం లు కావలయునని తేలినది. ఇటువంటి గ్రామములవారు గ్రామమునకు ఇరువదియైదు రూపాయిల చొప్పున ఇచ్చిన ఈపని నుకరముగ నెరవేరగలదని నూచించిరి. వెంటనే, గుడిపాడతాలూకా దొండపాడు శ్రీ రామచంద్రపుస్తకభాండాగార ప్రతినిధి గారగు శ్రీ గుత్తా వీరయ్య గారు తామును తమ గ్రంథాలయ సభ్యులును గలసి ఇరువదియైదు రూపాయిలను వనూలుచేసి ఇచ్చెదమనిరి. అంతట కవుతరమునకు చెరుకువాడ వేంకట నరసింహము గారును, గంపలగూడెమునకు శ్రీకృష్ణ రాయ గ్రంథాలయ కార్యదర్శి గారును, బెజవాడకు అయ్య దేవర కాశేశ్వర రావు గారును, తిరువూరునకు ౧ దారా వెంకట నారాయణ గారును, ౨ చెరుకుపల్లి యజ్ఞ నారాయణ గారును, ౩ శంకర వేంకట రామయ్య గారును; తేలప్రోలునకు ౧ జొన్నల నుబ్బరెడ్డి గారును, ౨ బొడ్డపాటి పూర్ణయ్య శర్మ గారును, ౩ గుడిపాటి విశ్వనాథ శర్మ గారును, తమతమ గ్రామములనుండి ఇరువదియైదు రూపాయిల వంతున వనూలుచేసి పంపెదమని బాధ్యతను వహించిరి. అనగా ఈ ఆరు గ్రామములనుండియు ఆరు “ఇరువదియైదులు” (రూపాయిలు) వచ్చును. ఇక పదునాలుగు ఇరువదియైదులు (రూపాయిలు) కావలెను. ఎవరిచ్చెదరు? కృష్ణాజిల్లా గ్రంథాలయోద్యమాభిలాషులారా! జవాబు వ్రాయుడు!!

శ్రీ సుజనానందినీ గ్రంథాలయము - రాయకుదురు

పలుతావుల గ్రంథాలయము లననేమో యెరుంగని కాలమున, గ్రామవాసుల విద్యాభివృద్ధి కొరకును, లోకసమాచారములు తెలియజేయు నిమిత్తమును ౧౮౯౫ సంవత్సరమున శ్రీ వెమ్మరాజు భానుమూర్తి గారు సుజనానందినీ సమాజమునకు బీజములను నాటిరి. కాని సభ్యులయందు తగిన ఉత్సాహము లేక నామమాత్రావశ్యమై యుండెను.

ఇట్లుండ ౧౯౦౫ సంవత్సరమున కీర్తిశేఖులగు

శ్రీ నూరలపూడి సీతా రామమూర్తి గారి ప్రోత్సాహమున ౬౦ గ్రంథములతో మజలదలయెత్తి, దినదిన ప్రవర్ధమానంబగుచు వచ్చినది. అప్పటిలో నాంధ్రకేశరి, కృష్ణ, దేశాభిమాని, ఆంధ్రప్రకాశిక, వందేమాతరం, నవయుగమున్నగు ౧౫ ప్రత్రికారాజంబులు వచ్చుచుండెడివి. సమాజము ఏటేటను వార్షికోత్సవములనేగాక తరుచు సభలనుగూడ జరుపుచు ప్రజలయందు ఉత్సాహము గలిగించుచుండెను.

ఇట్లు నాలుగైదువత్సరములుమాత్రమే యుచ్చ
నశకుండుండి దిక్కుట సభ్యులలో గొండ రనివార్యము
లగు హేతువులచే గ్రామము విడువవలసినవారలగుటచే
త ౧-౧౦ సంవత్సరమున వీచినవెను గాలికి నేలగూలిన
చగ్గీయహంబులతో, మా సమాజవృక్ష మొక ప్రక్కను
మాత్రమే వరిగి- తగినద్రవ్యసాహాయ్యమును, సభ్యులం
గుత్సాహమును లేక, వట్టే నిలచియుండెను.

ఇంగుం ప్రస్తుతము ౧౮ సభ్యులుండిరి. ౨౦౦
ఆంధ్రగ్రంథములు లభి. ఆంధ్రపత్రిక, కృష్ణాపత్రిక,
దేశమాచారములకు గుత్తరమాసపత్రికలును వచ్చుచు
న్నవి. ప్రస్తుతమీ గ్రంథాలయము మాగృహంబుననే
యున్నది. ఇంగుం సర్వజనులకు సుచితముగ పుస్తక

ములు చదువుకొనుట కీయబడును. గతవత్సరము గృహ
ములకు వీసికొనివెళ్ళి చదివిన గ్రంథములు ౩౦. చం
దాలవలన వనూలయినవి రు ౨౬-౧౩-౦ లు. పత్రికలు
పుస్తకములు మున్నగువానికైన వ్యయము రు ౨౬-౮-౮
లు. నిల్వ రు ౦-౮-౮ లు. ఈసమాజము స్థాపింపబడి
నప్పుడున్న చెంగల్యల రామమూర్తిగారు మేనేజరుగను
చెంగల్యల గుర్రాజుగారు కార్యదర్శిగను నేటివరకు
ను నిలచియుండి ఉత్సాహముగ బనిచేయుచున్నారు.
కడచిన సంవత్సరోత్సవసందర్భమున వీనిపేరు సుజనా
నందినీ గ్రంథాలయమని మార్చబడినది

—చెంగల్యల సత్యనారాయణమూర్తి.

గ్రంథాలయోద్యమవ్యాప్తి.

౧౮౧౮ సం॥ ముప్పై ములు వెల గుండు బెజవాడలో
శ్రీ గారు మోహనగ్రంథాలయసభ్యులు గ్రంథాలయసభ
ను సమాజేశము గావించినప్పుడు ఆసభవలన కలుగు ఫలి
తుములను గూర్చి కలువుగు పలుకెక్కిములుగ తిరుతిరు
సందేహములను వెల్లడించిరి. కొందరు పరిహాసించిరి.
కాని ప్రారంభించినవారు పట్టుదలతో దైవమువీడ భా
గమువైచి తిరుకంకల్పమును నెరవేర్చుకొనిరి. అప్పటి
నుండియు ప్రలివత్సరమును గ్రంథాలయసభ లత్యుత్సా
హముతో జరుగుచున్నవి.

ఈసభలకు కచ్చుము ప్రతినిధులు దేశభివృద్ధికి
పాటుపడుటకై ఏర్పాటుచేసిన యువకులై యున్నారు
గాని తతిమ్మాసభలకువచ్చెను ప్రతినిధులవలె కోర్టులలో
పరిచేసిచేసి నెలవులలో ఆసభలయందు తమవాక్యాగ
త్యమును వెల్లడిచేసి కాలముపుచ్చుచున్నవారు కారు.
కనుకనే ఈసభ గండు చేయబడిన తీర్మానములు క్ర
మముగ నాకరణలో వెట్టబడుచున్నవి. తీర్మానముల
ననుసరించి ఈ సభ ప్రతినిధులు ఆంధ్రదేశమంతయు
సంచారముచేసి అనేకగ్రంథాలయములను దర్శించి తగు
సలహాల నొసంగుచు పలువిధముల గ్రంథాలయోద్యమ
మును వ్యాపింపజేయుచున్నారు.

మనదేశమందలి గ్రంథాలయాభివృద్ధినిగూర్చి బరో
డా గ్రంథాలయశాఖాధ్యక్షులు సంతోషించి ఇందు
నుగూర్చి విపులముగ వ్రాసికొని ప్రోత్సహించుచున్నా
రు. భారతివర్షమున వారితరువారత గ్రంథాలయోద్యమ
విషయమైన కృషి చేయుచున్నది ఆంధ్రులొక్క

లే. కనుకనే బరోడావారీయోద్యమము ఇచటమాత్రమే
ప్రబలుటను మాచి తగిన సలహాలనిచ్చుచున్నారు. ఈ
యోద్యమమునుగూర్చి మారముననున్న బరోడావారు
అట్టిశ్రద్ధను వహించుచుండగా మన పెద్దవారు (నాయకు
లని పిలిపించుకొనుటకై ప్రయత్నముచేయుచున్నవారు)
మాత్రము తగినంతవరకు ఆదిరింపకపోవుట కడుశోచ
నీయముగ నున్నది. గ్రంథాలయములు చక్కగ జరుప
బడెనేని దేశభివృద్ధి కవి మూలాధారము లగు ననెడి
యూహ వారికి కలుగలేదు. అట్టి యుద్దేశము ఎప్పుడు
మన పెద్దవారికితట్టునో ఆనాడె మనదేశము బాగుపడు
ను. మనము వైసైని పూతలు పూయుచున్నాము. గోడ
ప్రాతది; పునాదిలేదు. అట్టిదానికి పేడమెత్తి వెల్లకొ
ట్టుచున్నాము; పెద్దగాలి వీచినచో ఈపేడ, సున్న
ము, ఆగోడను అపజాలవు. అది కూలును. అటుల అయి
నది మనదేశముపని. మనదేశమునందు జీవములేదు.
కృశించియున్నది. కనుక మొదటినుంచి పునాదివేయుట
ప్రారంభించవలయును. అట్లుచేయక దేశీయమహాజనసభ
ను, ౩౦ ఏండ్లుకాదు, ౬౦ సంవత్సరములు చేయు
డు. రాజధానీసభలను చేయుడు. శాసనసభాసభలలో
పెద్దలను నూరుమందిని కూర్చుండబెట్టు
డు. ప్రయోజనము సున్న. ఇందులకై చేయు ప్ర
యత్నములు నిరర్థకములు. అందులకై వెచ్చించు సొమ్ము
గంగలో బోయట యగుచున్నది. మహాసభలయందు
నమ్మక మున్నవారు నూటికి ఒకరైన కలరా? వదల
జాలకయు, పునాదినుంచి ప్రారంభించు ఓపికలేకయు,

అక్షయములను గ్రహించియే గోపాలకృష్ణ గోఖలే గారు ప్రారంభించిత నిర్బంధ విద్యా శాస్త్రమును ప్రవేశపెట్టెను. ప్రభుత్వమువారు రంగీకరింపలేదు. పోలించు. మనకర్తవ్యమును మనము నెఱవేర్చుటకై ప్రయత్నించెదము. ప్రభుత్వమువారు మనకు పన్నులువేసి చేసెడిపని మనంతటనునమేల చేయకూడదు. మనక ఆపని చేయబూనెదము.

దేశములో చదువుకొన్నవారికి ముందుగ చదువునందలి దుర్భేదము కలిగించెదము. చదువుమానినతోడనే పల్లెటూరికాపు మొదలుకొని బి. ఏ. ప్యాసయిన యాతనివరకు పుస్తకములను మూలనువైచి తర్వాత ఎప్పుడయినను పుస్తకములెగచిన పాపమునపోరు. పల్లెటూరువారు ఏసర్టిఫికేట్లతో ఏతప్పుసాక్ష్యములతో ఏనాడములలో ఏవ్యాజ్యములతో తమశక్తిసామర్థ్యములను, దుఃఖమును, విద్యను ధారవోయించున్నారు. ఇకనుక బి. ఏ. ప్యాసయిన యాతడన్ననో గాపువానికంటె యాధికారి కాదు. ఏవస్కుబల్లయొద్దనో కూర్చొని కాలముగడపుచు కూర్చుండూకమువలె తనజీవయాత్రను గడపును. వీరిద్దరికి ఇట్టిగతి పట్టుటకు కారణమేమి? చదువునుటకై తగిన యవకాశములు లేకపోవుటచేతనే. గ్రంథాలయమును ఎప్పుడుదర్శించెదరో అప్పుడే, వీరి కనస్సులు జ్ఞానవంతములగును. ఈమార్పు గ్రంథాలయములను విశేషముగదర్శించువారికి స్పష్టముగ తేటపడును. అట్టిమార్పు కలుగని మూఱులులేని నేను చెప్పబాలను గాని, అప్పుడగుండ వారికి విద్యయం దభిలాష కలుగజేసి వారిగతి ఆధోగతియని చెప్పవగును.

ప్రతిగ్రంథాలయమునకును చందాలిమ్మ సభ్యులున్నారని పనిచేయువారలు కొందరున్నారు. ఈపనిచేయువారు చాలచుంది నిరుద్యోగులైయున్నారు. వీరు తీరికచేసి కొని కొందరుబీదలకు చదువుచెప్పవచ్చును. క్రైస్తవచతు ప్రకాశకుల సంఘమువారు, ఊరికొక బడిపెట్టుచున్నారు. అంతయు వారి దాతృత్వమునకొని మోసపోవుచున్నారని వారికి ఈకారణాలవలన ఎంతవ్యయము గుఱున్నారో తెక్కగూడదు. హుస్వల్పము. వారుఖర్చుపెట్టు సొమ్ములోచాలభాగము ప్రభుత్వమువారినుండి గ్రాంటుల రూపమునవచ్చును. కనుక మనముగూడ సర్టిఫికేట్లను ప్రయత్నించి గ్రంథాలయముల పక్షమున పాఠశాలలనుగూడ స్థాపించవలయును. ఈపాఠశాలద్వారా చదువుగానివారికి విద్యాదానమును చే

యవలయును. కేవలమునాలుగుపుస్తకములనొకము పెట్టుకొని కూర్చుండినచో లాభములేదు. గోపాలక గోకలే గారి జ్ఞాపకార్థము చెప్పి పట్టణములో నొక హామును వేయించినంతమాత్రమున ఆయనయాల శాంతికలుగదు. దేశములో నెల్లెడల విద్యావ్యాప చేయుటయే ఆయన స్మగణచిహ్నమును నెలకొల్పి ఇట్టియత్కృష్ట కార్యమును చేయుట కవకాశముకలకనుకనే ఈయంద్యయము దేశాభివృద్ధికి అత్యవసరము చెప్పి సాహసించుచున్నాను. ఆంధ్రదేశమున 800 గ్రంథాలయముల యభివృద్ధికై పాటుపడవ సంఖ్య అధనుము 800 ల కంటె తక్కువయుండఁ ఈనాలుగువందల మంది సాధారణముగ ఉత్సాహములును, దేశసేవారత్పరులును, అగు యువకులై యున్నారు. వీరికి మరయొకపని యేమియులేదు. వీరి యదృశ్యమొక్కటియే. వీరి యూహ యొక్కటియే ఇట్టి దేశారాధనపరులయొక్కశక్తిని ఫలవంతముగ చేయుటకై దేశీయులెల్లరు ప్రయత్నించవలయును. స్థానిక బలిమి యుండుటవలన వీరు పల్లెటూళ్ళయందు ఎక్కువ పనిచేయుట కవకాశములు కలవు ఎవరో ముఖమెరుగనివారు వెళ్ళి ఎన్నియుపన్యాసము లిచ్చినను వారికి రుచింపదు. కావున ఈ 800 ల మందికి తగినశక్తి నొసంగి వారియొక్క దేశాభిమానమును- పల్లెటూరి జనుల యందు జ్ఞానాభివృద్ధిని చేయుటయందు వినియోగించినచో, అద్భుతమైన అభివృద్ధి కనిపింపగలదు.

ప్రతిగ్రంథాలయమును పాలించుటకై కార్యనిర్వాహక సంఘముగలదు. ఈకార్యనిర్వాహక సంఘములు గ్రంథాలయములయొక్కపరిపాలన సరిగా చేయుట ఎప్పుడు సంభవించునో అప్పుడే స్వపరిపాలనశక్తి లభించుచున్నది. గ్రంథాలయమున్నచోట పరపతిసంఘమును అవసరమైన ఇతర ప్రతిష్టాపనలను గూడ స్థాపించుట మిక్కిలి సులభమగు కార్యము.

కావున దేశప్రముఖులారా! దేశముయొక్క స్థితి నారయుడి! పునాదినుండి దేశముయొక్క స్థితిని బగు పరచుటకై ప్రయత్నింపుడి! ఈవత్సరము మే నెలలో విశాఖపట్నంజిల్లా అవకాపల్లియందు ఏదనఆంధ్రదేశ గ్రంథాలయప్రతినిధుల మహాసభ జరుగనున్నదిగా! ఆపుడు, దేశప్రముఖులందరును విచ్చేసి ఈయంద్యయము దేశమును ఇంకను ఎక్కువ ప్రకాశవంతముగ చేయునటుల చేయుదురుగాక.

—గోపరాజు బ్రహ్మసగదము.

విషయ సూచిక

తున్నెదా! (పద్యములు). గాయత్రోలు సుబ్బాగావుగారు.	౪౧
మనుచరిత్రము, మానవజీవితము. పండపాక పావ్యతీశ్వరశాస్త్రి గారు.	౪౨
పుష్పవిరిహము. వేంకట పావ్యతీశ్వరకవులు.	౪౫
అనవేముసి ఉప్పుగల్లు శాసనము. శేనాద్రి గణకవులు.	౪౬
వగవకుచూతల్లి - వగవకుమమ్మ. పండపాక పావ్యతీశ్వరశాస్త్రి గారు.	౫౪
ఆర్యసమాజచుతము - తద్విమర్శము. కనుపత్తి మాంకంచేయశర్మగారు.	౫౫
గ్రంథవిమర్శనము - "పద్మావతి" (శే. ర. క.)	౬౦
మూడవ కృష్ణామండల గ్రంథాలయ ప్రతీనిధుల మహాసభ. ఆహ్వాన సంఘాధ్యక్షుల ఉపన్యాసము.	౬౬
అధ్యక్షుల ఉపన్యాసము.	" ౬౩
తీర్మానములు.	౭౨
మూడవ గుంటూరుమండల గ్రంథాలయ ప్రతీనిధుల మహాసభ. అధ్యక్షుల ఉపన్యాసము.	౭౩
తీర్మానములు.	౮౦
ఆంధ్రపరిశోధన మహామండలి, పితాపురం.	౮౧
జనసామాన్యమండలి విద్య. కొన వేంకటరాయశర్మగారు.	౮౨

చి త్ర ప ట ము

ఆంధ్రపరిశోధన మహామండలి - లిఖితపుస్తకమాతృగ్రంథాలయము.	౪౧
--	----

రాజ పోషకులు

- శ్రీ శ్రీరాజా రావు వేంకటకుమారమహీపతి సూర్యారావు బహద్దరుగారు
- శ్రీ శ్రీరాజా నాయని వేంకట రంగారావు బహద్దరుగారు
- శ్రీ శ్రీ బెల్లంకొండ నాథువరావుగారు, అగ్రహారందాసు

పోషకులు

- శ్రీ శ్రీరాజా మోహె గంగరాజుగారు
- శ్రీ శ్రీరాజా గోవిందకృష్ణమాచేద్రబహద్దరుగారు
- శ్రీ శ్రీరాజా కోటగిరి వేంకటకృష్ణారావు బహద్దరుగారు
- శ్రీమదుల రామయ్యగారి కుమారుడు వేంకటచిన్నరాజు శ్రేణిగారు
- చిగురుపాటి వేంకటసుబ్బారావుగారు
- బాడి వేంకటకృష్ణయ్యగారు
- శ్రీ లక్ష్మీకాంత పుస్తకభాండాగారము, కొప్పెరప్పాడు
- నాళం కృష్ణారావుగారు
- కుప్పా శ్రీరామశర్మగారు
- పొణకా పట్టాభిరామా రెడ్డిగారు

అభిమానులు

- శ్రీ శ్రీరాజా చెలికాని లత్సారావుగారు
- అసుసుమిల్లి గోపాలకృష్ణయ్యగారు, ప్రొఫైటరు
- పెద్దిభొట్ల వీరయ్యగారు, బి.ఏ., బి.యల్.,
- అయ్యదేవర కాశేశ్వరరావుగారు, బి.ఏ., బి.యల్.,
- సూరి వేంకటనరసింహశాస్త్రిగారు, బి.ఏ.
- గూమారి లక్ష్మణరావుగారు, బి.ఏ.
- అద్దంకి సత్యనారాయణ శర్మగారు
- బొడ్లపాటి హనుమంతరావుగారు
- చట్టి నరసింహారావుగారు

సహాయులు

నూట వేంకటరత్నం నాయుడుగారు

నవలలు-గ్రంథాలయములకు మంచి తరుణము.

౪౩

రు 30 ల విలువగల 58 పుస్తకములు రు 20 లకే యిచ్చుచున్నాము.

నిలయమునఁ చందాదారులుగాఁ చేరినచో రు 30 ల పుస్తకములు రు 16 లకే యిచ్చెదము.

గ్రంథనిలయ మీవరకు పెద్దవియు, చిన్నవియు, క్యాలికోబైండుకలవియు, పేపరుబైండుకలవియునగు 58 గ్రంథములను ప్రకటించినది. వానిలో 10 గ్రంథములు మరల ముద్రింపవలసియున్నది. ఇప్పుడునిలవయున్న 58 గ్రంథములుకూడఁ జాలఁదక్కువగనున్నవి. ముందుగదరఖాస్తుల సంపుకొన్న గ్రంథాలయములవారికే యీ పుస్తకములన్నియు దొరకును. ఆలసించినచో నవియును దొరకనేరవు. కాగితము దొరకకుండుటచే ఒక వత్సరమువఱకును ముద్రించుటకుకూడ వీలులేదు. వలసినవారు వెంటనే మాకు వ్రాసికొనవలయును. ప్రైవిథముగ చందాదారులుగ చేరకుండగాని, చేరిగాని మా గ్రంథములన్నియుఁ గావలయునని కోరువారు రు 5 లు ముందుగా ఆద్యాన్ను పంపవలెను. వలయువారిట్లు వ్రాయుడు:—

కార్యదర్శి, ఆంధ్రప్రచారిణి గ్రంథనిలయము,
నిడదవోలు, కృష్ణాజిల్లా.

యం. ఆర్. కృష్ణారావు అండు కంపెని, నెల్లూరు.

—♦ న వ ల లు ♦—

1. అమృతవల్లి వెల 1—4—0 లు. శ్రీమతి కంచనపల్లి కనకమ్మగారిచే రచియింపబడినది. ఒక ఆరవ నవలనుండి భాషాంతరీకరణము. మిక్కిలి జాలిపుట్టించుచు రసవంతముగనుండును.
 2. రంగరాజు వెల రు 0—12—0లు. గ్రంథకర్త:—ముత్తారాజు సుందరరామయ్యగారు, ఓ.ఏ. చంద్రగిరి రాజ్యమునకు సంబంధించిన చరిత్రవిషయక నవల.
 3. జగన్నోహిని వెల 0—8—0
 4. ఇందిరావసుంధరము వెల 0—8—0
 5. మంజుమతి వెల 0—10—0
- } ఈ మూడు నవలలను శ్రీయుత సోమరాజు రామా నుజరావుగారిచే రచియింపబడినవి.
6. కళావతి వెల 0—12—0 శ్రీయుత కొడ్ల వేంకటగారు రచించిన నవల.

—♦ క వి జీ వి త ము లు ♦—

7. విదవజార్జిచక్రవర్తి
 8. హాండ్లంజిప్రభువు
 9. గోపాలకృష్ణగోఖలే
- } ఈ మూడు గ్రంథములను శ్రీయుత మన్నేపల్లి రామకృష్ణారావుగారు రచించిరి. వెల ప్రతి 1-కి 0—8—0. ర్యాపరు బైండు.
10. స్వామిరామతీర్థ యం. ఏ. } ఈ రెండు శ్రీయుత పి. వి. రంగారావుగారు రచించిరి.
 11. మహాదేవగోవిందరాణడే } వెల ప్రతి 1-కి 0—8—0 ర్యాపరు బైండు.
 12. నివేదితాసోదరి. గ్రంథకర్త:—శ్రీయుత కొ. రా. కృష్ణమాచార్యుగారు, బి.ఏ. వెల ప్రతి 1-కి 0—8—0
 13. రంగశతకము శ్రీమతి కంచనపల్లి కనకమ్మగారు రచించిరి. వెల 0—1—0.

ఈ గ్రంథములను ఒకేపర్యాయము తెప్పించుకొనువారికి రు 7—8—0 లు వెలగల ఈ 13 గ్రంథములను రు 6 లకే యిచ్చెదము. తపాలా ఖర్చులు కొనువారే భరించవలయును.

When you Buy a book, try this test:-

ఒక గ్రంథమునుకొనునపుడు పరిశీలింపవలసిన ముఖ్యవిషయములు.

- ౧ అందముగనున్నదా?
- ౨ మంచిభాషయందు వ్రాయబడినదా?
- ౩ మనజీవిత విధానమును తెలుపునా?
- ౪ మన జ్ఞానమున ఆభివృద్ధిచేయునా?
- ౫ మనవ్యవహారమునకు ఉపకరించునా?
- ౬ హితమును బోధించునా?
- ౭ సన్మారజీవనమునకు సాయపడునా?
- ౮ మనజీవితములను సారవంతముచేయునా?
- ౯ ఆపునివలె ప్రేమింపతగియున్నదా?

ఈ విషయములన్నిటిని సంతృప్తిపరచగల మంచి గ్రంథముల ప్రకటనకొరకు, రాబోవు గ్రంథాలయ సర్వస్వముయొక్క ఈ పుటనే జూడుడు.

సైనికులకు సహాయము.

దక్షిణాఫ్రికాయందు యుద్ధముచేయుచున్న యుద్ధభటులకు పత్రికలు, సబ్బుబిళ్లలు, తెల్లకాగితము, మొదలగు చిల్లరవస్తువులు కావలెను. అందరును సహాయముచేయుదురని ప్రార్థన. అక్కడకు పంపు వస్తువులకు పోస్టుబిళ్లలక్కరలేదు. ద్రవ్యమును వసూలుచేసి పంపెదరేని, వారికి ఆవశ్యకములగు గ్రంథములను, పత్రికలను, వస్తువులను కొనిపంపెదము. పత్రికలు మొదలగువానిని తమంతటతామే పంపదలచుకొన్నవారికి చిరునామాలు అచ్చువేసియున్న కాగితములను పంపెదము.

బెజవాడ,
౧౩—౪—౧౮.

ఇట్లు విన్నవించువిధేయుడు,
అ య్యంకి వేంకటరమణయ్య.

మనసు ఫౌండేషన్
పుస్తకాల పరిశీలనాపట్టిక

పుస్తకం సంఖ్య	RSVM01 A 108
పుస్తకం పేరు	అంధాలారు సర్వస్వము
కారణం	1 7/6/24
ముందు అట్ట	4.5
వెనుక అట్ట	4.5
మొత్తం పేజీలు	57
పెద్ద సైజు పేజీలు	NO
ఖాళీ పేజీలు	III
లేని పేజీలు	NO
కయారు చేసినది	Sandhya
పేజీలు విడదీసినది	Sandhya
స్కాన్ చేసినది	Sandhya
పరీక్ష చేసినది	Pragathi
పేజీలు పరిచూసినది	
లైండింగు చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	
స్కాన్ చెయ్యబడింది	
కప్పులు	NO
పరిస్థితి	good

2
2